

தேடலே வாழ்க்கையாய்

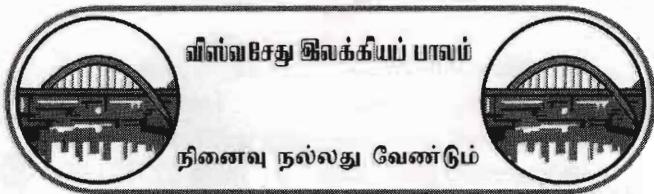

என்.செல்வராஜா

தேடலே வாழ்க்கையாய்ப் (ஓர் ஈழத்து நூலகரின் மனப்பதிவுகள்)

என். செல்வராஜா

இலங்கை

Jeevakumaran5@gmail.com

இந்தியா

@copy right

VISVASETHU ILAKKIYA PALAM (VIP) 2011

| தேடலே வாழ்க்கையாய் | கட்டுரைத் தொகுப்பு | என். செல்வராஜா |
| முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2010 | மொத்தப் பக்கங்கள்: 88 |
| அட்டை மற்றும் உள்பக்க வடிவமைப்பு: இவள் பாரதி |
தொடர்புக்கு: visvasethu@gmail.com | ☎: 0045 22303134 |

| Thedale vazhkaiyaa | Articles | N.Selvarajah |
| First Edition : December 2010 | Total Pages: 88 |
| Wrapper and Inner Designed By: Ival Bharathi |
| visvasethu@gmail.com | ☎: 0045 22303134 |

பதிப்புரை

இலக்கியத்துறையின் பல்வேறுபட்ட பிரிவுகளில் உள்ள எழுத்தாளர்களை அந்த அந்தப் பிரிவினரே அதிகமாக நன்கு அறிந்திருப்பார்கள். ஆனால் நூலகரும் ஊடகவியாலாளருமான திரு.என்.செல்வராஜாவை அனைத்துப் பிரிவினரும் அறிந்து வைத்துள்ளார்கள் என்றால் அவர் மேற்கொண்டுள்ள பாரிய பணியும் அவருக்கேயுரிய தனித்துவமான நற்பண்புகளும் தான் காரணம்.

இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை இதுவரை “நூல் தேட்டம்” என்ற வரிசையில் ஆறு பெரிய தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார். தற்பொழுது ஏழாவது தொகுப்பில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு இருக்கின்றார். தவிரவும் இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஆங்கில நூல்களையும், மலேசியா சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் இவர் தொகுத்துள்ளார். ஆசிரியர் நிரையில் இவரின் பெயர் அடங்கிய 27 நூல்கள் இதுவரை வெளியாகியுள்ளது. தவிரவும் பத்திரிகைகளையும், இலக்கியச் சஞ்சிகைகளையும் இவரின் கட்டுரைகள் அலங்கரித்து இருக்கின்றன.

அண்மையில் இலங்கையில் நடைபெற்ற எழுத்தாளர் விழாவில் நூல்பதிவு பற்றி இவர் சமர்ப்பித்திருந்த ஆய்வறிக்கை பல அறிஞர்களின் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என அறிந்தேன்.

மேலாக நீண்ட காலமாக லண்டன் ஐ.பி.சி. வானொலியில் ஞாயிறு காலைகளில் “காலைக்கலசம்” என்னும் நிகழ்வில் எம்மவரின் நூல்கள் பற்றிய அறிமுகம் அவரின் வெண்கலக் குரலிலும் பிசிறில்லாத தமிழ் உச்சரிப்பிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்தது மிக ஆரோக்கியமான நிகழ்வு.

அனைவருக்கும் கோடைகால விடுமுறை என்பது களியாட்டங்களும் சுற்றுலாக்களும் என அமைந்திருக்க இவருக்கோ ஏதாவது ஒரு நாட்டில் ஒரு பதிப்பகத்தினுள் அல்லது பல்கலைக்கழக நூல்நிலையத்தினுள் கழிந்து கொண்டிருக்கும்.

தவிரவும் ஐரோப்பாவின் பல இலக்கிய மேடைகளில் இவரின் பிரசன்னம் அவரின் இலக்கியத் தேடலுக்கு சான்றாக அமைகின்றது.

எனது முகம் தெரியாமலேயே எனது முதல் படைப்பான “யாவும் கற்பனை அல்ல” என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழாவுக்கு வந்து சிறப்பித்ததை இந்த தருணத்தில் என் மனம் நன்றியுடன் எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்கின்றது.

அவரின் இந்த தொகுப்பை விஸ்வசேது இலக்கியப் பாலத்தினூடு வாசகர்களின் கைகளில் ஒப்படைப்பது பற்றி மனம் மிக மகிழ்வு கொள்கின்றது.

வி. ஜீவகுமாரன்,
-நினைவு நல்லது வேண்டும்-

என்னுரை

வேரோடி விழுதெறிந்து என்ற தலைப்பில் வெளியாகிய எனது முன்னைய கட்டுரைத் தொகுதியில் இடம்பெறாதுபோன கட்டுரைகளின் மற்றுமொரு தொகுதி இதுவாகும். இதிலுள்ள பதினேழு கட்டுரைகளில் பெரும்பாலானவை தாயக புகலிட ஊடகங்களிலும், இணையத் தளங்களிலும் வெளியிடப்பெற்றவை. ஒவ்வொன்றும் ஏதோவொரு தேவையின் நிமித்தம் தகவல்களுக்காகத் தேடியலைந்து பெற்று எழுதியவையே. ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் தேடலின் வியர்வையும், வலியும் மிகுந்திருக்கும். உருப்படியான தமிழ் ஆய்வு நூல்களோ, தமிழ்ப் புத்தகசாலையோ இல்லாத மண் இந்த லண்டன் மண்.

அமரர்கள் கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன், அமுதுப்புலவர், அரங்க முருகையன் போன்றோர் பற்றிய கட்டுரைகள் அவர்களின் மறைவையொட்டி எழுதப்பெற்றவை. குறிப்பாக அரங்க முருகையன் பற்றி எழுதிய கட்டுரை இணையத்தளத்தில் வெளியான பின்பே அவர் மறைந்துவிட்ட செய்தி பரவலாக வெளியுலகிற்குத் தெரியவந்தது. முதன்முதலில் அமரர் அரங்கமுருகையன் பற்றிய கட்டுரையாக இணையத்தளத்தில் விக்கிபீடியாவில் பதிவுக்குள்ளாக்கப்பட்ட கட்டுரை இது. உலகெங்கினுமிருந்து எனக்கு அறிமுகமில்லாத பலரும் இக்கட்டுரையின் மூலம் அவரது மறைவைத் தெரியப்படுத்தியமைக்கு நன்றிதெரிவித்து அந்த ஒரு வாரத்தில் மாத்திரம் அறுபத்தி இரண்டு மின்னஞ்சல்கள் அனுப்பியிருந்தார்கள்.

மலேசியத் தமிழர்களின் நீள்துயில் கலைகிறதா என்ற கட்டுரை, தீபம் தொலைக்காட்சிக்காக திரு அனஸ் என்னுடன் மேற்கொண்ட உரையாடலின் எழுத்து வடிவமாகும். உரையாடலின் பின்னர் என்னால் எழுதப்பட்டது. வரலாற்று முக்கியத்துவமான அக்காலகட்டத்தில் சந்தர்ப்பவசமாக நான் கோலாலம்பூரில் நின்றுருந்தேன். எவ்வித அரசியலிலும் தொடர்புடைய விரும்பாத என்னிடமிருந்து ஒரு சாமான்யனின் பார்வைக்கோணத்தில் எழுந்த கேள்விகளும், அதற்கான பதில்களாக நான் கோலாலம்பூரில் இருந்த வேளையில் என்னுடன் மனம்விட்டு உரையாடிய மலேசிய அன்பர்களின் கருத்துக்களும் இக்கட்டுரையை வடிவமைத்திருந்தன. இக்கட்டுரை இலங்கையிலும் மலேசியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் ஏககாலத்தில் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகியிருந்தன. இலங்கைத்தமிழர்களுக்கு மலேசியாவில் அந்நாட்களில் நடந்தது என்ன என்ற செய்தியை இக்கட்டுரை நேர்மையாக எடுத்துரைத்தது.

இவ்வாறு இதிலுள்ள 17 கட்டுரைகளுக்கும் பின்னணியில் ஒரு வரலாறுண்டு. புலம்பெயர் வாழ்வியலில் எனக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வரப்பிரசாதமே என்னை எழுதத்தூண்டும் எண்ணங்களும், எழுதியதைச் சிரமமின்றி மக்களிடம் கொண்டுசெல்லக்கூடிய சுதந்திரமும் வாய்ப்புக்களுமாகும். இன்று மின்னியல்துறையில் தமிழ் இணையங்களின் அபரிமிதமான வளர்ச்சி இத்தகைய எழுத்துக்களுக்குப் போதிய தளங்களையும், களங்களையும் அமைத்துவைத்திருக்கின்றன.

இக்கட்டுரைகளை அவ்வப்போது மீள்பிரசுரம்செய்த ஊடகங்களுக்கு என்நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஒவ்வொரு கட்டுரையின் இறுதியிலும் அது எங்கு முதலில் பிரசுரமானதென்ற தகவல்களை முடிந்தவரையில் தந்திருக்கின்றேன்.

இந்நூலை பிரசுரிக்க முன்வந்த விஸ்வசேது அமைப்பினருக்கும், திரு வி.ஜீவகுமாரனுக்கும் எனது நன்றிகள்.

அன்புடன்,
என்.செல்வராஜா
லண்டன்,
10.12.2010

பொருளடக்கம்

1. பேராசிரியர் நந்தியும் அவர் படைத்த இலக்கியங்களும்
2. மலையகப் பதிப்புலகத்தில் ஒரு சிந்தனை வட்டம்:
கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியமீன்
3. பத்திரிகைத்துறையில் ஐம்பதாண்டுகள்:
எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் அவர்களின் பணியும் படைப்புக்களும்
4. அமரர் கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன்: வாழ்வும் பணியும்
5. கோபன் மகாதேவாவின் இலக்கியப்பணிகள்: சில குறிப்புகள்
6. மலையக முஸ்லிம்களின் முன்னோடிப் பெண்
படைப்பிலக்கியவாதி நயிமா சித்திக்
7. கவிக்கனி ச.வே.பஞ்சாட்சரம்: அவரது இலக்கியப் பணிகள்
8. தமிழ் மணி அரங்க முருகையன்
9. விடைபெறுவீர் அமுதுப் புலவரே.
10. அகஸ்தியர் என்றொரு மனிதநேயப் படைப்பிலக்கியவாதி
11. காலைக்கலசத்தினூடாக ஒரு நூலியல் பயணம்.
12. புலத்திலும் புகலிடத்திலும் மலரும் வெளியீடுகளை
சர்வதேச நூலகங்களில் பாதுகாத்தல்
13. மலேசியத் தமிழர்களின் நீள்தூயில் கலைகிறதா?
14. புலம்பெயர்ந்தோரிடையே கலாநிதிகளும் கல்லாநிதிகளும்
15. தமிழ் மண்ணில் ஒரு சிரமதான அமைப்பு:
சர்வோதயம் பற்றிய ஒரு உள்மனப் பதிவு
16. நா.சுப்பிரமணியனின் சமத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் ஒரு பார்வை
17. சமநாடு சிறுகதைகள்: ஒரு பிராந்திய இலக்கிய வரலாற்று மூலநூல்

1. பேராசிரியர் நந்தியும் அவர் படைத்த இலக்கியங்களும்

கடந்த சில வருடங்களாக அடுத்தடுத்து, தாயகத்திலிருந்து எம்மை வந்தடையும் இலக்கியவாதிகளின் இழப்புச் செய்திகள் மிகுந்த கவலை தருவனவாக அமைகின்றன. அண்மைக் காலத்தில் பல முதுபெரும் ஈழத்து இலக்கிய அறிஞர்களை நாங்கள் இழந்து நிற்கின்றோம். தினகரன் பத்திரிகை ஆசிரியராகவிருந்து பின்னர் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவராகவிருந்த அமரர் இ.சிவகுருநாதனின் பிரிவுச்செய்தியுடன், தினகரன் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர் ராஜஹீகாந்தன், முதுபெரும் எழுத்தாளர் சொக்கன், திருக்கோணமலை தந்த பண்டிதர் இ.வடிவேல், பழம்பெரும் பத்திரிகையாளரும், சமூக சேவையாளருமான எஸ்.எம்.கார்மேகம், கிழக்கின் மருதமுனையைச் சேர்ந்த இஸ்மாயில் என்ற முதுபெரும் முஸ்லீம் எழுத்தாளர் மருதூர்க் கொத்தன், வடபுலத்தில் பிறந்து மலையக இலக்கியம் படைத்த புலோலியூர் க. சதாசிவம், மலையக மண் தந்த எழுத்தாளர் ஏ.பி.வி.கோமஸ், செம்பியன் செல்வன் என்று தெடர்ந்த இந்த இழப்புகளின் வரிசையில் அண்மைக்கால நிகழ்வாக செ.யோகநாதனின் மறைவு வரை எம்மைச் சோகத்தில் ஆழ்த்திவருகின்றது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வாழ்நாள் பேராசிரியரும் மூத்த எழுத்தாளரும், சமூக மருத்துவத்துறை நிபுணருமான வைத்திய கலாநிதி எஸ்.சிவஞானசுந்தரம் என்ற நந்தி (30.3.1928 - 4.6.2005) அவர்களின் மறைவின் மூன்றாவது ஆண்டு நிறைவு இவ்வாண்டில் வருகின்றது. அமரர் நந்தியின் 80ஆவது பிறந்ததினமும் இவ்வாண்டே வருகின்றமையும் பொருத்தமாகின்றது.

அமரர் நந்தி அவர்களின் இளமைக்காலத்தின் பெரும்பகுதி யாழ்ப்பாணக் கிராமத்திலேயே கழிந்தது. அதனால் அவரது வாழ்வும் பணியும் ஈழத்துக் கிராமிய வாழ்க்கை முறையினையும், கிராமச் சமூகத்தின் கட்டமைப்பினையும் ஆழமாக உள்வாங்கி அதனைத் தன் அறிவியல் பார்வையால் தரிசித்து வெளிப்படுத்தும் போக்கிலேயே அமைந்தது. அவர் படைத்துச் சென்றுள்ள இலக்கியங்களும் அவ்வாறே. நந்தி அவர்கள் மருத்துவத்துறையில் தேர்ந்தெடுத்த பிரிவான சமூக மருத்துவத்துறையும், இவருடைய பண்புக்கும், உணர்வுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் பொருத்தமானதுறையாகவே அமைந்துவிட்டது.

தொழில்நீதியாக, சிங்களக் கிராமங்களிலும், மலையக மண்ணிலும் பின்னாளில் போர்க்காலச்சூழலில் விடாப்பிடியாக யாழ்ப்பாண மண்ணிலும் வாழ்ந்தமையால் இவர் தான் வாழ்ந்த சூழலில் இருந்த மக்களின் எண்ணங்களையும், ஏக்கங்களையும், ஆசாபாசங்களையும் நன்றாக நாடிபிடித்துப் பார்த்து ஆய்ந்துணர்ந்து அவற்றைப் படைப்பிலக்கியங்களில்

பதிந்து வைக்கமுடிந்தது. படைப்பிலக்கியத்துறையில் இவர் கண்ட வளர்ச்சிகள், இவர் தொட்ட உச்சங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படை இவரது இயல்பான பார்வைக்கோணமேயென்று கருதுகின்றேன்.

நந்தியின் எழுத்துக்களில் எவ்வித சோடனைகளோ, சுற்றிவளைப்புக்களோ இருப்பதில்லை. அர்த்தமுள்ள சொற்களை தேர்ந்தெடுத்து, சிக்கனமாகக் கையாளும் போக்கு இவரது எழுத்துக்கள் அனைத்திலும் காணப்படுகின்றது. எந்தவொரு விடயத்தையும் மற்றவர்கள் பார்க்காத புதியதொரு கோணத்தில் தரிசித்து அதனை சுவைமிக்கதொரு படைப்பிலக்கியமாக்கும் சக்தி நந்திக்கு கைவந்த கலையாக இருந்துள்ளது.

1947இல் தனது 19ஆவது வயதில் பட்டப்படிப்பு முன்நிலைக் கல்வி பயின்றுகொண்டிருந்த காலத்திலேயே நந்தி அவர்கள் பத்திரிகைகண்ணாடாகத் தன்னை இலக்கியவாதியாக வெளிக்காட்ட ஆரம்பித்திருந்தார். அவரது முதலாவது சிறுகதை “சஞ்சலமும் சந்தோஷமும்”. இது 1947இல் வீரகேசரியில் வெளிவந்தது. இதுவரை என்பதுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளை படைத்துள்ள நந்தி அவர்களின் சிறுகதைகள் ஊர் நம்புமா, கண்களுக்கு அப்பால், நந்தியின் கதைகள், தரிசனம் ஆகிய நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்திருக்கின்றன. **ஊர் நம்புமா?** என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் சிறப்பம்சம் என்னவென்றால், யாழ்ப்பாணம் நண்பர்கள் வெளியீடாக, ஜூலை 1966இல் வெளியிடப்பட்டிருந்த இந்நூல் “டொக்டர் நந்தி” அவர்களுக்கு அவரது நண்பர்கள் வழங்கிய திருமணப்பரிசாக அமைந்தமையாகும். இந்நூலில் நந்தி அதுவரை எழுதியிருந்த 25 சிறுகதைகளில் தேர்ந்த 12 சிறுகதைகள் அடங்கியிருந்தன. திருமணப்பரிசாக ஒரு நூலை அச்சிட்டு வழங்கும் ஒரு வழக்கின் முன்னோடியாக இந்நூல் அமைந்திருந்தது. மலைக்கொழுந்து, தங்கச்சியம்மா, நம்பிக்கைகள் என்பன நூலுருவில் வெளிவந்த அவரது நாவல்களாகும்.

நந்தினி என்ற பாத்திரப்படைப்பினை உருவாக்கி அந்தப்பாத்திரத்தைத் தனது தங்கையாக உருவகப்படுத்தி பல குழந்தை மருத்துவ நூல்களை அவர் வெளியிட்டுள்ளார். இவை இலக்கிய உலகில் மாத்திரமல்ல எம்மவரின் தமிழ் மருத்துவ இலக்கிய உலகிலும் வரலாறானவை.

பின்னாளில் பல மருத்துவ நூல்கள் எளியமுறையில் எம்மிடையே எழுதப்படுவதற்கு நந்தி அவர்கள் வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளார்.

பேராசிரியர் நந்தி அவர்களின் இலக்கியப் பிரவேச மணிவிழாவை நினைவுகூரும் வகையில் 1988ம் ஆண்டில் ஈழத்துச் சோமு என்று இலக்கிய உலகில் அறியப்பட்டவரான என். சோமகாந்தன் அவர்கள் இலக்கிய நண்பர்களின் உதவியுடன் மணிவிழாவொன்றை யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அந்த நிகழ்வின்மையொட்டி **நந்தி நோக்குகள் இருபத்தைந்து** என்ற நூலை திரு என்.சோமகாந்தன் அவர்கள் பதிப்பித்திருந்தார்.

கொழும்பிலிருந்து எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் வெளியிட்ட இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீகாந்தா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. இந்த நூலில் நந்தியைப் பற்றிய மனப்பதிவுகளையும் கலை இலக்கியப் பங்களிப்பு பற்றிய கணிப்பீடுகளையும் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளனர். இந்நூலில் இடம்பெற்ற பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் கட்டுரையில் அவர் “ஈழத்தின் நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் நந்தி என்னும் எழுத்தாளனுக்கு ஒரு மதிப்பார்ந்த இடம் உண்டு. நந்தியின் ஆக்கங்கள் இல்லாத ஈழத்துத் தமிழ் நாவலும், ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதையும் நிச்சயமாக வளக்குறைபாடு உடையனவாகவே இருக்கும்” என்ற குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பேராசிரியர் நந்தி அவர்களை நீண்டகாலமாக நான் அறிவேன். மருத்துவப்பீடத்தில் எனது மூத்த சகோதரரின் துறைத் தலைவராக மாத்திரமின்றி, குடும்ப நண்பராகவும் இவர் எம்மிடையே வலம் வந்தவர். கொழும்பில் நான் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்த சில காலங்களின்போது, அவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு வரும்போதெல்லாம் எமது இல்லத்துக்கு வந்து எம்முடனும் குழந்தைகளுடனும் உறவாடிச் செல்வார்.

2004ம் ஆண்டு எனது நூல்தேட்டம் இரண்டாவது தொகுதியின் அறிமுக விழாவை யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தில் நிகழ்த்த நூலகர் திரு தனபாலசிங்கம் அவர்கள் ஒழுங்கு செய்திருந்தார். சிறப்புரையாற்றவென நந்தியும், சொக்கனும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இன்று இருவரையுமே நாம் இழந்து நிற்கின்றோம்.

நந்தி அவர்கள் தனது சிறப்புரையில் நூல்தேட்டம் பற்றிய தனது ஆழமான கருத்துக்களை சுவையாகக் குறிப்பிட்டார். அவர் தனது உரையின்போது ஓரிடத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“பட்டுப் பீதாம்பரம் போல அழகான இந்த நூலைக் கையிலெடுத்ததும், நூலைப்போலவே என் நெஞ்சமும் கனக்கின்றது.

இவ்வளவு நேர்த்தியாக இதை செல்வராஜா தொகுத்திருக்கின்றார். வெளிநாட்டில் இருந்துகொண்டு எங்கள் மண்ணின் படைப்புக்களைத் தேடி எடுத்துத் தொகுப்பது எவ்வளவு பெரிய காரியம். இந்த நூலை இவர் என்னிடம் கொண்டுவந்து தந்ததும் ஆவல் மிகுதியால் பின்பக்கம் புரட்டி, அதிலுள்ள ஆசிரியர் பட்டியலில் எனது பெயரைத் தேடினேன். இந்தமாதிரியான நூல்களைக் கையிலெடுத்ததும் எந்த ஒரு எழுத்தாளனும் அதைத்தான் செய்வான். நான் பார்த்தபோது என்னுடைய ஒரு புத்தகத்தையும் அதில் காணவில்லை. எனக்கு சப்பென்று ஆகிவிட்டது. எனது முகபாவத்தையும், பார்வை மேய்ந்த பக்கங்களையும் குறிப்பால் உணர்ந்த செல்வராஜா தான் கையோடு கொண்டுவந்திருந்த தனது முதலாவது தொகுப்பை பிரித்துக்காட்டினார். அதில் எனது ஐந்து புத்தகங்கள் பதிவாகி இருந்தன.

எனக்குக் கொஞ்சம் திருப்தி. இதில் எனது புத்தகங்கள் இடம்பெறாதது செல்வராஜாவின் பிழையில்லை. எழுத்தாளர்களான நாங்கள், எங்கள் படைப்புகளையே சேர்த்துப் பாதுகாத்து வைக்காமல் சோம்பேறித்தனமாக இவ்வளவு காலமும் இருந்துவிட்டோம். நாங்கள் தான் அவருக்கு உதவி செய்ய முன்வரவேண்டும். நான் இன்றைக்கு வீட்டுக்குப் போனதும் இவருக்கு என்னுடைய புத்தகங்களைத் தேடி எடுத்துக் கொடுக்கப்போகிறேன். அப்போது தான் அடுத்த தொகுதியிலாவது அது பதிவுக்குவரும்.”

சுவையாக இப்படி நந்தி அவர்கள் மேடையில் கூறியதுடன் நின்று விடவில்லை. வீடு திரும்பியதும் இரவிரவாகத் தனது புத்தகங்களைத் தேடி எடுத்துவிட்டு என்னைத் தொலைபேசிமூலம் தொடர்புகொண்டு தன் வீட்டுக்கு அழைத்திருந்தார். மறுநாள் காலையில் அங்கு சென்ற வேளையில் தன் கைக்கெட்டிய எல்லா நூல்களையும் மேசையில் இரவிரவாகத் தேடி எடுத்து வைத்திருந்ததைக் காண முடிந்தது.

எனது தொகுப்பு முயற்சியின் முக்கியத்துவத்தை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு, எனது கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர் உரையாடிய அன்றைய காலைப் பொழுது எனது வாழ்வில் மிக முக்கியமானது. இன்று நூல்தேட்டத்தின் மூன்றாவது தொகுதி அவரது எஞ்சிய 10 நூல்களுடன் தயாராகியுள்ளது. அதைப் பார்ப்பதற்கு, பார்த்துத் திருப்திப்படுவதற்கு அவர் தான் இன்று எம்மிடையே இல்லை.

பேராசிரியர் செ.சிவஞானசுந்தரமாக அவர் அறியப்பட்டதை விட நந்தி என்ற மூன்றெழுத்து நாமத்தாலேயே அவர் இலக்கிய நெஞ்சங்களில் அழியா இடம்பெற்றுவிட்டார். இன்று நந்தி என்ற மனித நேயனை பெயரளவில் நாம் இழந்துவிட்டாலும், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் வாழும் வரை நந்தியின் படைப்புக்களின் வழியாக அவர் என்றென்றும் எம்மிடையே பேசப்பட்டே வருவார்.

நன்றி: உதயன் 'யாழ்ப்பாணம்', 1-6-2008, பக்கம்: 13.

2. மலையகப் பதிப்புலகத்தில் ஒரு சிந்தனை வட்டம்:

கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியாமீன்.

இலங்கையில் மத்திய மலையகத்தின் தலைநகராக விளங்கும் கண்டி மாநகரிலிருந்து சுமார் 10 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் அமைந்துள்ள வனப்புமிகு கிராமமான உடத்தலவின்னை மடிகேயைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு இயங்கிவரும் வெளியீட்டுப் பணியகமே சிந்தனை வட்டமாகும்.

1988ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஒரு சாதாரண அமைப்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிந்தனை வட்டம் 2003 ஜூலை 30ம் திகதி முதல் இலங்கை அரசின் 1982ஆம் ஆண்டின் 17ம் இலக்கக் கம்பனிகள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட கம்பெனியாக “வரையறுக்கப்பட்ட சிந்தனை வட்டம் வெளியீட்டாளர்கள் (தனியாள்) கம்பனி” என்னும் பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கூட்டிணைப்புச் சான்றிதழ்: 15(1)ஆம் பிரிவிற்கிணங்க இக்கம்பனியின் பதிவிலக்கம் N(PVS) 34586 ஆகும். இதன் முகாமைத்துவப் பணிப்பாளராக கலாபூஷணம் புன்னியாமீன் அவர்களும், பணிப்பாளர் சபையின் ஏனைய உறுப்பினர்களாக திருமதி மஸ்தா புன்னியாமீன், திரு சஜீர் அஹமட் புன்னியாமீன் ஆகியோரும் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

“பிரித்தானியாவின் அரசியல் முறை” எனும் நூலினை தனது முதல் வெளியீடாக வெளியிட்ட “சிந்தனை வட்டம்” 2005 மே மாத இறுதியில் மாரிமுத்து சிவகுமார் எழுதிய மலைக்கொழுந்து என்னும் கவிதை நூலினைத் தனது 204வது வெளியீடாக அண்மையில் வெளியிட்டுள்ளது.

கல்வி சார் நூல்கள், அறிவுசார் நூல்கள், வரலாற்று நூல்கள், சிறுகதைத் தொகுதிகள், நாவல்கள், கவிதைத் தொகுதிகள், பொது அறிவு நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள் என இதுவரை 204 வெளியீடுகளிலும் மொத்தமாக 395,650 பிரதிகளை இந்நிறுவனம் பதிப்பித்துள்ளது.

உருவாக்கம்

இலங்கையில் தமிழ்மொழி மூலம் நூல்களை வெளியிடும் வெளியீடகங்களை ஆராய்விடத்து 1970களின் ஆரம்பப் பகுதியில் வீரகேசரி வெளியீடுகளும், ஜனமித்திரன் வெளியீடுகளும் ஒரு பொது நிறுவன அமைப்பாக, Express Newspapers (Ceylon) Limited மூலம் தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டது. இது தவிர ஏனைய பெரும்பாலான வெளியீட்டு அமைப்புகள் தனிப்பட்ட அமைப்புகளாகவே இயங்கியதை அவதானிக்கலாம்.

அண்மைக்காலத்தில் கூட அதிகளவில் நூல்களை வெளியிட்டுள்ள வெளியீட்டகங்களில் இத்தகைய நிலையினைக் காணமுடிகின்றது. உதாரணமாக முப்பத்தைந்து நூல்களுக்கு மேல் வெளியிட்டுள்ள

“மல்லிகைப்பந்தல்” திரு டொமினிக் ஜீவாவை மூலமாகக் கொண்ட வெளியீட்டு அமைப்பாகவும், நூறு புத்தகங்களுக்குமேல் வெளியிட்டுள்ள “தமிழ் மன்றம்” திரு எஸ்.எம்.ஹனிபாவை மையமாகக் கொண்ட வெளியீட்டு அமைப்பாகவும், அதேபோல இருநூறு புத்தகங்களுக்குமேல் வெளியிட்டுள்ள சிந்தனை வட்டம் கலாபூஷணம் புன்னியாமீனை மையமாகக் கொண்ட வெளியீட்டு அமைப்பாகவும் செயற்பட்டு வருவதைக் குறிப்பிடலாம்.

சிந்தனை வட்டத்தின் உருவாக்கம் பற்றி “இரட்டைத் தாயின் ஒற்றைக் குழந்தை” என்னும் சிந்தனை வட்டத்தின் நூறாவது வெளியீட்டில் புன்னியாமீன் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“EPI கல்வி நிலையத்தில் நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக முதல்கலைத் தேர்வு மாணவர்களுக்கு அரசறிவியல் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தேன். “அரசறிவியல்” பகுதி 2 வினாப்பத்திரத்தில் பிரித்தானிய அரசாங்க முறையை இலங்கை அரசாங்க முறையுடன் தொடர்பு படுத்திய பல வினாக்கள் இடம்பெறும். ஆனால் பிரித்தானிய அரசாங்க முறை தொடர்பாகக் கற்கத் தமிழ்மொழி மூலம் மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் எதுவுமே இருக்கவில்லை. எனவே பிரித்தானிய தூதவராலயத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, தேவையான நூல்கள், அறிக்கைகள், தரவுகள் போன்றவற்றைப் பெற்று அவற்றின் துணையுடன் பிரித்தானியாவின் அரசாங்க முறை எனும் நூலை எழுதினேன். இலக்கியத்துக்குப் புறம்பாக நான் எழுதிய முதல் நூல் அது. ஆனால் அந்த நூலை வெளியிடப் பல வெளியீட்டகங்களுடன் தொடர்பு கொண்ட போதிலும் வெற்றி கிடைக்கவில்லை. எனவே தான் இறுதியாக என்னுடைய நூலை நானே வெளியிடவேண்டும் என்ற நோக்கில் என் மனைவி மஸீதா புன்னியாமீனுடன் இணைந்து சிந்தனை வட்டம் என்ற வெளியீட்டகத்தை உருவாக்கினேன்.” (இரட்டைத் தாயின் ஒற்றைக் குழந்தை, பக்கம் 27)

இலங்கையில் உள்ள வெளியீட்டு அமைப்புகளின் உருவாக்கத்தை ஆராயும்போது காணப்படும் பொதுவான பண்பு இதுவாகும். இலங்கை எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புகளை நூருலுருவாக்கிக்கொள்ள எவ்வளவோ பிரயத்தனப் பட்டாலும்கூட வெளியீட்டகங்கள் முன்வராமையால் அவர்களின் முயற்சிகள் தோல்வியில் முடியும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தமது ஆக்கத்தினை எவ்வாறாவது நூலுருப்படுத்தியே ஆகவேண்டும் என்ற வெறியில் விரல்விட்டெண்ணக்கூடிய ஒருசில எழுத்தாளர்கள் தாமே வெளியீட்டகங்களை உருவாக்கித் தமது நூல்களை வெளியிட்டுக்கொள்வர்.

ஓரீரு வெளியீடுகளுடன் இந்த வெளியீட்டு அமைப்புகளின் முகவரிகள் மறைந்துவிடும்.

சிந்தனை வட்டம் இந்நிலையில் இருந்து மாறுபட்டுள்ளது. தன்னுடைய நூலை வெளியிடவேண்டும் என்ற நோக்கில் புன்னியாமீன் சிந்தனை

வட்டத்தை உருவாக்கினாலும் கூட, தொடர்ச்சியாக 17 ஆண்டுகளாக அது இயங்கி வருகின்றது. 1988 ஜனவரியில் தனது முதலாவது நூலினைப் பதிப்பித்த சிந்தனை வட்டம் 1989 பெப்ரவரியிலே தனது இரண்டாவது நூலைப் பதிப்பித்தது. ஆனால் 1989 நவம்பருக்கும் 1990 டிசம்பருக்கும் இடையில் ஏழு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. இவற்றுள் 4 சிறுகதைத் தொகுதிகளும், இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகளும் அடங்கும்.

ஒரு தனியார் வெளியீட்டு அமைப்பினைப் பொறுத்தமட்டில் குறிப்பாக இலங்கையில் தமிழ்நூல் வெளியீட்டமைப்பினைப் பொருத்தமட்டில் இது குறிப்பிடத்தக்கது.

வளர்ச்சிப் போக்கு

எந்தவொரு வெளியீட்டு அமைப்பினையும் பின்வரும் அடிப்படையில் தொகுத்து ஆராயும்போது அதனது வளர்ச்சிப் போக்கினை இலகுவான முறையில் அளவிடக்கூடியதாக இருக்கும்.

1. ஆண்டுதோறும் வெளியிடும் நூல்களின் எண்ணிக்கை
2. வெளியிட்ட பிரதிகளின் எண்ணிக்கை
3. வெளியீட்டகத்தால் பயனடைந்தோர்

இந்த அடிப்படையில் சிந்தனை வட்டத்தினையும் ஆராயலாம்.

ஆண்டுதோறும் வெளியிடும் நூல்களின் எண்ணிக்கை

1988ம் ஆண்டில் ஒரு நூலினை மட்டும் வெளியிட்ட சிந்தனை வட்டம் இன்றுவரை 204 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. அதாவது கடந்த 17 ஆண்டுகளுள் சராசரியாக ஆண்டொன்றுக்கு 12 நூல்களை வெளிக்கொண்டுவந்துள்ளது. இவை அனைத்தும் தமிழ்மொழி மூல நூல்களாகும். இதனைப் பின்வரும் அட்டவணையிலிருந்து கண்டுகொள்ளலாம்.

ஆண்டு வெளியிட்ட நூல்களின் எண்ணிக்கை

1988	01
1989	03
1990	05
1991	08
1992	09
1993	09
1994	09
1995	08
1996	08

1997	12
1998	14
1999	08
2000	20
2001	14
2002	24
2003	29
2004	14
2005 மே வரை	09

மேற்படி அட்டவணயிலிருந்து சிந்தனை வட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்கமைய செயற்படுவதையும் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை நோக்கிச் செல்வதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

வெளியிட்ட பிரதிகளின் எண்ணிக்கை

வெளியிட்ட பிரதிகளின் எண்ணிக்கை என்பது வெளியீட்டகத்தின் நன்மதிப்பினையும், வாசகர் மட்டத்தில் காணக்கூடிய வரவேற்பினையும் அளவிடக்கூடிய ஓர் அளவுகோலாகக் கருதலாம். தொலைக்காட்சிகளின் செல்வாக்கு அதிகரித்துள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் மக்கள் மத்தியில் வாசிப்புத் திறன் வெகுவாகக் குறைந்துள்ளதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். குறிப்பாக இலங்கையில் தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் இத்தகைய பாதிப்பு மிக விசாலமானது. எனவே வெளியீட்டகம் ஒன்று தமிழ்மொழி நூல்களை இலங்கையில் அச்சிடும்போது அச்சிடப்படும் பிரதிகளின் எண்ணிக்கை சிந்திக்கப்படவேண்டிய விடயமாக மாறியுள்ளது.

1988ம் ஆண்டில் தனது முதலாவது வெளியீட்டில் 400 பிரதிகளை மாத்திரம் பதிப்பித்த சிந்தனை வட்டம், 204 நூல்களை வெளியிட்டபின் மொத்தமாக 395, 650 பிரதிகளைப் பதிப்பித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

சிந்தனை வட்டத்தின் 1 முதல் 50 வரையிலான வெளியீட்டின்போது 55,650 பிரதிகளும் (சராசரி ஒரு வெளியீட்டில் 1113 பிரதிகள்), 51 முதல் 100 வரையிலான வெளியீட்டின்போது 88,000 பிரதிகளும் (சராசரி ஒரு வெளியீட்டில் 1760 பிரதிகள்), 101 முதல் 150 வரையிலான வெளியீட்டின்போது 138,000 பிரதிகளும் (சராசரி ஒரு வெளியீட்டின்போது 2760 பிரதிகள்), 151 முதல் 200 வரையிலான வெளியீட்டின்போது 102,000 பிரதிகளும் (சராசரி ஒரு வெளியீட்டின்போது 2040 பிரதிகள்), 201 முதல் 204 வரையிலான வெளியீட்டின்போது 12,000 பிரதிகளும் (சராசரி ஒரு வெளியீட்டின் போது 3000 பிரதிகள்) வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் தமிழ் நூல் வெளியீட்டகங்களுடன் ஒப்புநோக்கும்போது இது

குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு விடயமாகும்.

வெளியீட்டகத்தால் பயன்பெற்றோர்

தனது நூல்களைப் பதிப்பிக்கவேண்டும் என்ற நோக்குடன் சிந்தனை வட்டத்தை உருவாக்கிய புன்னியாமீன் தன்னுடைய சுயநூல்களையும், தனது மனைவி மஸ்தா புன்னியாமீனுடன் இணைந்து எழுதிய நூல்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 69 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கையில் 89 நூல்களை எழுதி நூலுருப்படுத்திய சாதனை படைத்துள்ள புன்னியாமீனின் 69 நூல்கள் சிந்தனை வட்ட வெளியீடுகளாக வெளிவந்தபோதிலும் கூட மீதமான 20 நூல்களும் பிற வெளியீட்டகங்களால் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளமை அவதானத்திற்குரியது. அதேவேளை, தனது நூல்களை மாத்திரமன்றி பிற எழுத்தாளர்களுக்கும் களமமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்குடன் சிந்தனை வட்டம் நேசக்கரம் நீட்டியிருக்கும் எழுத்தாளர்களின் பட்டியலைப் பின்வருமாறு தொகுத்து நோக்குவோம்.

உஸ்மான் மரிக்கார், நஜ்முதீன், தலவின்ன சிபார், மஸ்தா புன்னியாமீன், அக்குறணை ரிழுவான், ரிஷானா ரஷீட், கலைமகள் ஹிதாயா, கலதெனிய நளீம், தமீம் அன்சார், மர்னா இல்யாஸ், என்.நவரட்ணம், சுமைரா அன்வர், கலைநிலா ராதிகீன், இரா.திருச்செல்வம், நாகபூஷணி கருப்பையா, கெக்கிறாவை ஸஹானா, தலவின்னை பூதொர, இஸ்லாமிய செல்வி, சீ.வி.நித்தியானந்தன், பஹ்மா ஜஹான், நீலன் அணை ஜயந்தன், சலைமா சமிஇக்பால், நயீமா சித்தீக், த.திரேஷ்குமார், மௌலவி ஜே.மீராமொஹிதீன், மூதார் கலைமேகம், சுஹைதா ஏ கரீம், மாரிமுத்து சிவகுமார், குலாம் மொஹிதீன், திருமதி கி. பொன்னம்பலம், ஜே.எம்.யாசீன், அமீனா சரப்தீன், எஸ்.எல்.எம்.மஹ்ரூப், ஏ.ஆர்.எம்.ரிஸ்வி, எம்.ஐ.எம்.மும்தாஜ் என இப்பட்டியல் தொடர்கின்றது.

வளர்ந்த எழுத்தாளர்களைவிட வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்களுக்கே அதிகளவில் சிந்தனை வட்டம் களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளதை விசேடமாக அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக, கலைமகள் ஹிதாயா ரிஸ்வியின் “தேன்மலர்கள்”, த.திரேஷ்குமாரின் “நிஜங்களின் நிகழ்வுகள்”, சுமைரா அன்வரின் “எண்ணச் சிதறல்கள்”, நாகபூஷணி கருப்பையாவின் “நெற்றிக் கண்”, மாரிமுத்து சிவகுமாரின் “மலைச்சுவடுகள்” போன்ற கவிதைத் தொகுதிகளைக் குறிப்பிடலாம். இந்நூலாசிரியர்களின் முதல் கவிநூல்களாகவே இவை அமைந்துள்ளன.

அதே நேரம், மூத்த எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வெளியிடவும் சிந்தனை வட்டம் பின்நிற்கவில்லை. உதாரணமாக நயீமா சித்தீக்கின் “வாழ்க்கை வண்ணங்கள்”, சலைமா சமி இக்பாலின் “திசை மாறிய தீர்மானங்கள்”, மௌலவி ஜே மீரா மொஹிதீனின் “இஸ்லாமிய கதைகள்” போன்ற கதைத் தொகுதிகளைக் குறிப்பிடலாம். சிந்தனை வட்டத்தின் பல வெளியீடுகள் பல பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ளன. சர்வதேச பதிப்புரிமை நியதிகளுக்கமைய

அவை தனிப் புத்தக வெளியீடுகளாகவே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

சிந்தனை வட்டத்தின் கௌரவிப்பு நிகழ்வுகள்

சிந்தனை வட்டம் ஒரு தனியார் அமைப்பாகச் செயற்பட்ட போதிலும் கூட, தமிழ் வளர்க்கத் தொண்டாற்றிவரும் எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் இனங்கண்டு அவர்களை கௌரவித்து, ஊக்குவிக்கும் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளது.

2000.11.11ம் திகதியன்று சிந்தனை வட்டத்தின் நூறாவது வெளியீடான “இரட்டைத் தாயின் ஒற்றைக் குழந்தை” கவிதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழா கண்டி சிட்டி மிஷன் மண்டபத்தில் பெருந்திரளான மக்கள் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாகீர்த்தி பேராசிரியர் எஸ்.தில்லைநாதன், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் க.அருணாசலம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி துரை மனோகரன் ஆகிய தமிழறிஞர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவ்விழாவில் பிரபல எழுத்தாளரும் “மல்லிகை” சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான திரு டொமினிக் ஜீவா, பிரபல மூத்த பெண் வானொலி அறிவிப்பாளரான திருமதி இராஜேஸ்வரி சண்முகம், தமிழ் இலக்கியக் காவலரும் பிரபல வெளியீடாளருமான திரு பூ ஸ்ரீதரசிங், பன்னூலாசிரியரும் கலாசார அமைச்சின் ஆலோசகருமான அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல் ஆகியோர் விருது வழங்கி, பதக்கம் அணிவித்து, பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

இதில் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால் இலங்கை வரலாற்றில் முதற் தடவையாக இந்த இலக்கிய விழா, கௌரவிப்பு விழா நிகழ்வுகள் தொகுக்கப்பட்டு “சுவடுகள்” எனும் பெயரில் ஆவண நூலொன்றும் வெளியிடப்பட்டமையாகும். 138 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் சிந்தனை வட்டத்தின் 116ஆவது வெளியீடாக வெளிவந்தது. 3000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்ட இந்நூலின் நூலாசிரியர் எம்.ஆர்.எம்.ரிஸ்வி ஆவார். அத்துடன் 2002 மார்ச் மாதம் உடத்தலவின்னயில் வைத்து பிரபல மூத்த வானொலி அறிவிப்பாளர் ஜனாப் பீ.எச் அப்துல் ஹமிட் அவர்களையும் சிந்தனை வட்டம் கௌரவித்துள்ளது.

ஆய்வு நடவடிக்கைகள்

இலங்கையில் தமிழ்மொழியை வளர்ப்பதில் முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் ஊடகவியலாளர்களும் விசாலமான பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளனர். ஆனால் இத்தகைய பங்களிப்புகளானது போதிய பதிவுகள் இன்மை காரணமாக ஆய்வாளர்களுக்கும், பிற்காலச் சந்ததியினருக்கும் தெரியாமல் போய்விடுகின்றன.

இந்த நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு “சிந்தனை வட்டம்” பாரிய பொருட்செலவில் “நவமணி” தேசிய பத்திரிகையுடன் இணைந்து நாடளாவிய ரீதியில் ஆய்வொன்றினை மேற்கொண்டது. சிந்தனை வட்ட

முகாமைத்துவப் பணிப்பாளரின் தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்விலிருந்து 19ம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் இருந்து 21ம் நூற்றாண்டின் தற்போதைய காலப்பகுதி வரை 2800க்கும் மேற்பட்ட முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களும் 1250க்கும் மேற்பட்ட முஸ்லீம் ஊடகவியலாளர்களும், 300க்கும் மேற்பட்ட முஸ்லீம் கலைஞர்களும் மொத்தம் 4350க்கும் மேற்பட்டோர் இலங்கையில் தமிழ் வளர்க்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இத்தகையோரின் விபரங்களைத் தொகுத்து “இலங்கை முஸ்லீம் எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், கலைஞர்களின் விபரத்திரட்டு” எனும் நூலை மூன்று பாகங்களில் “சிந்தனை வட்டம்” வெளியிட்டுள்ளது. கலாபூஷணம் புன்னியாமீன் மூலம் எழுதப்பட்ட இந்த மூன்று நூல்களும் சிந்தனை வட்டத்தின் 189வது, 193வது, 200வது வெளியீடுகளாக வெளிவந்துள்ளன. மேற்படி ஆய்வு தொடர்பாக மேலும் ஏழு நூல்களை “சிந்தனை வட்டம்” வெளியிடவுள்ளது.

எதிர்காலத் திட்டங்கள்

“நானைய சந்ததியின் இன்றைய சக்தி” என்ற பணிக்கூற்றிற்கமைய 2006ம் ஆண்டிலிருந்து ஆண்டொன்றுக்கு குறைந்தது பத்து தமிழ் இலக்கிய நூல்களை வெளியிடும் திட்டத்தினை சிந்தனை வட்டம் கொண்டுள்ளது.

இதில் வளர்ந்துவரும் இளம் எழுத்தாளர்கள் ஏழு பேருக்காவது இடம் வழங்க வேண்டும் என்பது அடிப்படை எதிர்பார்ப்பாகும்.

இத்திட்டத்திற்கு மேலதிகமாக ஆய்வு அடிப்படையிலான இரண்டு திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. இலங்கை முஸ்லீம் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்களின் விபரங்களைத் திரட்டி ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு ஆவண நூல்களை வெளியிட்டதைப் போல, இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்கள், தமிழ்க் கலைஞர்கள், தமிழ் ஊடகவியலாளர்களின் விபரங்களைத் திரட்டி இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் ஊடகவியலாளர்களின் விபரத்திரட்டு என்னும் நூல்தொடரை வெளியிடல்.

2. இலங்கையிலும், புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் தமிழ்பேசும் எழுத்தாளர்கள் வெளியிட்ட, வெளியிட்டு வருகின்ற சஞ்சிகைகள், சிறு பத்திரிகைகளின் விபரங்களைத் தொகுத்து, அவற்றை ஆவணப்படுத்தும் அடிப்படையில் நூல்களை வெளியிடல்.

மதிப்பீடு

“சிந்தனை வட்டம்” தனது ஆரம்ப காலகட்டங்களில் தான் வெளியிட்ட நூல்களில் வெளியீட்டுத் தரத்தினை சரியான முறையில் பேணவில்லை. ஆனால் 2000 ஆண்டிலிருந்துதான் வெளியிடும் சகல நூல்களையும் சர்வதேச நியமங்களுக்கு உட்பட்டு சர்வதேச தரத்தில் வெளியிட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

நூல்களை வெளியிடுவதில் மாத்திரம் தனது பணியினைச் சுருக்கிக் கொள்ளாமல் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ் வளர்க்கும் மூத்த எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் நிறுவனரீதியில் பாராட்டி கௌரவித்து வருவது விசேடமான ஓர் அம்சமாகும்.

அதே நேரம் சிந்தனைவட்டம் ஆய்வுரீதியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுவரும் செயற்பாடானது ஏனைய வெளியீட்டு அமைப்புகளில் இருந்து மாறுபட்ட போக்கினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இலங்கையைப் பொருத்தமட்டில் தமிழ்பேசும் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் தமிழை வளர்ப்பதில் முக்கிய பங்களிப்பினை நல்கியுள்ளனர். இவர்களைப் பற்றிய பூரணத்துவமான ஆய்வுகள் இதுவரை காலமும் மேற்கொள்ளப்படாமலிருப்பது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். இத்தகைய பணியினை “சிந்தனை வட்டம்” ஆரம்பித்து செயற்படுத்தி வருவது பாராட்டக்கூடிய ஒரு விடயமாகும்.

முகவரி:

வரையறுக்கப்பட்ட சிந்தனை வட்டம் வெளியீட்டாளர்கள் (தனியார்) கம்பெனி,

இல.14, உடத்தலவின்னை மடிகே,

உடத்தலவின்னை 20802

பூரீலங்கா

தொலைபேசி: 0094 812 493746

0094 812 493892

தொலைநகல்: 0094 812 497246

நன்றி:

‘மலையகப் பதிப்புலகத்தில் ஒரு சிந்தனை வட்டம்: கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியாமீன்.’ சுடரோளி: கலை இலக்கிய அரசியல் சமூக இதழ், ஜூலை ஓகஸ்ட், 2005. சுடர் 3 ஒளி 6 (Chudaroli Publication Society, 15 Ruthland Road, London, E7 8PQ) பக்கம்: 39 – 41. (ஆசிரியர்கள்: பொன் பாலசுந்தரம், ஐ.தி.சம்பந்தன்).

3. பத்திரிகைத்துறையில் ஐம்பதாண்டுகள்: எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் அவர்களின் பணியும் படைப்புக்களும்.

ஈழத்தில் பத்திரிகைத்துறையில் 50 ஆண்டுகளை நிறைவுசெய்திருக்கும் எஸ்.எம்.ஜி, கோபு, ஆகிய பெயர்களால் அன்புடன் அழைக்கப்படும் திரு. எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம் அவர்கள் ஈழத்து ஊடகவியல்துறையில் முன்மாதிரியாகக் கொள்ளத்தக்க ஒரு பத்திரிகையாளர். அவரது 50 ஆண்டுக்கால பத்திரிகைத்துறை வரலாறும், அவர் கடந்து வந்த பாதையும், அவர் பட்ட துன்பங்களும், இக்கட்டான சூழ்நிலைகளில் பத்திரிகைகளைத் தொடர்ந்து வெளிக்கொண்டுவர அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளும், பத்திரிகைத்துறையில் அவர் கையாண்ட யுத்திகளும் நமக்கு நல்ல பாடங்களையும் படிப்பினைகளையும் புகட்டுவதுடன், கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளைப் புலப்படுத்தும் பட்டறிவுக் காட்சிகளாகவும் அமைகின்றன.

வீரகேசரியில் 50களில், படிதிருத்துணராகத் தன் பணியை ஆரம்பித்து படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்ததே அவரது ஐம்பதாண்டுக்கால ஊடகவியல் பயணமாகும். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியான ஈழநாடு பத்திரிகையில் எஸ்.எம்.ஜி. அவர்கள் இருபதாண்டு காலம் கடமையாற்றியிருக்கின்றார். பிராந்தியப் பத்திரிகையான ஈழநாடு தினசரியாகி நிலைபெற்றதற்கு பிரதான காரணமாக இருந்தவர் எஸ்.எம்.ஜி அவர்கள். ஈழநாட்டின் ஆசிரியரான பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியாகிய காலைக்கதிர், செய்திக்கதிர், ஈழமுரசு, ஈழநாதம் என்பவற்றிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்த முதலாவது தமிழ்த் தினசரியான தினக்கதிரிலும் இவர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

ஒரு நாளேட்டின் பிரதம ஆசிரியராகப் பணிபுரிபவர் முக்காலமும் உணர்ந்த ஒரு ஞானிக்குச் சமமானவர் என்கிறார் மூத்த ஊடகவியலாளர் இரா. பத்மநாதன் அவர்கள். கடந்தகாலத்தைப் பற்றி நாளேட்டின் பிரதம ஆசிரியர் நன்கு அறிந்திருக்கவேண்டும். வருங்காலத்தைப் பற்றிய ஒரு தீர்க்கதரிசனம் அவருக்கு இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் அவர் நிகழ்காலத்தைப் பற்றிய கருத்துக்களை சரியாக வெளிப்படுத்த முடியும். ஒவ்வொரு துறையிலும் ஆழ்ந்த அறிவு அவருக்கு இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் அவர் கூறும் கருத்துக்கள் மக்கள் மனதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

இந்த வகையில் தன் பத்திரிகைத்துறைப் பயணத்தில் வெற்றிகரமாக 50 ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்டநிலையில் தொடர்ந்தும் தன் பாதையில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் எஸ்.எம்.ஜி அவர்கள் அண்மைக்காலத்தில்

தினக்கதிரில் எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் கொழும்பு, நிகரி வெளியீட்டாளர்களால் 2003 அக்டோபரில் தொகுக்கப்பட்டு “அந்த ஒரு உயிர்தானா உயிர்” என்ற தலைப்பில் அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் அக்காலத்தைய கிழக்கிலிருந்த சூழமைவின் பதிவு என்றால் அது மிகையாகாது.

எஸ்.எம்.ஜி.யின் ஊடகவியல் பணி 50 ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்ட இன்றைய நிலையில் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டியது அவர் பணியாற்றிய காலகட்டமாகும். 50களில் தொடங்கிய அவரது பணி இந்த 2004இலும் தொடரும் இடைப்பட்ட காலகட்டம் ஈழத்து அரசியல் வரலாற்றில் மிக முக்கியமான திருப்பங்களையும் வரலாற்று மைல்கற்களையும் கண்ட காலகட்டமாகும். ஒரு இனத்தின் அரசியல் மற்றும் விடுதலைப் போராட்டம் கருக்கொண்ட மண்ணில் அதன் நெருக்குதல்களுக்கும் பாதிப்புகளுக்கும் மத்தியில் அவர்பெற்ற அனுபவங்களே இங்கு முக்கியமானதாக நாம் கவனிக்க வேண்டியதாகும். அந்த அனுபவங்களினூடாகவே எஸ்.எம்.ஜி அவர்களின் படைப்புக்கள் பார்க்கப்படவும் வேண்டும்.

ஆசிரியர் தலையங்கங்கள், பத்தி எழுத்துக்கள் நூலுருவாகுவது தாயகத்தில் ஏற்கெனவே பல சந்தர்ப்பங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்களின் Pen and the Gun என்ற நூல் அவரது ஆசிரியர் தலையங்கங்களைத் தாங்கிய நூலாக இரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. ஈழநாடு ஆசிரியர் சபாரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய ஊரடங்கு வாழ்வு, சேரன் எழுதிய உயிர்கொல்லும் வார்த்தைகள், என்று பல நூல்களை நாம் இந்த வகைக்குள் நிரைப்படுத்திச் செல்லலாம். ஒரு காலகட்டத்தை, அக்காலகட்ட அரசியல் சமூக நடவடிக்கைகளை அந்தச் சமூகத்துக்குள்ளிருந்த பார்வையாக ஒரு பத்திரிகையாசிரியர் ஒரு குறித்த கால இடைவெளியில் பதிவுசெய்வது இந்த ஆசிரியர் தலையங்கங்களின் வழியாகவேயாகும். குறித்ததொரு சமூகத்தின் இயல்புவாழ்வைப் பாதிக்கும் நடவடிக்கைகளை விமர்சிக்கும் இந்தத் தலையங்கங்கள் அந்தச் சம்பவத்தை வரலாற்றுக் குறிப்புக்களாகப் பதிவு செய்துவிடுகின்றன. பத்திரிகையின் பக்கங்களுடனே இக்குறிப்புகள் குறுகிய ஆயுளுடன் மடிந்துபோகவிடாது அவற்றைப் பேணிப்பதிவுசெய்து பரந்த வாசகர் கரங்களில் ஒரு ஆவணப்பதிவாகத் தவழவிடுவது பதிப்பகங்களின் முன்னுள்ள ஒரு முக்கிய வரலாற்றுக் கடமையாகும். அதை எவ்வளவு தூரம் நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்பது சிந்திக்க வேண்டிய மற்றொரு விடயமாகும்.

இந்திய அமைதிப்படை தனது ஆதிக்கத்தை ஈழமக்கள் மீது செலுத்தியபோது அதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அக்கிரமங்களை சற்றும் தயங்காது தமது எழுத்துக்களின் வாயிலாக எடுத்துக்கூறிவந்தார். ஈழமுரசுவின் ஓங்கி எழுந்த அந்தக்குரலை மழுங்கச் செய்யும் திட்டத்தை இந்திய இராணுவம் தீட்டியது. 1987ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 10ம் திகதி அதிகாலை யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்து அவ்வேளையில் எஸ்.எம்.ஜி

அவர்கள் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய ஈழமுரசு பத்திரிகைக் காரியாலயம் இந்திய இராணுவத்தினால் குண்டுவைத்துத் தகர்க்கப்பட்டது. பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தினை குண்டுகளால் அழுத்திய இந்த நிகழ்வு நிகழ்ந்த ஒருசில காலங்கள் செய்திப் பரிவர்த்தனையற்ற இருண்ட கண்டமாக யாழ் மண் மாறிவிட்டது. யாரும் எதிர்பாராத வகையில் ஒருசில நாட்களுக்குள்ளேயே ஈழமுரசு மக்கள் கரங்களில் மீண்டும் தவழத்தொடங்கி இந்திய இராணுவத்தின் தூக்கத்தைக் கெடுத்தது. அந்தக் காலகட்டம் தான் எஸ்.எம்.ஜி அவர்கள் பத்திரிகைத்துறையை எவ்வளவு ஆழமாக உயிரினும் மேலாக நேசித்தார் என்பதை ஈழமண் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியது என்று கருதுகின்றேன்.

பின்னாளில் இந்திய இராணுவத்தின் கரங்களில் சிக்குண்டு சிலகாலம் அவர்களது அரசியல் கைதியாக யாழ்ப்பாணக் கோட்டைச் சிறையில் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்த அனுபவமும் அவருக்கு ஏற்பட்டது. தனது இந்தச் சிறை அனுபவங்களை ஈழமண்ணில் ஒரு இந்தியச்சிறை என்ற நூலில் விரிவாக எடுத்துக்கூறியுள்ளார். இந்தக் கட்டுரை தமிழகத்தில் ஜூனியர் விகடன் பத்திரிகையில் தொடராக அக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்டு இந்திய இராணுவத்தின் ஈழத்து அராஜகச் செயற்பாடுகள் தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்டது. ஈழமண்ணில் ஒரு இந்தியச்சிறை என்ற அந்தநூல் இப்பொழுது இரண்டாவது பதிப்பாகவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அந்தவகையில் திரு எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம் அவர்களின் “அந்த ஒரு உயிர்தானா உயிர்” என்ற இந்த நூலும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைகின்றது. இந்நூல் தமிழ்பேசும் மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவருடைய ஆக்கங்கள் மேலும் பிரசுரமாகித் தமிழ் பேசும் மக்களின் சமூக அரசியல் வரலாற்று ஆவணங்களாக மிளிர்வேண்டும் என்பது எமது எதிர்பார்ப்பாகும்.

நன்றி: தென்றல் (லண்டன்), மலர் 1, இதழ் 6, 15-5-2004

4. அமரர் கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன்: வாழ்வும் பணியும்

யாழ்ப்பாணத்தில் 1974ம் ஆண்டு உலகத்தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு மிகுந்த ஆர்வத்துடனும், பலத்த எதிர்பார்ப்புகளுடனும் தமிழ் மக்களால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டு ஈழத்தமிழ் மக்களின் உணர்ச்சிமிகு எழுச்சி மாநாடாக ஒன்பது நாட்களாக நடத்தப்பட்டு பத்தாம் நாள் இலங்கை அரசின் கைக்கூலிகளால் அவலமாக அப்பாவித் தமிழ் மக்களின் உயிர்ப்பலியுடன் திட்டமிட்டபடி குழப்பியடிக்கப்பட்ட நிகழ்வானது, ஈழத்தவரை மட்டுமல்லாது உலகத்தமிழரையே உலகெங்கும் நிலைகுலையச் செய்தது.

இலங்கையில் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு தனியான தமிழீழமே என்ற கருத்துப் படிப்படியாக மக்கள் மனங்களில் வேரூன்றியது. தமிழ் அரசியல்வாதிகளின் மென்மையான பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளும், சாத்வீகப் போராட்டங்களும் படிப்படியாக விரிவடையத்தொடங்கின. புதிய பரிமாணத்தை நோக்கி நகர்ந்தன. 1975இல் தந்தை செல்வா காங்கேசன்துறை இடைத்தேர்தலில் 16000 மேலதிக வாக்குகளால் பெற்ற வெற்றி, 1976இல் வட்டுக்கோட்டையில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தமிழீழத் தீர்மானம், 1977இல் தேர்தல் தந்த வெற்றி என்பன இவ்வுணர்வுநிலையின் வெளிப்பாடுகளேயாம். இந்நிலையில் உலகத்தின் கண்களுக்கு இலங்கையில் ஒரு இனத்திற்கெதிராக அரசினால் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும் அராஜகங்களைத் தெரியப்படுத்தவேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது. இதைத் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் தமது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திச் செய்யமுடியாத நிலையில் அன்று இருந்தார்கள்.

இந்நிலையில் ஒரு நாள் நியூயார்க் நகரில் அமைந்துள்ள ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் அவையில் ஈழத்தமிழரின் இன்னலை வெளிப்படுத்தும் தமிழன் ஒருவனின் தனித்த குரலொன்று அதிரடியாக ஒலித்தது. அது 1978 அக்டோபர் 5ம் நாள். அக்குரலுக்குரியவர் கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன் என்ற 57 வயதானவர். தீவிர சிந்தனைவயப்பட்ட அந்த முதிய இளைஞனின் மூன்றே மூன்று நிமிடங்கள் ஒலித்த கணீரென்ற அக்குரல் உலக நாடுகளின் அவையில் இருந்த பன்னாட்டு அரசியலாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுக்கும் அதிர்ச்சிவைத்தியமாக அமைந்துவிட்டதுடன் உலகத்து ஊடகங்களுக்கெல்லாம் தீனியாகவும் அமைந்துவிட்டது.

“If oppressed minority nations such as Tamil Eelam cannot make representations to this supreme body, then where are we to go?” என்ற கேள்வியுடன் சில மணித்துளிகளே ஒலித்த அவரது உரை உலகமெங்கும் பின்னர் பரபரப்பான செய்தியாகியது.

ஈழத்தமிழர்களுக்கும் சிக்கல்களுண்டு என்ற தகவலை உணரவைத்தது.

“The Sri Lanka Sinhala Government is continuing a policy of genocide aimed at the destruction of our Tamil Nation. We have exercised our right of self-determination to live as a separate Nation. There is every danger of the Tamil problem threatening the peace of the Indian Redion. The problem in SriLanka will develop tobe as serious as the Palestinian and the Cyprus problems unless you, the world leaders intervene and help in its solution now. We appeal to you for such help! Thank you. I apologise for speaking without permission. Long live Tamil Eelam!” என்பதே அவரது அதிரடி உரையாகும்.

உலக நாடுகளின் தலைவர்களின் செவிகளில் இது முறையாக அன்று ஏறியிருந்தால் 30 ஆண்டுகளின் பின்னர் இன்று இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாகவும், மனித உரிமை மீறல் தொடர்பாகவும் தமது கருத்தை இன்று நேர்மையாக முன்வைக்க முனையும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உயர் அதிகாரிகள் இலங்கை அரசுத் தலைவர்களால் **பயங்கரவாதிகள்** எனவும் தமிழர்களிடம் கையூட்டுப் பெறுபவர்கள் எனவும் கேவலமாகவும் துணிச்சலாகவும் குற்றச்சாட்டுகளை விடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிராது.

1978இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் நிகழ்ந்த இந்த நிகழ்வானது உலகப் பத்திரிகைகளில் தாராளமாக **ஈழம்** என்ற சொல்லையும் வைகுந்தவாசன் என்ற ஒரு தமிழனின் பெயரையும் பதிவுசெய்தது. யார் இந்த **வைகுந்தவாசன்** என்ற கேள்வியை உலகத் தமிழர்களிடையே எழுப்பியது. சில தமிழர்களைச் சினம்கொள்ளவும் வைத்தது.

15.04.1920இல் யாழ்ப்பாணம் கோவளம் காரைநகரில் பிறந்த வைகுந்தவாசன் அளவெட்டியை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவரது தந்தையார் கிருஷ்ணபிள்ளை, தாயார் இலட்சுமிப்பிள்ளை. இவருக்கு நித்தியானந்தன், ஞானசூரியன், ஞானச்சந்திரன் என்று மூன்று சகோதரர்களும், சிவகாமசுந்தரி என்ற ஒரு சகோதரியும் உடன் பிறப்புக்கள். வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தன் ஆரம்ப இடைநிலைக் கல்வியைக்கற்ற வைகுந்தவாசன் பிரபல கல்வியியலாளர் அமரர் ஹண்டி பேரின்பநாயகத்தின் மாணவர்களுள் ஒருவர்.

தன் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்த வைகுந்தவாசன், இலங்கை அரசில் எழுதுவினைஞராக (Clerk) இணைந்துகொண்டார். ஆரம்பத்திலேயே தொழிற்சங்கங்களில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் 1947இல் நடைபெற்ற அரசாங்க ஊழியர் பொது வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் தீவிரமாக ஈடுபாடுகாட்டியிருந்தார். அதைத் தொடர்ந்து 25000 ஊழியர்களைக்கொண்ட அரச எழுதுவினைஞர் சங்கச் (GCSU) செயலாளராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இவரது தீவிர போராட்ட குணத்தால் 1950இல் அரச சேவையிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டார். அதன் பின்பும் அவரது தொழிற்சங்கத் தீவிரப்பணி

ஓயவில்லை. மேலும் வீறுகொண்டதாகவே அமைந்தது. 1951இல் Peoples Voice (மக்கள் குரல்) என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்து 1953 வரை அதை வெற்றிகரமாக நடத்தினார். பீற்றர் கெனமன், எஸ்.ஏ.விக்ரமசிங்க, டி.பி.இலங்கரத்ன, பிலிப் குணவர்த்தன, எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்க, செனட்டர் நடேசன், பி.கந்தையா போன்ற முக்கிய பிரமுகர்களின் படைப்புக்களை கருத்துக்களைத் தாங்கி மருதானையிலிருந்து மக்கள் குரல் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்தது. அக்காலகட்டத்தில் ஒரு தமிழன் முழு இலங்கையினதும் இடதுசாரிக் கருத்துக்களை துணிச்சலுடன் உள்வாங்கி எப்படியாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான் என்பதற்கு மக்கள் குரல் ஆங்கிலத் தலையங்கங்கள் வரலாற்று ஆதாரங்களாக என்றும் மிளர்கின்றன. அதன் தீவிரப் போக்கு காரணமாக இலங்கை அரசினால் 1952இல் ஒரு தடவை கைதுசெய்யப்பட்டு இவர் அச்சுறுத்தப்பட்டார். இத்தலையங்கங்கள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பெற்று பின்னாளில் 1997இல் மீண்டும் வைகுந்தவாசனால் ஆங்கிலத்தில் தனி நூலாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

மக்கள் குரல் ஆசிரியராக இருந்த வேளையில் சீன, சோவியத் யூனியன் நாடுகளுக்கு நீண்டகால விஜயம் ஒன்றை மேற்கொண்டு அங்கிருந்த பிரபல கம்யூனிஸ்ட் அரசியலாளர்களையும் சந்தித்து வந்தவர். 1953இல் அவர் நாடுதிரும்பிய வேளையில் இலங்கை அரசினால் சந்தேகத்தின்பேரில் கைதுசெய்யப்பட்டு அவரது தீவிர சீன, இரஷ்ய சார்பு தொடர்பாக விசாரணைக்கும் உட்படுத்தப்பட்டார். தனது பிரயாண அனுபவங்களை **நான் கண்ட நவசீனா** என்ற தலைப்பில் 1953இல் சென்னையில் வெளியிடப்பட்ட நூலிலும், *Three months in New China and Soviet Union* என்ற பெயரில் லண்டனில் 2001இல் வெளியிட்ட ஆங்கில நூலிலும் விபரித்துள்ளார்.

தமிழ்த் தொழிற்சங்கவாதியாக, ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஆசிரியராகத் திகழ்ந்த வைகுந்தவாசன் சட்டத்துறையில் பின்னாளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். 1955இல் லண்டனில் பாரிஸ்டராகத் தேர்வு பெற்றபின் 1956இல் நாடு திரும்பிச் சிறிதுகாலம் மீன்பிடி இலாகாவில் பணியாற்றினார்.

1960 இல் இலங்கையில் ஒரு சட்டத்தரணியாக இணைந்துகொண்ட இவர் 1971 வரை இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தில் சட்டத்தரணியாகப் பணியாற்றினார். இடையில் 1962இல் சென்னை உயர் நிதிமன்றத்திலும் சிறிதுகாலம் சட்டத்தரணியாகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

இவரது வாழ்வில் தன்னை இயல்பாகவே எதிர்ப்பாளனாக இனம்காட்டிக்கொண்டவர். எதிலும் மாற்றுக் கருத்தினை துணிச்சலுடன் முன்வைப்பவர். அதன் விளைவுகளையும் துணிச்சலுடன் எதிர்கொள்பவர். அதன் காரணமாகவே 1965இல் தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் தந்தை செல்வாவை எதிர்த்து இடதுசாரிக் கட்சி அபேட்சகராக காங்கேசன்துறையில் தேர்தலில் நின்று தோற்றவர். இடதுசாரிக் கொள்கைகள் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களிடம் எவ்வளவுதூரம் எடுபடும் என்பதை பரீட்சித்துப் பார்ப்பதாக

இத்தேர்தல் முடிவுகள் அமைந்தன.

1971இல் சாம்பியா நாட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்று அந்நாட்டின் நீதித்துறையில் பின்னாளில் இணைந்துகொண்டார். அங்கு 1977 வரை நீதிபதியாகவும், பதிவாளராகவும் பணியாற்றிய பின்னர் லண்டனுக்கு வந்து தனது குடும்பத்துடன் குடியேறினார். அங்கும் அவர் தன் சட்டத்துறைப்பணியை சிலகாலம் மேற்கொண்டார்.

இவரது துணைவியார் மகேஸ்வரி, மகன் காண்டேபன் என்று ஒரு சிறு குடும்பமே இவருடையதாயினும் இவரது சமூகக் குடும்பம் பாரியது. அது இலங்கை இந்தியா மலேசியா என்று உலகத்தமிழர்களையெல்லாம் ஒன்றிணைத்தது. லண்டனில் வாழ்ந்த போதிலும், தாயகத்தின் விடுதலையைப் பற்றிய சிந்தனைகளே இவரது கருத்தில் என்றும் இடம்பெற்றிருந்தது.

அதன் விளைவாகவே 1978இல் இலங்கை இந்திய சம்மேளனத்தின் உருவாக்கமும், 1979இலும் 1980இலும் இடம்பெற்ற பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தியுடனான சந்திப்பும் இடம்பெற்றன.

1981இல் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் செயலாளராக இருந்தவேளையில் தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்களின் ஒற்றுமைக்காக பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர். பின்னாளில் இலங்கைக்கு சமாதானப் படையினை அனுப்புமாறு ஐ.நாவைக் கோரும் சர்ச்சைக்குரிய தீர்மானமொன்றையும் துணிகரமாக நிறைவேற்றிய இவர், மறு ஆண்டில் (1982) பொங்கல் தினத்தன்று தமிழ்நாட்டில் தஞ்சைப் பெரியாழ்வார் ஆலயத்தில் வைத்து தமிழ் ஈழம் கோரும் பிரகடனத்தையும் நிறைவேற்றி, இந்திய அரசின் அதிருப்தியையும் சம்பாதித்துக்கொண்டார்.

அதன் விளைவாகப் பின்னாளில் தமிழ்நாட்டில் இவர் கைதுசெய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டார். பின்னர் தமிழகத்திலிருந்து நாடுகடத்தப்பட்டார். நவீன இந்திய வரலாற்றில் இந்திய மண்ணிலிருந்து நாடுகடத்தப்பட்ட முதல் தமிழன் இவராகவே இருப்பார்.

1997இல் ஒரு தடவை பிரித்தானிய பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தலிலும் சுயேட்சை அபேட்சகராக நின்ற அனுபவமும் இவருக்கு உண்டு.

தமிழக முதலமைச்சராக இருந்த எம்.ஜி.ஆர்., அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த கலைஞர் கருணாநிதி, மற்றும் இந்திய தமிழகத் தலைவர்களுடன் மட்டுமல்லாது பல்வேறு உலகத் தலைவர்களுடனும், அரசியல் பிரமுகர்களுடனும் அவருக்குத் தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளது. அவரது சந்திப்புகள் அனைத்தும் தமிழீழ விடுதலை வேட்கை தொடர்பானதாகவே அமைந்திருந்தது. தனிமனித நிறுவனமாக, தானே தன்னைத் தமிழினத்தின் தூதுவராக வரிந்துகொண்டு அவர் அக்காலத்தில் தமிழர் வாழும் அயல்நாடுகளிலெல்லாம் செயற்பட்டிருந்தார். காலப்போக்கில் ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைக்குரல் பரிணாம வளர்ச்சிபெற்று வீச்சுடன் உலக அரங்கில் மெல்ல மெல்ல ஒலிக்கத்தொடங்கிய வேளையில்

படிப்படியாக இவரது குரல் ஓய்ந்துசென்றது வரலாறாகும்.

அமரர் வைகுந்தவாசன் தன் வாழ்நாளில் பல கட்டுரைகளை அவ்வப்போது எழுதியிருப்பினும், அவரது பெயர் சொல்லும் ஆறு முக்கிய நூல்களையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். செங்கொட்டில் பதிப்பகம் என்ற பெயரில் இவர் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் தமிழ், தமிழ் ஈழ மக்களும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையும், ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் தமிழ் ஈழக் குரல், இந்திய தமிழ் ஈழ சம்மேளனம், ஐ.நா.வில் தமிழன் என் முதல் முழுக்கம், மக்கள் குரல் ஆங்கில வாரப்பத்திரிகையின் ஆசிரியத் தலையங்கத் தொகுப்பு ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டிருந்தார். இவை தவிர அமரர் வைகுந்தவாசன் பற்றிப் பல நூல்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்துள்ளன. இவரது முத்துவிழா ரூபகார்த்தமாக 29.04.2000ம் ஆண்டில் முத்துவிழா மலரொன்றும் வெளியிடப்பட்டது. பொன். பாலசுந்தரம், ஐ.தி.சம்பந்தன் ஆகியோர் மலர்க்குழுவில் இணைந்து செயற்பட்டனர்.

வாழ்வில் எவ்வித சலிப்போ, சோர்வோ இன்றி முன்னெடுக்கும் எக்காரியத்தையும் நம்பிக்கையுடன் மேற்கொண்டு, அதனால் ஏற்படும் எவ்விதமான பின்விளைவுகளையும் துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்டு வந்த வைகுந்தவாசன் 03.01.2005இல் தனது 85ஆவது அகவையில் லண்டனில் அவரது இல்லத்தில் இயற்கையெய்தினார்.

5. கோபன் மகாதேவாவின் இலக்கியப்பணிகள்:

சில குறிப்புகள்

இவ்வாண்டில் (2009) பவளவிழாக் காணும் பேராசிரியர் கோபன்மகாதேவா அவர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய சிறு குறிப்பாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கோபன் மகாதேவா 05.01.1934 அன்று யாழ்ப்பாணம் சாவகச்சேரி, மட்டுவில்லில் பிறந்தவர். தனது 14ஆவது வயதில் பாடசாலை நாட்களிலேயே 1948 ஜனவரியில் மகாத்மா காந்தி பற்றி ஆங்கிலக் கவிதையொன்றையும் விண்வெளி ஆராய்ச்சி என்று தமிழ்க் கட்டுரையொன்றை வீரகேசரியிலும் எழுதி இலக்கிய உலகில் கால் பதித்தவர். தொடர்ந்து Perennialis Schoolis (1949), A Childhood Visitor (1950) போன்ற கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதித் தன் திறமையை வளர்த்து இன்றளவிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஓரளவு தமிழிலும் கவிதைகளை எழுதிவருபவர். நான்காண்டுகள் வரை ஆரம்பக் கல்வியை தமிழில் மேற்கொண்டிருந்தாலும், பின்னாளில் பல்கலைக்கழகம் புகும்வரை ஆங்கிலமூலம் தனது இடைநிலை, உயர் கல்வியை மேற்கொண்டதால் இவரது ஆங்கில இலக்கியப்பரப்பு விரிவுகண்டது என்று கருதலாம்.

கோபன் மகாதேவாவின் கவிதைகளின் கரு காலத்துடன் ஒத்தியைவதாக இருப்பதை அவதானிக்கமுடிகின்றது. 1955ம் ஆண்டு முதல் 2000ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கையிலும் பிரித்தானியாவிலும் மேற்கிந்திய தீவுகளில் ஒன்றான Trinidad இலும் வாழ்ந்து அவ்வந்தநாடுகளில் பணியாற்றியவர். இவரது படைப்புக்களில் காணப்படும் தேசம்கடந்த தேடல்களுக்கு இந்தப் பயணங்களே காரணமாகின்றன.

இவரது புலப்பெயர்வுக்கு முன்னைய ஆரம்பகாலக் கவிதைகளின் தொகுப்பாக 1991இல் The Pearly Island and older poems என்ற நூலை பேர்மிங்ஹாமிலிருந்து தனது சொந்த வெளியீட்டுநிறுவனமான Century House என்ற நூல்வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக 1974இல் வெளியீட்டு வைத்திருந்தார். இந்நூல் பின்னர் 1991இல் மீள்பதிப்புக்கண்டுமிருந்தது. The Pearly Island and older poems/ Kopan mahadeva. Birmingham, England: Century House, 99 - 101, Sutton Road, Erdington, B23 5XA. 1st edition 1991. (Birmingham, England: Jubilee Arts, 84, High Street, West Bromwich, B70 6JW)

60 பக்கம் கொண்ட இக்கவிதைத் தொகுப்பில் நான் மேற்குறிப்பிட்ட 1948ம் ஆண்டு பள்ளிக்காலக் கவிதைகளிலிருந்து புலப்பெயர்வுக்கு முன்னதான 1990 வரையிலான நாற்பத்தியிரண்டு வருடகால நீட்சிகொண்ட இவரது

ஆங்கிலக் கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கவிதைகளினூடாக ஆரம்பத்தில் தமிழ் சார்பாகவோ, தமிழ்த் தேசிய உணர்வுகள் பிரதிபலிப்பதாகவோ இவரது கவிதைகள் காணப்படவில்லை. ஆரம்பத்தில் தேயிலை பற்றி ஒரு கவிதையை Ceylon Tea என்ற பெயரில் 1970இல் இவரது 36ஆவது வயதில் எழுதியிருக்கிறார். இக்காலகட்டத்தில் அந்தத் தேயிலையின் மூலம் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தையே தம் முதுகில் சுமந்து நலிந்துவரும் மலையகத்தமிழர் பற்றியோ அவர்களது சமூக பொருளாதார அவலம் பற்றியோ அமரர் சி. வீ.வேலுப்பிள்ளை போன்று இக்கவிதைகளில் குறிப்புக்கள் காணப்படவில்லை. மாறாக தேயிலையின் சுவை பற்றியும் ஆரோக்கியம் பற்றியும் மட்டுமே அங்கதச் சுவையுடன் பேசப்படுகின்றது.

இதேபோன்று பல கவிதைத் தளங்களின் தேர்வு பொதுவான விடயங்களிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. அங்கதச் சுவையே கவிதைகளில் தூக்கலாகக் காணப்படுகின்றன. Sweet Saree (1974), Jaffna Mangoes (1961), Palmyra Porridge (1960), Colombo by night (1966), Two wives (1974) என்று சுவையாகத் தொடர்கின்றன. தமிழரின் அரசாங்க வேலைவாய்ப்புக்கான அங்கலாய்ப்புக் காலகட்டத்தை நினைவுட்டுவதாக இலவச கல்வித்திட்டம் பற்றிய Free Learning Scheme (1974) அங்கதக் கவிதை அமைகின்றது.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை முனைப்புப் பெற்ற காலகட்டங்களிலும் இவரது கவிதைகளின் பாடுபொருளாக அவை ஆங்காங்கே அமைந்துவிட்டிருக்கின்றன. On the Bombing of Jaffna's Model Market: July 1990 என்ற கவிதையில், அரசு படைகளினால் யாழ்ப்பாண மத்திய சந்தை எரிப்பின் வேதனை வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டத் தொகுதியின் உருவாக்கத்தில் MITE என்ற அமைப்பு ஈடுபட்டிருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் கோபன் மகாதேவா அவ்வமைப்பின் முக்கிய நிர்வாகி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது மன வலியின் ஊமை அழகையாக இக்கவிதையை உணரமுடிகின்றது.

1974ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றுமுடிந்த அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு இறுதிநாள் நிகழ்வின் குழப்பத்தை சித்திரிக்கும் வகையில் Jaffna's mass Meeting 10.01.1974 என்ற கவிதை அமைகின்றது.

பின்னாளில் சாகும்வரை உண்ணாவிரதமிருந்து உயிர்நீத்த தியாகி திலீபனின் மறைவையொட்டி 26.9.1987 அன்று எழுதப்பட்ட Thileepan என்ற கவிதையும், 1990இல் எழுதப்பட்ட The meaning of Eelam என்ற கவிதையும் ஈழப் போராட்டம் சார்ந்தவை.

கவிஞன் தான் வாழும் காலத்தை அவ்வப்போதே இலக்கியமாகப் பதிந்துவைத்துவிட்டு நகர்கிறான் என்ற கூற்று கோபன் மகாதேவா அவர்களுக்கும் பொருந்துகின்றது. இவரது கவிதைகளில் எதிர்காலம் பற்றிய கற்பனாவாதங்களோ, தத்துவங்களோ இருப்பதில்லை.

கோபன் மகாதேவாவின் புலப்பெயர்வின் பின்னதான கவிதைகளின் தொகுப்பாக *Vying for Greatness and Later Poems* என்ற தொகுப்பு அமைகின்றது. (*Vying for Greatness and Later Poems/ Kopan mahadeva. Birmingham, England: Century House, 99 - 101, Sutton Road, Erdington, B23 5XA. 1st edition 1991. (Birmingham, England: Jubilee Arts, 84, High Street, West Bromwich, B70 6JW)* இந்நூலில் இவரது 77 ஆங்கிலக் கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. 1961இல் எழுதிய *Ode to an old-age pensioner met on first arrival in Britain* என்ற கவிதை முதல் 1991வரை அவ்வப்போது எழுதப்பட்டவை இவை. பெரும்பாலானவை புலப்பெயர் வாழ்வியலின் பார்வைப்பதிவுகளாகவும் உலகளாவிய மானுடத்தின் தேடல்களாகவும் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. *Battle in bed on a Caribbean holiday* (1982), *To a pensive pardner in Port of Spain* (1982), *Trinidad Guardian Calypso* (1984), *From Chester Road to Hebden Bridge* (1986), *Land of Pan's Carnival* (1990), ஆகியவற்றை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இத்தொகுப்பிலுள்ள சில கவிதைகள் அவ்வப்போது தன் நண்பர்களுக்காகவும், உறவினர்களுக்காகவும் எழுதப்பட்ட பிரத்தியேக கவிதைகளாகக் காணப்படுவதும் கண்கூடு.

கோபன் மகாதேவாவின் தமிழ்க்கவிதைகள் சிலவும் நூலுருவில் வெளிவந்துள்ளன. *Poems in Tamil* என்ற தலைப்புடனும் வாழ்க்கையும் கவிதையும் என்ற உப தலைப்புடனும் வெளியாகியுள்ள இக்கவிதைத் தொகுப்பும் முன்னைய இரு ஆங்கிலத் தொகுப்புகளின் வெளியீட்டுக் காலத்திலேயே வெளிவந்துள்ளன. (**வாழ்க்கையும் கவிதையும்**. கோபன் மகாதேவா. Birmingham, England: Century House, 99 - 101, Sutton Road, Erdington, 1st edition 1991. (Birmingham: Century House, Erdington). பல கவிதைகள் கவியரங்குகளில் மேடையேற்றப்பட்டவை. பல்வேறு தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரமானவை.

இதிலுள்ள தமிழ்க்கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை தன் வாழ்வின் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஆத்மதிருப்திக்காகவும், சொந்த மகிழ்ச்சிக்காகவும் இயற்றப்பட்டவையாக அமைகின்றன. தனது ஆங்கிலக் கவிதைகள் சிலவற்றைத் தானே தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தும் இத்தொகுப்பில் பதிவுசெய்திருக்கிறார். யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியின் தேசிய கீதத்தை (மூலம் ஆங்கிலத்தில் Rev.P.T.Cash இயற்றியது) அக்கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழாவொன்றின்போது 1969இல் தமிழாக்கம்செய்து வழங்கியிருக்கிறார். இவரது கவிதைகளில் சில பரிசோதனை முயற்சிகளாகவும் அமைந்துள்ளன. உதாரணமாக பிரபல *Nursery Rhyme* என்னும் ஆங்கில பிள்ளைப்பாக்களைத் தமிழாக்கம் செய்திருக்கிறார். இத்தகைய ஒரு முயற்சியினை முன்னர் பேராசிரியர் நந்தி அவர்களும் மேற்கொண்டு தனிநூலாக்கியிருந்ததும் நினைவுசுரத்தக்கது.

கோபன் மகாதேவா கவிதையுடன் சிறுகதைகளும் எழுதியிருக்கிறார். அவரது ஆங்கிலச் சிறுகதைகள் மூன்று (*Pillai Master, The displaced un-*

dergraduate, & A matter of language) தனி நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. (Three stories from srilanka/ Kopan mahadeva. Birmingham, England: Century House, 99 - 101, Sutton Road, Erdington, B23 5XA. 1st edition 1991. (Birmingham, England: Jubilee Arts, 84, High Street, West Bromwich, B70 6JW)

1961இல் தன் கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பிற்காக இங்கிலாந்துக்கு வந்த கோபன் மகாதேவா, பேர்மிங்ஹாம் நகரில் வாழத்தலைப்பட்டார். அக்காலம் முதலாக அப்பிரதேசத்தின் கவிஞர்களுடனும், சுதேசிய இலக்கிய அமைப்புகளுடனும் தொடர்புகளைப் பேணி வந்தார். Midland Arts Centre என்ற பிரித்தானிய இலக்கிய அமைப்பு 1962இல் பேர்மிங்ஹாம் நகரசபையால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. (Cannon Hill Park, Birmingham B12 9QH) இவ்வமைப்பின் கவிஞர் அவையான Cannon Poets என்ற இலக்கிய சங்கத்தின் தலைவராக 1990 முதல் 1995 வரை ஐந்தாண்டுகள் பணியாற்றிய இவர், பின்னர் தானே உருவாக்கிய Century Poets என்ற அமைப்பின் இயக்குநராகவும் செயற்பட்டிருந்தார்.

Century Poets என்ற இவ்விலக்கிய அமைப்பின் அங்கத்தவர்களான பிரித்தானிய, மற்றும் பன்னாட்டுக் கவிஞர்கள் மாதாமாதம் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையில் சந்தித்து இலக்கியப் பரிவர்த்தனை செய்துகொள்ளும் ஆரோக்கிய நிகழ்வொன்றிற்கு கோபன் மகாதேவா கால்கோளிட்டிருந்தார். இச்சந்திப்பு 1990 முதல் 2002 வரை தொடர்ந்தது.

இவரது ஆங்கிலக்கவிதைகளின் தொகுப்பொன்றினை Life in Nutshells என்ற தலைப்பில் Poetry Now என்ற இலக்கிய அமைப்பு தனி நூலாகவும் வெளியிட்டிருந்தது. (Life in Nutshells/ Kopan Mahadeva. Peterborough, England: Poetry Now, 1-2 Wainman Road, Woodston, Peterborough PE2 7BU, 1st edition 1997. (Peterborough, England: Pro Print, Riverside Cottage, Great North Road, Stibbington, Peterborough PE8 6LR). இந்நூலுக்கு 1997இன் சிறந்த கவிதை நூலுக்கான பரிசை பிரித்தானியாவின் முக்கிய பிரசுர நிறுவனமான Forward Press வழங்கியிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பேர்மிங்ஹாமிலிருந்த காலத்தில் இவரது வீட்டின் பெயரைத் தாங்கிய Century House Publications என்ற பெயரில் பல நூல்களை வெளியிட்டுவைத்திருக்கிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னாளில் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்று லண்டனில் வாழத்தலைப்பட்ட காலத்திலும், அங்கு பிரித்தானிய ஈழவர் இலக்கியச் சங்கம் (Eelavar Literature Academy of Britain) என்ற அமைப்பை உருவாக்கி இலக்கியப்பணியாற்றி வருகின்றார். ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தை புகலிடத்திலும் நுகரத் தம்மாலானவகையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு உழைக்கும் அமைப்பொன்றாக பிரித்தானிய ஈழவர் இலக்கியச் சங்கம் லண்டன் கொலிண்டேல் பகுதியில் 2006 முதல் இயங்கிவருகின்றது. நல்ல கலை இலக்கியங்களை வளம்படுத்தும் நோக்குடன், கலையார்வம் கொண்டவர்களை இணைத்து

உருவாக்கப்பட்ட பிரித்தானிய ஈழவர் இலக்கியச் சங்கம், எழுத்தாளர்களின் ஒருங்கிணைப்பினால் மாதாமாதம் இலக்கிய நிகழ்வுகளை நடாத்தி அதன்மூலம் ஒரு இலக்கிய அறிகையையும் ஆர்வத்தையும் தமது அங்கத்தவர்களிடையே ஏற்படுத்தி வருகின்றது. ஒரு கட்டத்தில் அவர்களையும் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளைச் சுயமாக உருவாக்கிப் பயிற்சிபெறவும் பகிர்ந்துகொள்ளவும் **பிரித்தானிய ஈழவர் இலக்கியச் சங்கம்** வாய்ப்பளிக்கின்றது.

இவ்விலக்கியச்சங்கம் அண்மையில் பரீட்சார்த்த முயற்சியொன்றிலும் துணிவுடன் இறங்கியுள்ளது. **பூந்துணர்** என்ற தலைப்பில் 210 பக்கம் கொண்ட **தொகுப்பு மலர்** ஒன்றினை 2007இல் இவர்கள் லண்டனில் தயாரித்து, தமிழகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் ஆங்கிலப் படைப்புகளைக்கொண்ட இருமொழி நூலாகையால், Perceptions in Bloom என்ற ஆங்கிலத் தலைப்பும் இந்நூலுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. (Eelaver Literature Academy of Britan (ELAB), 1A, Rookery Close, Colindale, London NW9 6QJ)

எழுத்தாளர்களின் ஒருங்கிணைப்பினால் மாதாமாதம் இலக்கிய நிகழ்வுகளை நடாத்தி அதன் மூலம் பெறப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்களைப் புடம் போட்டு கனகச்சிதமாக இந்தப் **பூந்துணர்** தொகுப்பினூடாக அவற்றை இவர்கள் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளனர். இத்தொகுப்பில் கோபன் மகாதேவாவுடன் சேர்ந்து எஸ்.கருணானந்தராஜா, கதிரித்தம்பி சிவானந்தன், மீ.ராஜகோபாலன் ஆகியோரின் கவிதைகளும், கோபன் மகாதேவா, கா.விசயரத்தினம், சீதாதேவி மகாதேவா, தயா கருணானந்தராசா ஆகியோரின் கட்டுரைகளும் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. மொத்தம் 41 கவிதைகளும், 19 கட்டுரைகளும் இத்தொகுப்பில் பதிவாகியுள்ளன. பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவாவின் ஒரேயொரு ஆங்கிலக் கட்டுரையும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. மற்றைய அனைத்தும் தமிழ்ப் படைப்புக்களே. இவை அனைத்தும் பிரித்தானிய ஈழவர் இலக்கியச் சங்கம் அவ்வப்போது ஒழுங்குசெய்த சந்திப்புகளில் படிக்கப்பெற்றவை என்பதை அறியும்போது, இச்சங்கத்தின் பணிகள் பற்றிய உயர்வான மதிப்பே மேலோங்குகின்றது. இங்கு வாசிக்கப்படும் படைப்புக்கள் அனைத்தும் அறிமுக எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளல்ல. இலக்கியத்தை ஆழமாகக் கற்றுத்தேர்ந்த இலக்கியவாதிகளுள் சிலர் இந்த அமைப்பின் சந்திப்புகளின் மூலம் அதனை வெளிப்படுத்த வடிகால் தேடிக்கொண்ட நிகழ்வாகவே இந்த நூலைப் பார்க்க முடிகின்றது.

கோபன் மகாதேவா தான் சார்ந்த பொறியியல்துறையிலும், அரசியல்துறையிலும் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு கருத்தரங்குகளில் அவற்றைச் சமர்ப்பித்திருந்த போதிலும், இக்கட்டுரையின் வரையறைக்குப்பட்டு அவற்றை இங்கு குறிப்பிடவில்லை. இவரது பல இலக்கியம் சாராத நூல்களும் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவை பிறிதொரு

தனியான தேடலுக்கும், பதிவுக்கும் உரியவை.

12.06.2009

நன்றி: கோபன் மகாதேவாவின் இலக்கியப் பணிகள்: சில குறிப்புகள். ப.83 - 87.
பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவாவுக்கு 75ஆவது ஆண்டு நிறைவு வாழ்த்து மலர்.
பதிப்பாசிரியர்கள்: ஐ.தி.சம்பந்தன், பொன்.பாலசுந்தரம், என்.சச்சிதானந்தன், ஈ.கே.ராஜகோபால்,
நுணாவிலார் கே.விஜயரத்தினம். Harrow HA1 2JU, London: Century House, 1st Edition, 2009. 144 பக்கம்.,

6. மலையக முஸ்லிம்களின் முன்னோடிப் பெண் படைப்பிலக்கியவாதி நயிமா சித்தீக்

ஈழத்தமிழரின் படைப்பிலக்கிய வரலாற்றில் மலையகத்தவரின் பங்களிப்பும் முக்கியமானதாகும். மலையகப் படைப்பாளிகளின் இலக்கியப் பங்களிப்பினை உள்வாங்காத எந்தவொரு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுப் பதிவும் முழுமைபெற்றதாகக் கருதமுடியாது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு புதிய வடிவத்தைக் கொடுப்பதில் மலையக இலக்கியவாதிகள் பலர் நூற்றாண்டுகள் கடந்த நிலையில் பங்களித்து வந்திருக்கின்றனர். மலையகத்தின் மூத்த பெண் படைப்பாளிகளான திருமதி மீனாட்சியம்மாள் நடேசையர், தூரத்துப் பச்சை நாவலாசிரியர் கோகிலம் சுப்பையா, திருமதி சிவபாக்கியம் குமாரவேல் என்று தொடரும் இவ்வரிசையில், இலங்கை மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்களின் வரிசையில் முன்னோடியாகத் திகழ்பவர் **நயிமா சித்தீக்** அவர்களாவார்.

இலங்கையின் ஊவா மாகாணத்தின் பதுளை மாவட்டத்தில் அப்புத்தளையைப் பிறப்பிடமாகவும் கம்பளையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர் நயிமா சித்தீக். 1948ம் ஆண்டில் பஷீர் மரைக்கார், தாஜ்பீவி தம்பதியினரின் ஏக புதல்வியாக பிறந்த நயிமா, பசறை மத்திய கல்லூரி, காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரி ஆகியவற்றில் தனது ஆரம்ப இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். இவர், பின்னர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொதுக் கலைமணிப்பட்டத்தையும் கல்வித்துறை டிப்ளோமாவையும் பெற்றுக்கொண்டார். பிற்காலத்தில் தேசிய மட்டத்தில் சிறப்பிடம்பெற்று விளங்கிய தனது எழுத்துத்துறையின் ஈடுபாட்டுக்கு தன் பெற்றோர் தன்னுள் ஏற்றிவைத்த வாசிப்பின்மீதான ஆர்வமும், பசறை மத்திய கல்லூரியின் தமிழாசிரியரான அமரர் ஐ.சாரங்கபாணியின் தூண்டுதலும் ஆசியுமே காரணமாகக் கருதுகிறார்.

1970ம் ஆண்டுமுதல் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி அண்மையில் ஓய்வுபெற்ற படைப்பாளி நயிமா, ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறுகதைப் படைப்பாளியாகவே தன்னை இனம்காட்டிக் கொண்டவர். 1960களில் தனது ஏழாவது வகுப்பிலே இவர் எழுதிய கதையொன்றினை தினகரன் பத்திரிகை பிரசுரித்தது. இதுவே இவரது படைப்புலகப் படையெடுப்பின் முதல் தடமாகும். இதுவரை நான்கு நாவல்களையும், 750க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் இவர் படைத்துள்ளார். இவரது கதைகள் வீரகேசரி, தினகரன், சிந்தாமணி, தினபதி, என்று தொடர்ந்து பின்னாளில் தினக்குரல், நவமணி போன்ற ஈழத்து பத்திரிகைகளிலும் தமிழகத்தில் நா.பார்த்தசாரதியின் தீபம் இதழ்களிலும் வெளிவந்துள்ளன.

எழுத்துலகப் பணிகளுக்கப்பால் 1960களிலிருந்து இலங்கை வானொலியிலும் உரைச் சித்திரம், வானொலி நாடகங்கள் இலக்கிய

உரைகள், கவியரங்குகள் என்று பல்வேறு வடிவங்களிலும் இவரது பங்களிப்புத் தொடர்ந்துள்ளது.

தனது இளமைக் காலத்திலேயே சிறந்த மேடைப்பேச்சாளராகத் திகழ்ந்தவர் நயிமா. குறிப்பாக முஸ்லிம் பெண்களின் சமூக விழிப்புணர்வு தொடர்பான இவரது கருத்துக்கள் படைப்பிலக்கியங்களின் வழியாக மாத்திரமின்றி இவரது மேடைப் பேச்சுக்களிலும், விதைக்கப்பட்டிருந்தன. தனது 17ஆவது வயதிலிருந்தே இவர் பொது மேடைகளில் களைகட்டிவந்துள்ளார். இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் இடம்பெற்ற மீலாத் விழாக்கள், கலை விழாக்கள், இலக்கிய விழாக்களின் மேடைகளில் இவரது குரல் உரத்து ஒலித்துவந்துள்ளது.

ஆக்க இலக்கியத்துறைக்கு அப்பால், பத்திரிகைத்துறையிலும் நயிமா சித்தீக்கின் பங்களிப்பு கணிசமான அளவு இருந்துள்ளது. தினமணி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளின் அப்புத்தளைச் செய்தியாளராகப் பணியாற்றிவந்துள்ள இவர் தன் செய்திவழங்கலினூடாக அப்பிரதேசத்துச் சமூகச் சீர்கேடுகளையும் அவ்வப்போது அம்பலப்படுத்திவந்துள்ளார். மலையகத்தின் பெண் பத்திரிகையாளர்களின் முன்னோடியாகவும் இவர் திகழ்ந்திருக்கிறார். அக்காலத்தில் மலையகத்தில் வெளிவந்த **தீப்பொறி** என்ற பத்திரிகையின் பெண்கள் பகுதிக்குப் பொறுப்பாளராக நயிமா இருந்துள்ளார். கண்டியைச் சேர்ந்த திருமதி சிவபாக்கியம் குமாரவேலுஷடன் இணைந்து பெண்களுக்கான சஞ்சிகையான **மங்கை** என்ற சிற்றிதழையும் இவர் சிலகாலம் நடத்தியிருக்கிறார்.

மறைந்த தோழர் ஏ.அஸீசின் காலத்தில், அவரது ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் அமைப்பின் மாதர் பிரிவுத் தலைவியாகவும் இவர் சிலகாலம் பணியாற்றியுள்ளார். இப்பதவியின் வழியாக மலையகத் தோட்டப்புறப் பெண்களின் சமூக மேம்பாட்டிற்கான பல திட்டங்களை இவரால் பரிசோதித்துப் பார்க்கவும், செயற்படுத்தவும் முடிந்துள்ளது.

மலையகச் சிறுவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக அப்புத்தளையில் அசோக வித்தியாலயம் என்ற பெயரில் கல்விக்கூடம் ஒன்றினையும் ஆரம்பித்து மலையகக் கல்வி அபிவிருத்திக்குத் தன்பங்களையும் இவர் ஆற்றிவந்துள்ளார்.

இவரது படைப்பிலக்கியப் பணியினைப் பாராட்டிப் பல்வேறு சமூகநலத் தாபனங்கள் இவரைப் பாராட்டி விருதுகளும் வழங்கிக்குவித்துள்ளன.

1986இல் மலையக கலை இலக்கியப்பேரவை முதன்முதலில் இவரது இலக்கியப்பணிகளை இனம்கண்டு விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது. அதன்பின் 1989இல் மத்திய மாகாணத் தமிழ் சாகித்திய விழாவில் விருதுடன் சான்றிதழும் பொற்கிழியும் இவருக்குக் கிடைத்தது. 1991ம் ஆண்டு மத்திய மாகாண முஸ்லிம் தமிழ் சாகித்திய விழாவில் **நஜ்முல் அதீப்** என்ற **இலக்கிய தாரகை**ப் பட்டமும் விருதும் இவருக்குக் கிட்டியது. 1994ம் ஆண்டில் தான் பிறந்த மண்ணான ஊவா மாகாணத் தமிழ்

சாகித்திய விழாவில் விருதும் பொற்கிழியும் பெற்றுக்கொண்டார். 2002இல் கொழும்பில் நடைபெற்ற அகில உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மகாநாட்டில் நயிமா சித்தீக் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டு (2002) கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியமும், ஞானம் இலக்கியப் பண்ணையும் இணைந்து நடத்திய சுதந்திரன் சிறுகதைகள் நூல் அறிமுக விழாவின்போது யாழ். பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களால் பொன்னாடை போர்க்கப்பட்டு சிறப்புக் கௌரவம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. 2004இல் உடத்தலவினன் சிந்தனை வட்டம் இவருக்கு சிறுகதைச் செம்மணி என்ற விருதினை வழங்கியிருந்தது. மீண்டும் 2005இல் இலங்கை அரசினால் வழங்கப்பெற்ற **கலாபூஷணம்** விருதினையும் இலக்கியவாதி நயீமா சித்தீக் பெற்றுக்கொண்டார்.

நயீமா சித்தீக்கை இன்று கடல் கடந்தும் ஈழத்துத் தமிழ் ஆர்வலர்கள் மத்தியில் அதிகம் பேசவைத்தது அவரது இலக்கியச் செயற்பாடுகள் என்றே கருதுகின்றேன். குறிப்பாக சிறுகதைத் துறையில் அவரது பணி பரந்து விரிந்து காணப்படுகின்றது. தான் சார்ந்த சமூகத்தின் அவலங்களையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் முகத்திலறைந்து தெரியப்படுத்தும் இவரது துணிவினை நயீமாவின் சிறுகதைகளின் வழியாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

நூலுருவில் வெளிவந்த இவரது முதலாவது நாவலான **வாழ்க்கைப் பயணம்**, இவரது திருமணத்துக்கு முன்னர் நயிமா யு.பஷீர் என்ற பெயரில் கொழும்பு வீரகேசரி வெளியீடாக 1975 இல் வெளிவந்திருந்தது. இலங்கையில் முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர் ஒருவரினால் எழுதப்பட்டு நூலுருவில் பிரசுரமான முதல் நாவல் என்ற வரலாற்றுப் பதிவையும் இவரது வாழ்க்கைப் பயணம் என்ற நூல் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது.

கல்லூரி ஆசிரியை ஹிதாயாவை அக்கல்லூரி அதிபர் மஃறுப் காதலிக்கிறார். இக்காதல் நிறைவேற மஃறுபின் மைத்துணியும் தந்தை ஹாஜியாரும் தடையாகின்றனர். சந்தர்ப்பவசத்தால் காதலர் பிரிகின்றனர். மீண்டும் இருவரும் இணைய ஹாஜியார் சம்மதம் தந்த வேளையில் ஹிதாயா நீர்ச்சுழியில் சிக்கி உயிரிழக்கிறார். இதுவே இந்நாவலின் கதைச் சுருக்கம்.

இவரது இரண்டாவது நூலாகவும், முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியாகவும் கருதப்படுவது **வாழ்க்கையின் சுவடுகள்** என்ற நூலாகும். எஸ்.எம். ஹனிபாவின், கல்ஹின்னை தமிழ் மன்றத்தினர் இந்நூலை 1987இல் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருந்தனர். பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளியான நயிமா சித்தீக்கின் பதினொரு சிறு கதைகளின் தொகுப்பு இதுவாகும். (நூலின் அட்டையில் **வாழ்க்கைச் சுவடுகள்** என்று தவறாகத் தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. நூல்தேட்டம் பதிவு 609).

வாழ்க்கை வண்ணங்கள் என்ற பெயரில் இவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதி உடத்தலவினன் சிந்தனை வட்டத்தினால் தமது 196ஆவது பிரசுரமாக டிசம்பர் 2004 இல் வெளியிடப்பட்டது. தான்

சார்ந்த முஸ்லீம் சமூகத்தின் அவலங்களையும், மூடநம்பிக்கைகளையும் தத்ருபமாகச் சித்திரித்து வாசகரின் சிந்தனையைத் தூண்டுவதில் இவரது எழுத்தாற்றல் தனித்துவமானது. இத்தொகுப்பில் 14 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ் முஸ்லீம் சமூகத்தில் இடம்பெற்றுவரும் திருமணச் சந்தை வியாபாரத்தின் பல்வேறு கோணப் பார்வைகள் இக்கதைகளில் காணப்படுகின்றன.

வாழ்க்கை வளைவுகள் என்ற பெயரில் நயீமா சித்தீக்கின் மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுதி சென்னை, மணிமேகலைப் பிரசுரத்தினால் 2005ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. வாழ்க்கை வளைவுகள் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 20 சிறுகதைகளும், சீதனப்பிரச்சினையை மட்டும்கருவாகக் கொள்ளாது, கல்வி, உளவியல், சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், பல்லின மக்களின் மத்தியில் நல்லிணக்கம் முதலான பல்வேறு கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளன. முஸ்லீம் சமூகத்தில் நிலவும் பல்வேறு நிகழ்வுகளிலிருந்து இவரது ஒவ்வொரு கதையும் கருக் கொண்டுள்ளது. மலையக மக்களின் அன்றாட உரையாடல்களில் வரும் சிங்கள மொழியின் கலப்பு, இவரது கதைகளிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதை வாசகர்களால் எளிதில் உணர்ந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

தனிநூல்களாக மட்டுமன்றி, வேறும் சில ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலும் நயிமா சித்தீக்கின் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தியாகத் திருநாள் கதைகள் என்ற தலைப்பில் மானா மக்கீன் தொகுப்பாசிரியராகவும், லேனா தமிழ்வாணன் பதிப்பாசிரியராகவும் செயற்பட்டு ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பினை சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் வழியாக 1999 இல் கொண்டுவந்தார்கள்.

இலங்கை இந்திய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைக்கொண்ட இத்தொகுப்பில் 8 இந்திய தமிழ் எழுத்தாளர்களினதும், அ.ஸ.அப்துஸ் ஸமது, ஜுணைதா ஷெரீப், எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா, எஸ்.முத்துமீரான், எம்.எச்.எம். சம்ஸ், மானா மக்கீன் ஆகியோருடன் நயிமா சித்தீக் எழுதிய கதையொன்றுமாக மொத்தம் 15 இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. இத்தொகுப்பின் மற்றொரு பொது அம்சம் யாதெனில் இதில் இடம்பெற்ற 15 கதைகளும் இஸ்லாமியரின் ஹஜ் திருநாள் பற்றிய பின்புலத்தில் உருவானவையாக இருந்தமையாகும்.

அம்மா என்ற பெயரில் 25 இலங்கை பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை மலையக எழுத்தாளரும் வெளியீட்டாளருமான அந்தனி ஜீவா தொகுத்திருந்தார். இது சென்னை கலைஞன் பதிப்பக வெளியீடாக 2004 இல் வெளிவந்திருந்தது. தொகுப்பாசிரியர் அந்தனி ஜீவா அவர்களின் அன்னையாரின் நினைவாக அவரது மறைவின் 3ம் ஆண்டு நிறைவுதினத்தில் வெளியிடப்பட்ட இத்தொகுதியில் மூத்த படைப்பாளிகள் முதல் இன்றைய இளையதலைமுறை எழுத்தாளர்கள் வரை 25 பெண் எழுத்தாளர்களின் கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் மூத்த படைப்பாளியான நயீமா

சித்தீக்கின் சிறுகதையும் இடம்பெற்றிருந்தது.

படைப்பிலக்கியத்துக்கு அப்பால் நயிமா சித்தீக் கல்வித்துறை சார்ந்த இரு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கை கல்விப்பொதுத் தராதர உயர்நிலைத் தேர்விற்கான மாணவர்களின் இஸ்லாம் பாட வழிகாட்டிகளாக ஆயிரம் வினாக்களும் விடைகளும் என்ற நூலும் சீராப்புராணம் நபி அவதாரப் படலம் என்ற நூலும் இவரால் வெளியிடப்பட்டன.

நயீமா சித்தீக் அவர்களின் இலக்கியப் பணியை கௌரவப்படுத்தும் வகையில் ஈழத்தின் மாத இதழான மல்லிகை தனது ஜூலை 2006ம் ஆண்டுக்கான அட்டைப்பட அதிதியாக திருமதி நயீமா சித்தீக்கை தேர்ந்தெடுத்திருந்தது. கலாபூஷணம் பீ.எம். புன்னியாமீன் தொகுத்திருக்கும் இலங்கை எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், கலைஞர்களின் விபரத் திரட்டின் ஏழாவது தொகுதியிலும் முதல் பதிவினை நயீமா சித்தீக் பெற்றுள்ளார். இன்று இலங்கையின் மலையக மண்ணில் தனது அறுபதாவது அகவையை எதிர்நோக்கி அமைதியாகவும் ஆரவாரம் எதுவுமின்றியும் வாழ்ந்துவரும் மலையகத்தின் மூத்த முஸ்லிம் தமிழ் பெண் எழுத்தாளர் திருமதி நயிமா சித்தீக் அவர்களின் பணிகளை விதந்து நினைவுகூர்வது அவருக்கு நாம் வழங்கும் கௌரவமாகும்.

நன்றி:

நயீமா சித்தீக் வாழ்வும் பணியும். (ஐ.பீ.ஊ. காலைக்கலசம் 22.07.2007 உரை)
கடரொளி: கலை இலக்கிய அரசியல் சமூக இதழ், கார்த்திகை மார்ச்சி, 2007. கடர் 4
ஒளி 21 (Chudaroli Publication society, 15, Ruthland road, London E7 8PQ) ப. 31-
33. (ஆசிரியர்: ஐ.தி.சம்பந்தன்).

7. கவிக்கனி ச.வே.பஞ்சாட்சரம்: அவரது

இலக்கியப் பணிகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் அறுபதுகள் குறிப்பிடத்தக்கதொரு காலகட்டமாகும். ஈழத்தின் அரசியல், சமூக பொருளாதாரக் காரணிகள் அக்காலகட்டத்து இலக்கிய வடிவங்களில் குறிப்பாகக் கவிதைப்பரப்பில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தன. ஈழத்தின் தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியம் புதிய போக்கிலும் நோக்கிலும் புறப்பட்ட காலப்பகுதியாக அறுபதுகளை ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வாளர்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றனர்.

இக்கலகட்டத்திலே ஈழத்தின் இலக்கிய உலகுக்குக் கிடைத்த அரியதொரு பொக்கிஷமாக ச.வே.ப. எனப்படும் “கவிக்கனி” ச.வே.பஞ்சாட்சரம் இனம்காணப்படுகின்றார். 28.10.1939இல் சுன்னாகம், இணுவில் மேற்கு கிராமத்தில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம். தனது 25ஆவது வயதில் ஆசிரியர் தொழிலைத் தேர்ந்த ச.வே.பஞ்சாட்சரம் யாழ். இந்துக்கல்லூரி, இணுவில் இந்துக் கல்லூரி, கண்டி புசல்லாவ பரிசுத்த திருத்துவக் கல்லூரி, கிளிநொச்சி மத்திய கல்லூரி உட்பட ஏழு அரசினர் பாடசாலைகளில் சுமார் நாற்பதாண்டுகள் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். பின்னர் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி கல்வித்திணைக்களங்களில் தமிழ்ப் பாட ஆசிரியர்களுக்கு சேவைக்காலத் தமிழ்ப் பாட வகுப்புகளையும் இவர் நடத்தியுள்ளார்.

சுமார் ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர், தாயகத்தில் கலைச்செல்வி சஞ்சிகையில் சுமார் ஒரு வருடமும், இந்து சாதனம் பத்திரிகையில் இரண்டாண்டுகளும் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர் இவர்.

இலக்கியத்துறையில் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் 1955இல் கவிதைத்துறையில் தடம்பதிக்கத் தொடங்கினார். தனது பதினெட்டாவது வயதில், 1957இல் அல்லி மாத சஞ்சிகையில் முதன்முதலில் இவரது கவிதை ஒன்று வெளிவந்தது. இவர் 23 வயதாயிருக்கும்போது எழுதி 1962இல் வெளிவந்த எழிலி என்ற இவரது முதலாவது நூலுக்கு இவர் 25 வயதாக இருக்கும்போது, 1965ம் ஆண்டுக்குரிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசும் கிடைக்கப்பெற்றது.

சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற எழிலி காவியத்தையடுத்து கவியரங்கக் கவிதைகளை உள்ளடக்கிய தண்டலை என்ற நூலை இவர் வெளியிட்டார்.

தண்டலையை அடுத்து பின்னாளில் நாடும் வீடும் என்ற தலைப்பில் இவரது கவியரங்கக் கவிதைகளின் இரண்டாவது தொகுதியும் வெளியிடப்பட்டது.

கவியரங்கக் கவிதைகளைப் போன்றே தனது அகத்துறைக் கவிதைகளையும் இவர் நூலுருவில் கொண்டு வந்துள்ளார். இன்ப வானில் என்ற தலைப்பிலான அகத்துறைக் கவிதைத் தொகுப்பினை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புதுமைலோலன் அவர்கள் தனது அன்பு வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக ஓகஸ்ட் 1971இல் வெளியிட்டிருந்தார். 2002ம் ஆண்டு இலங்கை கலை இலக்கியப் பேரவையால், பேரவையின் அவ்வாண்டிற்கான கவிதைக்கான பரிசை ச.வே.பஞ்சாட்சரம் கவிதைகள் தொகுதி 1 என்ற நூல் பெற்றது. இந் நூலின் முதலாம் தொகுதியை யாழ். இலக்கிய வட்டம், புரட்டாதி, 2002 இல் வெளியிட்டிருந்தது.

கூலிக்கு வந்தவன் என்ற நாவல் பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரத்தினால் எழுதப்பெற்று யாழ்ப்பாணம் தூண்டி இலக்கிய வட்டத்தினால் ஆவணி 2003 இல் வெளியிடப்பட்டது. ஈழத்தின் முக்கியமான மரபுக் கவிஞர்களில் ஒருவராகவே பெருமளவில் இனம்காணப்பட்ட ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் முதல் நாவல் இதுவென்ற வகையில் இதன் வரவு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

தமிழ் இலக்கணத்துக்கு ச.வே.ப.அவர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பின் சாட்சிகளாக அவர் படைத்த தமிழ் இலக்கணப் பூங்கா, தமிழ் இலக்கிய வினாவிடைப் பூங்கா, ஆகியன அமைகின்றன. தமிழ் இலக்கணப் பூங்கா என்ற இலக்கண அறிவுநூல் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் படைப்புக்களில் மிக முக்கியமானதாகக் கருதுகின்றேன். 1984இல் முதற்பதிப்பாக வெளியான இந்நூல் இன்றுவரை நான்கு பதிப்புகளைக் கண்டு 5500 பிரதிகள் வரை விற்கப்பட்டுள்ளன.

சின்னஞ்சிறு கதைகள் என்ற பெயரில் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் தனது சிறுகதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து 1969இல் வெளியிட்டிருந்தார். இத்தொகுப்பு பின்னர் இரண்டாம் பதிப்பை யாழ்ப்பாணம் தூண்டி வெளியீடாக 2003இல் வேள்வி நெருப்பு என்ற பெயரில் கண்டது. இந்நூல் இவரது சின்னஞ்சிறு கதைகள் 50இன் தொகுப்பாக உருவாக்கப்பட்டது.

அன்னை மண் என்ற தலைப்பில் அண்மையில் கனடாவிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட நூலும், இணுவில் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களது சின்னஞ்சிறிய கதைகளின் மற்றுமொரு தொகுப்பேயாகும்.

நூலாசிரியர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் பிள்ளைகளான வெண்ணிலா சண்முகானந்தம், வேழத்தெழிலன் ஆகிய இருவரும் இணைந்து வெளியிட்டுள்ள இந்நூல் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக ஆரம்பகால நூலகராகவும், நூலகவியல்துறை விரிவுரையாளராகவும் கொக்குவில் தொழில்நுட்பக்கல்லூரியின் முதுநிலை விரிவுரையாளராகவும், பின்னாளில் அதன் அதிபராகவும் பணியாற்றிய அமரர் கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்களின் நினைவு வெளியீடாக உருவாகியுள்ளது.

ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்கள், தான் தமிழாசிரியராக இருந்த வேளையில் தமிழ்ப்பாட வகுப்புகளில் இலக்கிய, இலக்கணக் கருத்துக்களைச் சுவையாக மாணவர்களுக்குப் புகட்டுவதற்கு அவ்வப்போது குட்டிக் கதைகளைத் தானே இயற்றிச் சுவைபடக் கூறுவதுண்டு. சொல்லவரும் சேதியை எளிதாக மாணவர்களின் மனதில் இருத்துவதற்காக இக்கலையை அவர் தன் ஆசிரியப்பணியின்போது நீண்டகாலம் வெற்றிகரமாகப் பின்பற்றிவந்துள்ளார்.

மேலும், ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் பாடசாலை மாணவர்களினால் மேடையேற்றப்படுவதற்காக பல குட்டி நாடகங்களையும் அவ்வப்போது எழுதி வழங்கியதுண்டு. தான் மாணவர்களுக்குக் கற்பனைசெய்து கூறிய கதைகளையும், தனது நாடகங்களில் அவ்வப்போது பயன்படுத்திய உப கதைகளையும் அவைபோன்ற பிற படைப்பாக்கங்களையும், அனுபவங்களையும் புதுக்கியும், திருத்தியும் சேர்த்து அன்னை மண் என்ற இத்தொகுதியை தான் உருவாக்கியதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஓர் எழுத்தாளனுக்கு மேலதிகமாக இருக்கவேண்டிய இரு முக்கிய பண்புகள் அறத் தியானமும், சமுதாயப் பொறுப்புணர்வுமாகும் எனத் தமது முகவுரையில் அழுத்திக் கூறியுள்ள நூலாசிரியர் ச.வே.பஞ்சாட்சரத்தின் கதைகள் அனைத்தும் அவரது அந்த இலட்சியத்தின் வெளிப்பாடுகளாகவே விளங்குகின்றன. இதிலுள்ள கதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஆன்மீக நம்பிக்கைகளிலிருந்து இலகுவாகக் கழன்று வழிதவற முனையும் இளஞ் சந்ததியினரை மீண்டும் அறநெறியின்பால் இழுத்து நிறுத்தும் சக்திவாய்ந்தவை. பெற்றோர்கள் இந்தச் சின்னஞ்சிறு கதைகளைத் தவறாமல் படித்து மனதில் இருத்தித் தமது குழந்தைகளுக்குச் சிறுவயது முதலே புகட்டிவருவது சமூகக் கடமையாகும்.

இந்நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு கதையும் அதற்கேற்ற கோட்டுச்சித்திரமும் ஒன்று அல்லது இரண்டு பக்கங்களுக்குள் பெரும்பாலும் அடங்கிவிடுகின்றன. இப்படியான 50 சின்னஞ்சிறு கதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றன.

நேரமின்மையால் அல்லாடும் அவசர யுகத்தில் வாசகரின் பொறுமையைச் சோதிக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள நூலாசிரியர் பெரிதும் முயன்றிருக்கிறார். ஈழத்தமிழர் இன்று புலம்பெயர்ந்து வாழும் பல நாடுகளைக் களமாகக் கொண்டு இவை வடிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகம், தாயகம், கனடா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி என்று பல இடங்களில் கதைகள் நிகழ்வதாகச் சொல்லப்படுகின்றன. சமகால புலம்பெயர் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை ஆங்காங்கே அவை பதிவுசெய்யவும் தவறவில்லை. தமிழறிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரத்தின் அன்னை மண் சிறுகதைத் தொகுப்பு நிச்சயம் வரவேற்கப்படும் என்று நம்பலாம்.

நன்றி: ஞானம் (கொழும்பு, இதழ் 93, ஒளி 8, சுடர் 9, பிப்ரவரி 2008, பக்கம் 5-6)

8. தமிழ் மணி அரங்க முருகையன்

லண்டனில் எம்மிடையே நீண்டகாலமாக வாழ்ந்து அண்மையில் 13.09.2009 அன்று மறைந்துவிட்ட தமிழ்மணி அரங்க முருகையன் அவர்களை அறியாத தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்களோ, கல்விசார் சமூக அமைப்புகளோ இருக்க முடியாது.

தமிழ்நாடு கும்பகோணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அரங்க முருகையன் 1932ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் முதலாம் திகதி பிறந்தவர். தனது உயர்நிலை மற்றும் பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்பினை தமிழகத்திலும் சிங்கப்பூரிலும் பெற்றுக்கொண்டவர். இவரது துணைவியார் சுசீலா (சுசேதா) அம்மையாரும் இந்திய விடுதலைப்போராட்டத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட ஒரு போராளியின் மகளாவார். தன் கணவனுக்கு ஈடுகொடுக்கும் தமிழறிவு மிக்கவர். தமிழ்மணி அரங்க முருகையன் அவர்கள் தமிழகத்தில் சிலகாலம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பின்னர் சிங்கப்பூருக்கு வந்து அங்கு வெளிவந்த மலாயா நண்பன் நாளிதழில் சில காலம் துணை ஆசிரியராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் பணியாற்றினார்.

பின்னாளில் பிரித்தானிய வான்ப்படையின் எழுதுவினைஞராக (clerk) தேர்வுபெற்று சுமார் இருபது ஆண்டுகள் சிறப்புடன் பணியாற்றித் தரம் உயர்ந்து பின்னாளில் தலைமை எழுதுவினைஞராகவிருந்து, 1972இல் பிரித்தானிய படைக்கலைப்பின்போது தனது பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார்.

அதன் பின்னர் தமிழகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று சிலகாலம் வணிகத்துறையில் ஈடுபட்டுவந்தார். இக்காலப்பகுதியில் நித்திலம் என்னும் தனித்தமிழ் மாத இதழொன்றைத் தொடங்கி வெற்றிகரமாக நடத்தினார். சிறிது காலத்தின் பின்னர் அதனை பண்ணாய்வாளர் குடந்தை ப.சுந்தரேசனாரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு குடும்பத்தினருடன் மீண்டும் ஐரோப்பிய மண்ணில் வந்து வாழத்தொடங்கினார்.

மீண்டும் லண்டன் வந்த அரங்க முருகையன் அங்கு விமான நிலைய பண்டகசாலைப் பொறுப்பாளராகப் (Store keeper) பணியாற்றினார். தமிழ் அபிமானம் காரணமாக லண்டனில் வெளிவந்துகொண்டிருந்த இலண்டன் முரசு, தமிழன் குரல் ஆகிய பத்திரிகைகளில் சிறப்பாசிரியராகவும் இவர் பணியாற்றித் தமிழ் வளர்த்தார்.

அரங்க முருகையன் செந்தமிழைப் பேச்சுவழக்கிலும் பாவிக்கவேண்டும் என்பதில் விடாப்பிடியாக இருந்து வந்தவர் மட்டுமல்ல அவ்வாறே வாழ்ந்தும் காட்டியவர். அவருடன் தொடர்புகொண்ட எவரும் இதனை எளிதிலேயே புரிந்துகொள்வார்கள்.

முடிந்தவரையில் தனது தொடர்பாடல்களில் செந்தமிழைக் கலப்பில்லாது பேசும் ஆற்றல் கொண்டவர். அவரது தமிழ் அபிமானம்

தீவிரமானது. ஆரம்பகாலத்தில் லண்டன் திருவள்ளூர் தமிழ்ப்பள்ளியின் தேர்வாளராகவும் பணியாற்றிய அமரர் அரங்க முருகையன் பின்னாளில் 1978இல் லண்டன், கிறீன்போர்ட் என்னுமிடத்தில் இயங்கிவரும் மேற்கு லண்டன் தமிழ்ப்பள்ளியின் மொழித்துறைத் தலைவராகவும், மேனிலைப் பயிற்றாசிரியராகவும் நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர். அரங்க முருகையன் அவர்கள் தமிழ் மாணவர்களுக்கென பல நூல்களை எழுதியிருக்கின்றார். இவற்றில் ஆறுமுக நாவலரின் தமிழ் இலக்கணச் சுருக்கம் விதந்து கூறப்படுகின்றது. ஆறுமுகநாவலர் எழுதிய இந்நூலை எளிய தமிழில் பலரும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் அரங்க முருகையன் ஆக்கியுள்ளார். புகலிடச் சிறார்களின் நன்மை கருதி இலண்டன் தமிழ் வாசகம் என்ற பள்ளிப் பாடநூலை 3 பகுதிகளாக வெளியிட்டிருந்தார். பிரித்தானியப் பள்ளிகளின் ஒன்றியப் பாடநூல் வரிசையில் தமிழறிவு என்ற நூல் 1முதல் 7ஆவது தரம் வரை இவரால் எழுதப்பட்டன.

உலகத் தமிழ்க் கழகத்தின் பிரித்தானியக் கிளையின் தலைவராகவும் இவர் பணியாற்றியிருக்கிறார். இவர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிய பல நூறு கதை, கவிதை, கட்டுரைகள் பரவலாகத் தமிழகத்திலும் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் உள்ள ஊடகங்களில் பிரசுரமாகியுள்ளன. அரங்க முருகையன் எழுதிய மூன்று நாடகங்கள் சிங்கப்பூர் வானொலியிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டுள்ளன.

இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டில் கோயில்களின் பணியும், வழிபாட்டு முறையும் என்ற இவரது நூல், சைவ உலகம் என்ற காலாண்டிதழில் வெளிவந்த கட்டுரையொன்றின் நூலுருவாகும். மேலைத்தேய வாழ்வியலில் கோயில்களின் பணிகள் பற்றிய தமிழ்மணி அரங்க முருகையனின் கருத்துக்கள் இந்நூலில் சிந்தனையைத் தூண்டும் விதத்தில் பதிவாகியுள்ளன. கோயில்கள் பழங்காலத்திலே இயங்கியதைப் போன்று தான் சார்ந்த சமூக வாழ்வியலுடன் ஒன்றிணைந்து வளரவேண்டும் என்று அரங்க முருகையன் இந்நூலில் ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார். கோவில்கள், சமூக மக்கள் ஒன்றுகூடும் இடமாகவும், அமைதியாக வழிபாடு செய்யவும், வயிற்றுப் பசியாறும் அறச்சாலையாகவும், மக்களுக்கு எழுத்தறிவிக்கும் கல்விக் கூடமாகவும், நுண்கலைகளைப் பயிலும் கலைக்கூடமாகவும், அக்கலைகளை அரங்கேற்றும் மண்டபமாகவும் இன்றைய நவீன ஆலயங்கள் சமூகத்துடன் ஒன்றிணைந்து இயங்கவேண்டும் என்று அரங்க முருகையன் அவர்கள் இந்நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

அரங்க முருகையனின் நாவலான தொடர்வண்டித் தூது ஒரு தூயதமிழ் நாவலாகும். சிக்கலற்ற ஒரு காதல் கதையின் பின்னணியில் இலண்டன் வாழ்க்கையை நூலாசிரியர் அரங்க முருகையன் அவர்கள் இனிய தமிழில் இந்நாவலில் கூறியிருக்கின்றார். மேலை நாடு ஒன்றுக்குரிய இயல்பான மேற்கத்திய கலாச்சாரத்திலே வாழ்ந்தபோதிலும் தமது பாரம்பரியங்களைப் பேணி வாழ்கின்ற இரு தமிழ்க் குடும்பங்களினால் சீரிய முறையிலே வளர்க்கப்பட்ட இரண்டு இளம் நெஞ்சங்களை ஒரு தொடர்வண்டிப் பயணம்

இணைத்துவிடுகிறது. மெல்ல அரும்பும் காதல் வேட்கை வளர்ந்து இரண்டு உள்ளங்களையும் பற்றிக்கொண்டு விடுகின்றது. ஆனால் வெறியிலும் நெறி என்பது போலக் கண்ணியத்தின் வரம்புகளுக்குட்பட்டு எவ்வாறு அந்த இரண்டு நெஞ்சங்களும் காதலில் வெற்றி பெறுகின்றன என்பதோடு தத்தம் குடும்பத்தவரின் ஆசியுடன் கடிமணம் புரிந்து கொள்கின்றன என்பதுதான் இந்த நெடுங்கதையின் கருவாகும்.

இலண்டனில் உள்ள ஈழத்தமிழருடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டுள்ள அரங்க முருகையன் அவர்கள் லண்டன் முரசு, தமிழன் குரல் ஆகிய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர் குழுவினும் இடம்பெற்றிருந்தார். இவர் ஈழத்தமிழர்பாற்கொண்ட பற்றின் ஆழத்தை தமிழீழம் கோரி ஐக்கிய நாடுகள் பொது மன்றத்தில் முழக்கம் என்ற தலைப்பில் இவர் 1980இல் கும்பகோணத்தில் எழுதி வெளியிட்ட முதலாவது நூலே சான்றாகும். சோழர் வெற்றி என்ற இவரது மற்றொரு நூலும் தமிழரின் வரலாற்றின் செழுமைமிகு காலகட்டத்தினைப் பதிவுக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது.

அமரர் அரங்க முருகையன் எழுதி வெளியாகிய இறுதி நூலாக பழந்தமிழரின் வியத்தகு நிலத்தினை உயிர் நுண்ணறிவு என்ற நூல் அமைகின்றது. மரம் செடி கொடிகள் பற்றிய தமிழரின் மூலிகை அறிவினை விதந்து சுறுவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. தன் வாழ்விலும் கனவிலும் தமிழ் இனத்தையும், மொழியையும், அதன் சிறப்பையும் மட்டுமே உயிராகக்கொண்டு வாழ்ந்த அந்தப் பெருமனிதன் 13 செப்டெம்பர் 2009 அன்று தனக்கு ஏற்பட்ட முடக்குவாத நோயினால் (arthritis) பாதிக்கப்பட்டு மரணமடைந்தார். அவரது மரணம் உலகத்தமிழ் அறிஞர்களுக்கு ஓர் பேரிழப்பாகும்.

நன்றி

TheSamnet இணையத்தளம் 14.09.2009

9. விடைபெறுவீர் அமுதுப் புலவரே..

அமுதுப் புலவர் என எம்மவரால் அன்புடன் அழைக்கப்படும் இளவாலை அடைக்கலமுத்து அமுதசாகரன் அவர்கள் 23.2.2010 அன்று காலை 11.00 மணியளவில் தன் உலகவாழ்வைவிட்டு நீங்கிய செய்தி என் இதயத்தைக் கனக்கச் செய்தது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும், இளவாலைக் கிராமத்தை வாழ்விடமாகவும் கொண்டவர் அமுதுப் புலவர். இளவாலை தம்பிமுத்து சேதுப்பிள்ளை தம்பதியினரின் மகனாக 1918ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 15ம் திகதி பிறந்த இவர், தன் ஆரம்பக் கல்வியை புனித சார்ள்ஸ் வித்தியாலயத்திலும், இடைநிலைக்கல்வியை யாழ் சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரியிலும், உயர் கல்வியை கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையிலும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டவர். யாழ்ப்பாணம் காவிய பாடசாலையிலும், நாவலர் பாடசாலையிலும் தமிழ்த்துறைப் பண்டிதர் வகுப்பில் பயின்றிருந்த இளவாலை அமுது, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வித்துவான் பட்டத்தையும், இலங்கைக் கல்வித் திணைக்களத்தின் பண்டிதர் பட்டத்தையும் பெற்றவர்.

ஓய்வுபெற்ற முதலாம் தர ஆசிரியரான இவர், இளவாலை அமுது என்று ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் பரவலாக அறிமுகமானவர். 1984ம் ஆண்டு முதல் தாயகத்திலிருந்து குடும்பத்துடன் புலம்பெயர்ந்து வந்து லண்டன் மிடில்செக்ஸ் பிரதேசத்திலுள்ள ஹரோ நகரின் நோர்த்ஹோல்ட் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தார்.

சுமார் ஏழு தசாப்தங்களாக இலக்கியத்துறையில் வேரோடி விழுதெறிந்து ஆலமரமாக வீற்றிருக்கும் அமுதுப்புலவரின் முதலாவது ஆக்கம் 1938ம் ஆண்டு சத்தியவேத பாதுகாவலனில் மாதா அஞ்சலி என்ற தலைப்பில் பிரசுரமாகியிருந்தது. இதே காலப்பகுதியில் ஆசிரியர் கலாசாலையின் தூதன் என்ற சஞ்சிகையின் ஆண்டுமலருக்கு மலராசிரியராகப் பணியாற்றியும் இளவயதிலேயே தன் திறமையை அமுதுப்புலவர் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். இளம் பத்திரிகையாளராக 1940ம் ஆண்டில் இளைஞர் அமுதசாகரன், போதினி என்ற பத்திரிகையையும் நடத்தியிருந்தார். அன்றுமுதல் இன்றுவரை இலங்கையின் அனைத்துத் தேசிய பிராந்திய தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும், பெரும்பாலான சஞ்சிகைகளிலும், உலகெங்கும் வெளியாகியுள்ள பல்வேறு சிறப்பு மலர்களிலும் அமுதுப் புலவரின் படைப்புக்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

நாலுருவில் வெளிவந்த இவரின் வெளியீடுகளான நெஞ்சே நினை, இவ்வழிச் சென்ற இனிய மனிதன், காக்கும் கரங்கள், அன்பின் கங்கை

அன்னை தெரேசா, மடுமாதா காவியம் அல்லது மருதமடு மாதா காவிய மல்லிகை, அன்னம்மாள் ஆலய வரலாறு, அமுதுவின் கவிதைகள், இந்த வேலிக்குக் கதியால் போட்டவர்கள், ஆகிய நூல்கள் ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் இல்லம் தோறும் வலம் வந்து மனதைத் தொடும் வசனங்களாலும் மரபுக்கவிதைகளாலும் அவர்களிடையே இலக்கிய மனம் பரப்பி வருகின்றன.

அன்னை திரேசாவின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலும் மடுமாதா காவியம் என்ற ஈழத்து மருதமடுத் திருத்தலம் பற்றிய காவிய நூலும் கடந்த காலங்களில் பரவலாக விதந்து பேசப்பெற்றவை. அமுதுவின் கவிதைகள் நூல் அமுதுப்புலவரின் கவிதாபுலமையை கச்சிதமாகப் பதிவுசெய்துவைத்திருக்கும் ஒரு இலக்கியப் பெட்டகமாகும். இன்று வளரும் இளம் கவிஞர்களின் கைகளில் தவழ்ந்துவரும் இந்த நூலும் அண்மைக்காலத்தில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருக்கிறது.

அமுதுப் புலவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டினைக் கொரவிக்கும் வகையில் பல்வேறு அறிவுசார்நிறுவனங்களும் அவரைக் கௌரவித்திருக்கின்றன. இவரின் சமய இலக்கியத் தொண்டினை கௌரவித்து 2004ம் ஆண்டில் ரோமாபுரியில் பரிசுத்த பாப்பரசரினால் செவாலியர் விருது வழங்கப்பட்டது. பின்னர் 2005இல் இலங்கை அரசு கலாபூஷணம் விருதையும் அமுதுப் புலவருக்கு வழங்கியிருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் கொளரவ இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தையும் அதே ஆண்டில் வழங்கியிருந்தது. 2006இல் கனடாவிலிருந்து தமிழர் தகவல் நிறுவனம், தமிழர் தகவல் விருதினையும் வழங்கியிருந்தது.

தனது தொன்னூற்றிரண்டு வயதினைக் கடந்து இதுவரை திடகாத்திரமான முதிய இளைஞனாக நம்மிடையே வலம்வந்த அமுதுப் புலவர் இன்று நம்மிடையே இல்லை என்ற செய்தியை மனது என்னவோ நம்பவே மறுக்கின்றது.

அமுதுப் புலவரின் முன்னைய படைப்புகளின் ஒருங்கிணைந்த தொகுப்பாக 1600 பக்கங்களில் வெளியாகிய “இளவாலை தமிழ்கங்கை அமுது ஐயாவின் அற்புதப் படைப்புகள்” என்ற நூலின் வெளியீடும், அமுதுப் புலவருக்கு முதறிஞர் பட்டமளித்துப் பாராட்டும் விழாவும் இம்மாதம் ஏழாம் திகதிதான் (07.02.2010) வெகு சிறப்பாக நடந்தேறியிருந்தது.

முத்தமிழ் அறிஞர் தாசீசியஸ் அவர்களின் தலைமையில் இலக்கிய விழாக்களின் வழமைக்கு மாறாக மண்டபம் நிறைந்த அரங்கில் (Greenford Hall) லண்டனில் வாழும் இலக்கியப் பிரமுகர்கள் வாழ்த்துக்கூற, அமுதுப் புலவர் 92 வயதிலும் தளராத உறுதியுடன் அங்கு மேடையில் புன்முறுவலுடன் வீற்றிருந்ததை இனி வாழ்வில் மறக்கமுடியாது.

அந்த மேடையிலே, இலங்கையிலிருந்து வந்திருந்த வீரகேசரி ஆசிரியர் ஸ்ரீ கஜன் உள்ளிட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து நிமிடமும், பத்து நிமிடமும் கறாராக பேச வழங்கிக்கொண்டிருந்த தலைவர் அமுதுப் புலவருடைய பேச்சை மட்டும் நிறுத்தவேயில்லை. சலிப்பையே தராத நகைச்சுவையும், நெகிழ்வும், கிண்டலும் கலந்த அந்த உரை இன்னமும் எனது காதுகளில் ரீங்காரமிடுகின்றன. 45 நிமிடங்களுக்கும் அதிகமாகப் பேசியிருப்பார். குறுக்கீடில்லாத அந்த உரையே அவரது இறுதி உரை என்பதை அவரே அன்று மேடையில் கூறியவேளை சிரித்தவர்களும் சிரிப்பை மறந்தனர். அன்றைய மேடையில் நான் உரையாற்ற வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. அதனை அவர் நன்றாக உணர்ந்துமிருந்தார். தனது உரையிலேயே அதனைக் குறிப்பிட்டதுடன், பின்னர் மேடையில் அவரது நூலைப் பெற்றுக்கொள்ளச் சென்ற வேளையில் ஒரு தந்தையின் பரிவுடனும், பாசத்துடனும் என்னைக் கட்டியனைத்து உச்சிமோந்து நூலை வழங்கியமை என்னை மெய்சிலிக்கவைத்ததுடன் கண்களில் நீரையும் வரவழைத்தது.

அன்றைய நிகழ்வினை ஒழுங்குசெய்த அமுதுப் புலவரின் குடும்பத்தினரும் விழாக் குழுவினரும் தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்கு ஒரு பாரிய திருப்திகரமான சேவையைச் செய்திருக்கிறார்கள். தன் வாழ்நாளில் வளமுடனும், நிறைவுடனும் ஒரு கவிஞராக வாழ்ந்து முதுமையை எட்டிய ஒரு முழுமையான மனிதரை அவர் வாழ்ந்த தமிழ் அறிவோர் சமூகம் வாழ்த்தி மன நிறைவுடன் வழியனுப்பி வைத்துள்ளது. இத்தகைய திருப்திகரமானதும் மன நிறைவானதுமான வழியனுப்புதல்கள் எங்கள் அனைவருக்கும் வாய்ப்பதில்லை.

அமுதுப் புலவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எனது பிரார்த்தனைகள்.

நன்றி:

விடைபெறுவீர் அமுதுப் புலவரே. புதினம், மலர் 15, இதழ் 3, (38, Moffat Road, London, SW 17 7EZ) மார்ச் 2010, ப.13 (ஆசிரியர்: ஈ.கே.இராஜகோபால்).

10. அகஸ்தியர் என்றொரு மனிதநேயப் படைப்பிலக்கியவாதி

“நான் ஐஸ்வர்யங்களை அல்ல, பாவிகளை இரட்சிக்க அவர்களைத் தேடியே வந்திருக்கின்றேன்” என்று உபதேசித்த யேசு கிறீஸ்துவின் வாக்கினைப் போற்றி, ஏழ்மையை ஒழிப்பதற்கான பங்களிப்பை தனது எழுத்துக்கள் மூலம் செய்யமுனைந்தவர் எஸ்.அகஸ்தியர். இவரின் படைப்புக்கள் மக்களுக்காகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களை எடைபோட்டு, உணர்வுபூர்வ வெளிப்பாடுகளாக அகஸ்தியரின் படைப்புக்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

கவிதையோடு இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்த அகஸ்தியர் நாற்பதாண்டு கால இலக்கிய வாழ்க்கைக்குள் இன்றுள்ள படைப்பிலக்கிய வடிவங்கள் அனைத்திலும் தன் தடம்பதித்துச் சென்றவர். ஏறக்குறைய 360 சிறுகதைகள், 40 குட்டிக் கதைகள், 10 குறுநாவல்கள், 9 நாவல்கள், 100க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், ஆய்வுகள், 20 வானொலி நாடகங்கள், நாட்டுக்கூத்து நாடகங்கள் என்று இவர் கைவைக்காத துறையே இல்லை. “உணர்வுற்றுருவகச் சித்திரம்” என்ற புதிய இலக்கிய வடிவம் ஒன்றையும் பரிசோதனை முயற்சியாக இவர் படைத்துச் சென்றுள்ளார்.

29.8.1926இல் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஆனைக்கோட்டை சவரிமுத்து அன்னம்மா தம்பதியினரின் மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்த அகஸ்தியர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை ஆனைக்கோட்டை ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் பாடசாலையில் கற்றிருந்தார். 1950-60களில் முதன்மை பெற்ற வலுவானதொரு சக்தியாக விளங்கியது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமாகும். கே.கணேஷ், இராமநாதன் முதலியோர் கால்கோளிட்டிருந்த இச்சங்கத்தில் கலாநிதி க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, அ.ந.கந்தசாமி, வரதர் போன்றோருடன் எஸ்.அகஸ்தியரும் இணைந்து இச்சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்குத் துணைபோயிருந்தார். 60களில் மார்க்சிய முற்போக்குவாதப் படைப்பாளிகளாக எஸ்பொன்னுத்துரை, செ.கணேசலிங்கன், கே.டானியல், டொமினிக் ஜீவா போன்றோருடன் அகஸ்தியரும் இனம் காணப்பட்டார். இலங்கையில் சகல பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளிலும் லண்டன் பீபீசீ தமிழோசை, இந்தியாவில் தாமரை, எழுத்து, கலைமகள், தீபம், ஜீவா, கண்ணதாசன் ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் இவர் எழுதியுள்ளார். சிங்களம், மலையாளம், ருஷ்ய மொழிகளில் இவரது ஆக்கங்கள் பல மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இருபத்துநான்கு புனைபெயர்களில் இவர் தனது ஆக்கங்களை எம்மிடையே விதைத்துச் சென்றிருக்கின்றார்.

இவர் எழுதத் தொடங்கிய காலகட்டம் ஈழத்தமிழரின் சமூக விழிப்புணர்வுப் போராட்டத்தில் முக்கியமானதொரு காலகட்டமாகும். சுரண்டும் வர்க்கத்தின் எச்ச சொச்சமான, யாழ்ப்பாணச் சமூக அமைப்பில் புரையோடிப் போயிருந்த “தாழ்த்தப்பட்ட”, “உயர்த்தப்பட்ட” சாதிப்

பிரச்சினைகள் கொழுந்துவிட்டெரிந்த காலகட்டம் அது. சாதியப் பிறழ்வுகளை மையப்படுத்தியே இவரது ஆரம்பகாலப் படைப்புகள் எழு ஆரம்பித்திருந்தன. இவரது இலக்கியப் பயணத்தின் இறுதிக் காலகட்டம் மற்றொரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்கதாக அமைந்துவிட்டது. இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினையில் நாடு சின்னாபின்னப்பட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு காலகட்டம் அது. ஈழத்தமிழினம் புலம்பெயர்ந்து ஏதிலிகளாகி உலகெங்கும் சிதறிப்போன அக்காலகட்டத்திலே, அதன் பாதிப்புக்கு அகஸ்தியரும் தப்பிவிடவில்லை. மக்கள் எழுத்தாளனான அகஸ்தியர் இலங்கையில் எழுந்த 1983 ஜூலை கலவரத்தின்போது, இலங்கை இராணுவ அடக்குமுறைகளினால் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாகி, தான் வாழ்ந்திருந்த கீர்மலை மண்ணில் வைத்து, தனது சொத்துக்களுடன், மிக முக்கியமான வாழ்நாள் சேகரிப்பான ஏராளமான நூல்களை இவர் இராணுவத்திடம் தப்பாக்கிமுனையில் இழந்திருந்தார். அதன் பாதிப்பினால், மனைவி மக்களுடன் ஐரோப்பாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த அகஸ்தியர், பின்னாளில் பிரான்சிலே 1986இல் அரசியல் தஞ்சமடைந்திருந்தார். புலம்பெயர்வாழ்விலும், தன் எழுத்துப் பணியைத் தளராது தொடர்ந்த அகஸ்தியர், தான் 1995இல் அமரத்துவம் அடையும் வரை தனது பணியை நிறுத்தவேயில்லை. தனது இறுதிக் காலத்தில் மருத்துவமனைக் கட்டிலிலும் தன் இலக்கியப் படைப்புகளைத் தளராது வெளிக்கொணர்ந்த வண்ணமே இருந்தார்.

இவரது நாற்பதாண்டு இலக்கியப்பணியை எதிர்காலத்தில் ஆய்வு செய்யும் எவரும் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் மிக்க இரண்டு காலகட்டத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஈழத்தமிழினத்தின் சமூக, அரசியல் நகர்வைத் துல்லியமாக அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும். இவரது எழுத்துக்கள் இந்த இரண்டு சமூக மாற்றங்களுக்குமிடையே சிறந்ததொரு பாலமிட்டிருக்கின்றது என்று பாரிஸ் கவிஞர் அருந்ததி அவர்கள் அகஸ்தியர் பற்றிய தனது கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

பாரிசில் 08.12.1995 இல் அமரத்துவமடைந்த அகஸ்தியரின் இறுதிக் கிரியைகள் பிரான்சின் புகழ்மிக்க பாரிஸ் கம்ப்யூன் வீரர்கள் புதைக்கப்பட்ட பெயர்லாச்சேல் மயானத்தில் நிகழ்ந்தது. இந்த மயானத்திலேயே குர்திஷ் தேசிய இனவிடுதலை வீரரும் அனைத்துலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நண்பருமான இங்மஸ் குகே என்ற கலைஞரும் புதைக்கப்பட்டார் என அறியமுடிகின்றது.

அகஸ்தியர் சேகரித்து வைத்த தனது இலக்கியப் படைப்புக்களை இழந்துவிட்டதால் அவற்றில் எஞ்சியதைத் திரட்டி 19 நூல்களாகவே அவற்றைக் கொண்டுவர முடிந்தது. அவரது 360 சிறுகதைகளில் 100 சிறுகதைகள் மட்டிலேயே நூலுருவில் தொகுப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவரது படைப்புக்கள் அனைத்தும் இலங்கையின் தேசிய ஊடகங்களிலும், உலகளாவியரீதியில் தமிழ் சிற்றேடுகளிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. பல புனைபெயர்களில் இவை மறைந்தும் கிடக்கின்றன. இவை

அனைத்தும் இவரது வாழ்நாளில் இவராலேயே தேடிப்பெற முடியாது போய்விட்டனவென்றாலும், எதிர்வரும் காலத்தில் அமரத்துவமான இவரது இலக்கியப் பங்களிப்புகள் எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்காகவெனினும் ஆவணக்காப்பகங்களிலும், தனிப்பட்ட சேகரிப்புகளில் இருந்தும், தேடிப்பெறப்பட்டுத் தொகுக்கப்படவேண்டும். அதற்கான பணியினை நாம் ஒரு குழு நிலையில் இணைந்து இனியும் தாமதியாது திட்டமிட்டுத் தொடங்க வேண்டும்.

நன்றி: உதயன், (லண்டன், இலக்கம்.46, நவ-டிச 2005, பக்கம் 6, 10)

11. காலைக்கலசத்தினூடாக ஒரு நூலியல் பயணம்

அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் தமிழ் (ஐ.பீ.சீ. தமிழ்) ஒலிபரப்பில் பிரதி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நடைபெறும் காலைக்கலசம் என்ற நிகழ்ச்சி, முன்னணி அறிவிப்பாளர்களுள் ஒருவரான எஸ்.கே. ராஜனின் தயாரிப்பில் ஆரம்பித்து, நடைபயிலத் தொடங்கிய வேளையில் 2002ம் ஆண்டு மே மாதம் 5ம் திகதி முதல் இலக்கியத் தகவல் திரட்டு என்ற தலைப்பிலான எனது இலக்கிய உரைநிகழ்ச்சித் தொடரும் தொடங்கியது. இந்தப் பயணத்தில் ஐந்தாவது ஆண்டை எட்டும் நிலையில் எனது அனுபவங்கள் பற்றி எம் இனிய தமிழ் உறவுகளுடன் சில உணர்வுகளைப் பரிமாறிக்கொள்ளும் அரியதொரு வாய்ப்பு இந்த மலரின் வாயிலாக ஏற்பட்டுள்ளது.

இலக்கியத் தகவல் திரட்டின் நோக்கம் இரண்டு. புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்துப் படைப்பாளிகள், நூல் பதிப்பாளர்களின் பணிகளை, எண்ணங்களை, தாயக உறவுகளிடமும், திக்கெட்டும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம் உறவுகளிடமும் எடுத்துச் செல்வது ஒன்று. தாயக உறவுகளின் படைப்புக்களையும், அங்கு தங்கியிருந்து மண்ணின் மைந்தர்களாக விடாப்பிடியுடன் வாழ்நினைக்கும் படைப்பாளிகளின் உணர்வுகளையும், அவர்களது இருப்பினையும் உலகத்தமிழர்களிடம் எடுத்துச் செல்வது மற்றொன்று.

இவ்விரு பணிகளையும் மேற்கொள்ளும் எனது நூலியல் பயணத்தில் இதுவரை எவ்வளவு தூரம் வெற்றிபெற்றிருக்கின்றேன் என்பதை மீட்டுப்பார்க்கும் ஒரு ஐந்தொகைக் கணக்காகவும் இக்கட்டுரையை நான் எடுத்துக்கொள்ளமுடியும்.

05.05.2002 தொடங்கி மே 2007 இறுதி ஞாயிறு வரையும் மொத்தம் 213 உரைகளை நான் தயாரித்து வழங்கியிருக்கின்றேன். இவற்றில் சில உரைகள் தேவை கருதி மீள்ஒலிபரப்பும் கண்டுள்ளன. அனைத்தும் 15 முதல் 20 நிமிடம் வரையான உரைகள். தட்டச்சில் தயாரிக்க ஆறு முழுத்தாள்கள் வரை பிடித்துக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு உரையையும் தயாரித்துக்கொள்ள குறைந்தபட்சம் வாரத்தில் ஆறு மணித்தியாலங்கள் வரை செலவிடவேண்டியிருக்கும். சில தொலைபேசி அழைப்புக்கள், நூலகத் தேடல்கள், காத்திருப்புக்கள் என்று மேலதிகக் கொசறுகள் இந்த ஆறு மணித்தியாலங்களுக்குள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் எனது வாழ்நாட்பணியான நூல்தேட்டம் நூல்விபரப்பட்டியலின் தொகுப்பிற்கான தேடலுக்காக நான் எடுத்துக்கொள்ளும் நேரத்தில் மேற்கூறிய சில அம்சங்கள் உள்வாங்கப்பட்டுவிடும்.

ஆக, எனது உரைகள் ஒரு புத்திஜீவியின் ஞானச் சிதறல்கள் என்று பிதற்றிக்கொள்வதைவிட, சதா ஒரு நூலியல் தேடலை நாடி ஓடித்திரியும் ஒரு சாதாரண மனிதனின் பணிகளின் அறுவடை என்று கூறிக்கொள்ளலாம். (இதைப் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்ளலாமா என்பதை வாசகர்களிடமே

விட்டுவிடுகின்றேன்).

2002ன் நடுப்பகுதியில் எனது உரைத்தொடர் ஆரம்பித்ததால் அவ்வாண்டில் 24 உரைகளையே என்னால் தயாரித்து வழங்க முடிந்தது. அப்பொழுது ஆரம்பகட்டம் என்பதால் எனது தேடல் முயற்சிகள் மிகுந்த உழைப்பினையும், அதிக நேரத்தையும் என்னிடம் எதிர்பார்த்தன. உரைகள் சிறப்பாக வரவேண்டுமே என்ற எனது ஆதங்கம் காரணமாகவும் மீண்டும் மீண்டும் ஆழமான தேடலை மேற்கொள்ளத் தூண்டப்பட்டேன். 25 வருடகாலம் தொழில்சார் நூலகராகப் பணியாற்றிவன் நான். என்னை நாடிவந்த ஆய்வாளர்களுக்காக நூலகத்தின் நூல்களையும் ஆவணங்களையும் உசாத்துணைச் சாதனங்களையும் சதா தோண்டிக்கொண்டிருப்பதை பழக்கத்தில் கொண்டிருந்ததால் எனது தேடல் வெறி எனக்குள் ஒரு சுமையாகவல்லாது சுவையான அனுபவ உணர்வாகவோ சவாலாகவோதான் ஊற்றெடுத்தது எனலாம். இதுவே இன்று 213 உரைகளைச் சலிக்காது கடந்த 5 ஆண்டுகளாக மேற்கொள்ளவைத்ததுடன் இனிவரும் காலத்திலும் களைப்பின்றி அதைத் தொடரத் தேவையான மனவலுவையும் தந்துவருவதாகக் கருதுகின்றேன்.

எனது உரைகள் நேயர்களின் மனதில் எவ்வித சலனத்தை ஏற்படுத்திவருகின்றது என்பதை நான் நன்குணர்வேன். என்னை நேரில் காணாமல் என் குரலின்வழியாகவும் கருத்தின்வழியாகவும் என்னை மாணசீகமாக உள்வாங்கிக்கொண்டவர்கள் ஏராளம். அவர்களது இதயத்திரையில் என்னை ஒரு இளைப்பாறிய தமிழாசிரியராக, சாய்வுநாற்காலியில் அமர்ந்திருந்து தனது மலரும் இலக்கிய உணர்வுகளை இராமீட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளும் ஒருவராக உருவகப்படுத்திக்கொண்டோரே அதிகம் உள்ளனர்.

சில காலங்களுக்கு முன்னர் ஐரோப்பிய நகரொன்றில் ஒரு தமிழ் இலக்கியவிழாவில் உரையாற்ற அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். அங்கு வரவேற்புரை நிகழ்த்தியவர் லண்டனிலிருந்து வருகைதந்திருக்கும் என்னையும் பிறரையும் வரவேற்று உரையாற்றிக்கொண்டிருந்தார். என்னருகில் இருந்த ஒரு பெரியார் என்னைச் சுரண்டி, “யார் தம்பி அந்த செல்வராஜா. உமக்குத் தெரியுமோ? நான் அவரது உரைகளை ஒவ்வொரு ரூயிற்றுக்கிழமைகளிலும் ஐ.பீ.சீயில் கேட்கிறேன். நேரில் அவரைக் காணவேண்டும்” என்றார். நான் அவதானித்தவரையில் அவருக்கு 70 வயதென்றாலும் இருக்கும்.

அவர் கேட்ட தோரணை தனது வயதொத்த ஒருவரை முன்வரிசையில் அவர் தேடுகின்றார் என்பதை எனக்கு உடன் அறிவித்தது. தாமதமின்றி, அவரிடம் என்னை நானே அறிமுகப்படுத்தியதும் கண்கலங்கி (ஆனந்தக்கண்ணீரா?) “அட, அது நீரா, உமது குரல் இப்போது அடையாளம் காட்டுகின்றது. இல்லாவிட்டால் இதை நான் நம்பியிருக்கவே மாட்டேன்” என்றார்.

ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் இலக்கியத் தகவல் திரட்டு உரை நிகழ்த்தப்பட்ட சில மணி நேரங்களில் லண்டனிலிருந்தும், பிற நாடுகளிலிருந்தும் எனக்குத் தொலைபேசி அழைப்புக்கள் வருவது வழமையானதொரு நிகழ்வாகும். உரைபற்றிய தமது ஒப்புதல்களையும், கருத்துக்களையும் அவர்கள் பரிமாறிக்கொள்வார்கள். அத்தகைய உரையாடல்களின் வழியாக பின்னாளில் என்னுடன் நெருக்கமானவர்கள் பலர். பெரும்பாலானவர்கள் படைப்பாளிகளாகவும், படைப்பிலக்கிய வாசகர்களாகவும் இருப்பது வழமை. தவிர்க்கவியலாத காரணங்களால் அவ்வப்போது எனது இலக்கியத் தகவல் திரட்டு ஒலிபரப்பப்படாமல் போனதுமுண்டு. இலங்கை, மலேசிய, கனேடியப் பயணங்களை நான் மேற்கொண்டவேளையில் இவ்வுரைகள் தடைப்படுவது ஆரம்பகாலங்களில் தவிர்க்கமுடியாததாக இருந்தது. தற்போது அவை மீள்ஒலிபரப்பின் வாயிலாகத் தவிர்க்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்குக் காரணமும் இத்தகைய அத்த எதிர்பார்ப்பு என்றே நம்புகின்றேன். (இதன் உண்மைநிலையை நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பிலும் ஒலிபரப்பிலும் உதவும் எஸ்.கே.ராஜேனும், சீலனும் அவ்வப்போது குரல்காட்டும் கௌசியும் தான் அறிவார்கள்).

நிகழ்ச்சி நடைபெறாதிருக்கும் ஒவ்வொரு ஞாயிறுகளிலும் அவ்வாற இறுதிகளிலும், காரணம் கேட்டு வீட்டுக்குவரும் தொலைபேசி அழைப்புக்களும் இல்லாமல் இல்லை. இவற்றின் காரணமாக இன்று எனது ஐந்தாண்டுப் பயணத்தில் காலைக்கலசம் என் அன்றாடவாழ்வியல் நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகிவிட்டதோ என்ற எண்ணம் அடிக்கடி என்னுள் எழாமலும் இல்லை.

இலக்கியத் தகவல் திரட்டின் வழியாக இதுவரை சுமார் 59 ஈழத்துப் படைப்பாளிகளை அவர்களது வாழ்வும் பணியும் என்ற பாங்கில் மீள் அறிமுகம் செய்துள்ளேன். இவர்களில் பலர் இன்று எம்மிடையே இல்லை. திருக்கோணமலை அகிலேசபிள்ளை, என்.எஸ்.கந்தையாபிள்ளை, தி.த.கனகசுந்தரம் போன்றவர்கள், நீண்டகாலங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்து மறைந்து ஓரளவு எம்மவரால் மறக்கப்பட்டவர்கள். இவர்களது வாழ்வும் பணிகளும் இலக்கியத்தகவல் திரட்டு நிகழ்ச்சியில் மீள்அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

சமகாலப் படைப்பிலக்கியவாதிகளில் பலர் அன்றாடம் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்துசென்றவண்ணம் உள்ளனர். அகஸ்தியர், வரதர், பேராசிரியர் நந்தி, முல்லையூரான், சொக்கன் மாஸ்டர், சு.வில்வரத்தினம், செம்பியன் செல்வன், வ.அ.இராசரத்தினம், வித்துவான் வேலன், சோமகாந்தன், சித்தி அமரசிங்கம் என்று பலரின் இழப்புக்கள் அவர்களின் பிரிவுத்துயர் ஆறும் முன்னமே காலைக்கலசத்தில் நினைவுசுரப்பட்டன.

இன்றும் எம்மிடையே வாழும் அறிஞர்களையும் படைப்பிலக்கியவாதிகளையும் பற்றித் தேடி அறிந்து உரையாற்றினோம். அவர்களே அதிசயித்து இவ்வளவு தகவல்களை அந்நிய தேசத்திலிருந்து

எங்கே பெற்றார்கள் என்று வியக்கும் வகையிலும் பல உரைகள் இடம்பெற்றுள்ளதையும் பெருமையுடன் நினைவுகூரவேண்டும். அ.முத்துலிங்கம், வித்துவான் க.செபரத்தினம், கவிஞர் கந்தவனம், குறமகள், நீர்வை பொன்னையன், எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம், எஸ்.எம். கமால்தீன், எஸ்.எம்.ஹனிபா போன்ற சமகால அறிஞர்கள் வாழும்போதே அவர்களது பணிகளை நினைவுகூர்ந்து அவர்களை கௌரவித்து வந்துள்ளது காலைக்கலசத்தின் இலக்கியத்தகவல் திரட்டு.

இங்கு குறிப்பிட்ட பலர் இன்றும் தாயகத்தில் போரின் பிடிக்குள்ளும், சிங்கள அரசின் பிடிக்குள்ளும் சிக்குண்டு விடிவுக்காக ஏங்கியபடி வாழ்கின்றார்கள். அவர்களைப் பற்றி புகலிடத்தில் வானலையில் உரைகள் வெளிவரும்போது அச்செய்தி அவர்களின் செவிகளை நேரடியாகவோ, பிறர்வழியாகவோ அடையும்போது புழங்காக்கிதமடைந்து எமக்கு கடிதத்தின் வாயிலாக நன்றி தெரிவிப்பதும் உண்டு. சிலவேளைகளில் புகலிடத்தில் உள்ள அவர்களின் உறவுகள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதுமுண்டு.

கடந்த வருடம் தமிழகத்தில் தற்போது வாழும் ஒரு மூத்த பத்திரிகையாளர் ஒருவரைப்பற்றி காலைக்கலசத்தில் உரைநிகழ்த்தியிருந்தேன். அவரது தமிழக முகவரி தெரியாததால் அவருடன் இதுபற்றிய தொடர்பேதும் கொள்ள முடியவில்லை முயலவில்லை. ஐரோப்பிய நகரொன்றில் வாழ்கின்ற அவரது மகள் மோட்டார் வாகனத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கும்போது வாகனத்தில் பொருத்தப்பட்டிருந்த வானொலியில் காலைக்கலசத்தைச் செவிமடுத்துக்கொண்டிருந்தார். தனது தந்தையார் பற்றிய உரை என்றதும் சமயோசிதமாகத் தனது கைத்தொலைபேசியின் வாயிலாக அவ்வரையை தனது தந்தைக்கு தமிழகத்துக்கு நேரடியாக அஞ்சல் செய்திருக்கிறார்.

அடுத்த சில நாட்களில் அந்தப் பத்திரிகையாளர் கே.ஜி.மகாதேவா, தான் அன்றைய உரையில் அறிமுகப்படுத்தாத தனது பிற நூல்களுடன் எனக்கு ஒரு கடிதத்தையும் நன்றிப்பெருக்குடன் அனுப்பிவைத்திருந்தார். தான் எவ்வாறு எனது உரையைக் கேட்டாரென்று அக்கடிதத்தில் விரிவாக எழுதியுமிருந்தார். இத்தகைய உணர்வுபூர்வமான கடிதங்கள் பல எனது கோவையில் பத்திரமாக உள்ளன.

காலைக்கலசத்தில் ஒலிபரப்பாகும் எனது இலக்கிய உரைகள் அவ்வாரத்தில் வெள்ளிக்கிழமை காலைவேளையில் தாயகத்தில் சிற்றலை வரிசையில் ஒலிபரப்பாகும் உறவுப்பாலம் நிகழ்ச்சியிலும் அண்மைக்காலமாக மீள்ஒலிபரப்பாகி வருகின்றன. இதன்மூலம் எனது உரைகளுக்குச் செவிமடுக்கும் தாயக உறவுகளின் எண்ணிக்கையும் கணிசமான அளவில் அதிகரித்திருக்கின்றது.

காலைக்கலசத்தில் இடம்பெறும் இலக்கியத் தகவல் திரட்டின் அனைத்து உரைகளும் எழுத்துப் பிரதியாக கணணியில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றமையால், அவை வானலையில் மாத்திரமன்றி பிற ஊடகங்களிலும் மீள்பிரசுரம் செய்யப்படும் வாய்ப்பு அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. இது

படைப்பாளிகளுக்கும் அவர்களது படைப்புகளுக்கும் நல்லதொரு அறிமுகத்தை வழங்குகின்றன. உலகெங்கிலும் தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களிலிருந்து வெளிவரும் பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் இவ்வுரைகளை முன்னனுமதியுடன் மீள்பிரசுரம் செய்துவருகின்றன. லண்டனில் சுடரொளி, புதினம், தமிழ் வணிகம், உதயன், லண்டன் குரல், தேசம், தென்றல் தமிழ் உலகம், ஆகிய ஊடகங்களும், ஜேர்மனியில் சிவத்தமிழ், மண், புவரசு, நமது இலக்கு ஆகிய ஊடகங்களும், இலங்கையிலிருந்து ஞானம், தினக்குரல், மல்லிகை, கொழுந்து, நவமணி, ஆகிய இதழ்களும், தமிழகத்திலிருந்து இனிய நந்தவனம், ஏழைதாசன், நற்றமிழ், ஆகியனவும் கனடாவிலிருந்து தமிழர் தகவல், ஈழமுரசு, ஆகியனவும் காலைக்கலசத்தின் இலக்கியத் தகவல் திரட்டினை அவ்வப்போது மீள்பிரசுரம் செய்திருக்கின்றன.

கனடாவிலிருந்து எஸ்.திருச்செல்வம் அவர்களது அகிலன் அசோஷியேற்ஸ் பதிப்பகத்தின் தமிழர் தகவல் மாசிகை தனது ஏப்ரல் 2004 இதழிலிருந்து ஜனவரி 2006 இதழ் வரையான மொத்தம் 20 இதழ்களில் பிரசுரப் பதிவுகள் என்ற தலைப்பில் எனது வாராந்த உரையின் சாரத்தை பிரசுரித்து கனேடியத் தமிழர்களிடம் எனது நூலியல் செய்திகளைக் கொண்டுசேர்த்தது. இத்தொடர் தொடர்ந்தும் வெளியிடப்பட்டிருந்தால் மேலும் பல சமகால ஐரோப்பிய தாயக இலக்கியத் தகவல்களை கனேடிய மக்கள் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பேற்பட்டிருக்கும்.

லண்டனிலிருந்து ஐ.தி.சம்பந்தன் அவர்கள் தமிழகத்தில் பதிப்பித்து வெளியிட்டுவரும் சுடரொளி என்ற மாசிகையில் டிசம்பர் 2004 முதல் இன்றுவரை காலைக்கலசம் நிகழ்ச்சியில் இடம்பெறும் தேர்ந்த உரைகள் மீள்பிரசுரமாகி வருகின்றன. குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழறிஞர்கள் பற்றியதும், முக்கிய நூல்கள் பற்றியதுமான உரைகளை திரு ஐ.தி.சம்பந்தன் அவர்கள் ஆர்வத்துடன் தனது சுடரொளியில் மீள்பிரசுரம் செய்து வருகின்றார்.

தாயகத்தில் தனது ஏழாவது ஆண்டில் பயணிக்கும் மாசிகையான ஞானம் கலை இலக்கியத் திங்களிதழ் டிசம்பர் 2004இலிருந்து ஐ.பி.சீ. காலைக்கலசத்தின் இலக்கியத் தகவல் திரட்டிலிருந்து தேர்ந்த உரைகளைக் கட்டுரை வடிவில் பிரசுரித்து வந்தது. பின்னர் டிசம்பர் 2005இலிருந்து புகலிடக் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் என்ற தலைப்பில் ஒரு பத்தி எழுத்தாக, இந்நிகழ்ச்சியில் நான் வழங்கும் புகலிட இலக்கியத் தகவல்களைத் தொகுத்தும் பிரசுரித்து வருகின்றது. இவ்வகையில் ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரனின் ஆதரவுடன் புகலிடத்தில் எம்மவரின் இலக்கியப் பணிகளை ஈழத்து வாசகர்களுக்கு எழுத்துருவில் வழங்க முடிகின்றது. (www.gnanam.info) என்ற அவர்களது இணையத்தளத்தில் ஞானம் இதழையும், அதில் வெளியாகும் புகலிட கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் என்ற பத்தியையும் PDF உருவில் கணினியின் வாயிலாக வாசித்துக்கொள்ள முடியும்.

ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவரும் வெற்றிமணி என்ற சஞ்சிகையின்

இணையத்தளத்திலும் (www.vettimani.com) நூலியல் பதிவுகள் என்ற தலையங்கத்தின்கீழ் காலைக்கலசம், இலக்கியத் தகவல் தீரட்டின் சில உரைகளைப் பார்வையிட முடியும்.

வானலையினூடாக வெளிவந்து பின்னர் எழுத்துடகங்களின் வாயிலாகப் பதிவுபெறும் இலக்கியத் தகவல் தீரட்டு இன்று புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளையும் அவர்களின் பல்வேறு இலக்கியப் பணிகளையும் அவ்வப்போது அறிமுகப்படுத்துவதன் காரணமாக எனக்குத் தனிப்பட்டமுறையிலும் ஒரு நன்மை உள்ளது. நான் தொகுத்துவரும் நூல்தேட்டம் ஈழத்துத் தமிழ் நூற்பட்டியலின் பதிவுகளுக்கான நூல்கள் பற்றிய விபரங்களையும், அந்நூலாசிரியர் பற்றிய விபரங்களையும் தேடிப்பெற்றுக்கொள்ள இந்த உரைநிகழ்ச்சிகள் அவ்வப்போது உதவிவந்துள்ளன. வானலை வழியாகப் புதிய அறிமுகங்கள் கிடைக்கும்போது கூடவே நூல்தேட்டத்துக்கான புதிய தகவல்களும் என்னை நாடிவந்துவிடுகின்றன. இது நூல்தேட்டப் பணிகளையும், பிற நூலியல் பணிகளையும் இணைத்துச்செல்ல எனக்கு வாய்ப்பாக உள்ளது.

எழுத்தாளர்களையும், வாசகர்களையும் ஒன்றிணைக்கும் பணியுடன் புகலிட எழுத்தாளர்களின் நூல்களைத் தரமான நூலியல் கட்டுமானத்துடனும், சர்வதேசத்தரத்துடனும் வெளிக்கொண்டுவருவதை வலியுறுத்தும்வகையில் அவ்வப்போது இலக்கியத் தகவல் தீரட்டின் உரைகள் உதவியுள்ளன. என்னுடன் நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டு படைப்பாளிகள் பரிமாறிக்கொள்ளும் அனுபவங்களை எனது உரைகளின் வாயிலாக மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதின் மூலமும், வெளிவந்த நூலின் அறிமுகத்தின்போது வழங்கப்படும் கருத்துக்களின்போதும் (சில கருத்துக்கள் படைப்பாளியின் குறைபாடுகளை மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைவது தவிர்க்கமுடியாததாகின்றது) எதிர்காலத்தில் நல்ல நூல்கள் வெளியிடப்படும் சாத்தியக்கூறினையும் அதிகரிக்கின்றது.

காலைக்கலசத்தின் இலக்கியத் தகவல் தீரட்டு நிகழ்ச்சியின் போது அவ்வப்போது வழங்கிய நூலியல் கருத்துக்களைத் தொகுத்து நூலியல் பதிவுகள் என்ற தலைப்பிலான நூல் நவம்பர் 2005இல் மலையகத்தின் உடத்தலவின்ன மடிகேயிலிருந்து சிந்தனை வட்டம் வெளியீட்டகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. தாயகத்தில் இந்நூல் பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றிருந்தது. இலக்கியத் தகவல் தீரட்டில் முதலில் வெளியாகிப் பின்னர் சுடரொளி சஞ்சிகையில் மீள்பதிப்புக் கண்ட மலையக இலக்கியவாதிகளைப் பற்றிய உரைகளைத் தனியாகத் தொகுத்து சுடரொளி வெளியீட்டுக்கழகம், உடத்தலவின்ன சிந்தனை வட்டத்தினருடன் இணைந்து வெளியிடவுள்ளனர். இந்நூல் 2007இல் வெளிவரவுள்ளது.

தொடர்ந்தும் காலைக்கலசத்தின் வழியாக வானலையில் தவழ்ந்துவரும் இத்தகைய உரைகள் நூலுருவில் வெளிவருவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன.

இக்கட்டுரையின் நிறைவாக ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். உலகெங்கும் பரந்துவரும் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளில் பலர் தமது வெளியீடுகளை காலைக்கலசத்தில் அறிமுகம் செய்துவைக்கும் நோக்கோடு எனக்குத் தபாலில் அனுப்பிவருகின்றார்கள். சிலர் ஐ.பீ.சீ.கலையகத்தில் நேரடியாக ஒப்படைத்தும் என்னிடம் சேர்ப்பிக்கிறார்கள். காலைக்கலசம் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் எஸ்.கே.ராஜன் கலைநிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள ஐரோப்பிய நகரங்களுக்குச் செல்லும் வேளைகளிலெல்லாம் அவரிடமும் சிலர் ஒப்படைத்துவருகின்றார்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றியை இவ்வேளையில் தெரிவிக்கவேண்டியவனாயுள்ளேன்.

நேற்றைய அனுபவங்கள் வழங்கிய பாடங்களின் துணையுடன் எதிர்காலத்தில் மேலும் தரமான இலக்கியத் தகவல்களுடன் நேயர்களைத் தொடர்ந்து சந்திக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் விடைபெறுகின்றேன். இதுவரை இந்நிகழ்ச்சிக்கு வழங்கிய உங்கள் ஆதரவு தொடரும் என்றும் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

நன்றி:

‘காலைக்கலசத்தினூடாக ஒரு நூலியல் பயணம்.’ அலை வணையும் உலகு: அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் தமிழ், 1997-2007 பத்தாவது ஆண்டு சிறப்பு மலர். 09.06.2007. ப.183-186. (லண்டன்: வாசன் அச்சகம், மிச்செம்).

12. புலத்திலும் புகலிடத்திலும் மலரும் வெளியீடுகளை சர்வதேச நூலகங்களில் பாதுகாத்தல்

தாயகத்திலோ, புகலிடத்திலோ வெளியிடப்படும் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களைப் பற்றிய தகவல்களை அவ்வப்போது, சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும், வெளியீட்டு விழா அழைப்பிதழ் வழியாகவும், முழுமையான வளர்ச்சிகாணாது இன்றும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக முளைவிட்டிருக்கும் ஈழத்தவரின் புத்தக விற்பனை நிலையங்களிலும் வானலை, தொலைக்காட்சிகளின் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளின் வாயிலாகவும் நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடும்.

இவை எதுவும் நிரந்தரமானதும், முழுமையானதும் தொடர்ச்சியானதுமான நூல் வெளியீட்டுத் தகவல்களைப் பரிமாறும் களமாக அமைந்து விடுவதில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். நூல்கள் பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றாலும்கூட அதைப்பெற்றுக்கொள்ளும் வழியை அந்த ஊடகங்களால் தெரிவிக்கமுடியாது.

இந்நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கானதொரு ஆவணக்காப்பகம் பற்றிய சிந்தனை எமக்குப் பயனுள்ளதாக அமையும் என்று கருதுகின்றேன். எமக்கென்றொரு ஆவணக்காப்பகத்தை நாம் புகலிடத்திலுள்ள தமிழர் நலன்புரிச் சங்கங்களில் அமைத்துக் கொள்ளும் அதே வேளையில் நடைமுறையில் நாம் புகலிடம் தேடியுள்ள நாடுகளில் உள்ள தேசிய ஆவணக்காப்பகங்களிலும் எங்கள் தமிழ் வெளியீடுகளின் பிரதிகள் பேணப்படுவதை நாம் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

உலகெங்கும் வெளியிடப்படும் நூல்கள் பற்றிய தகவல்கள் அந்தந்த நாடுகளில் பேணப்படுவது வழக்கம். இச்செயற்பாட்டை ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் இயங்கும் தேசிய நூலகங்கள் மேற்கொள்ளுகின்றன. ஒரு நாட்டின் தேசிய நூலகம் அந்நாட்டின் நூலக சேவையினை நெறிப்படுத்தும் தலைமை நிலையமாகும். ஒரு நாட்டில் வெளியிடப்படும் அச்சிடப்பட்ட ஆவணங்கள், நூல்கள் சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகள் போன்ற அனைத்தையும் மொழிவேறுபாடின்றிச் சேகரித்து வைக்கும் பொறுப்பு அவற்றுக்குண்டு.

இச்செயற்பாட்டை அந்நாட்டுத் தேசிய நூலகங்கள் செவ்வனே நடாத்துவதற்கு வசதியாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சட்டபூர்வமான ஆதரவு அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய நூல்சேகரிப்பு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் தேசிய நூலகத்தின் பிரிவுக்கு சட்ட வைப்பகம் என்று பெயர். இதை ஆங்கிலத்தில் Legal Depository என்பார்கள். இங்கு பேணப்படும் நூல்கள் நூற்றாண்டு காலம் பாதுகாப்பறைகளில் பேணப்பட்டு வருகின்றன.

ஒரு நூலை ஒரு நாட்டில் வெளியிடும் அல்லது விநியோகிக்கும் ஒவ்வொரு வெளியீட்டாளரும் தமது வெளியீடுகளில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான

பிரதிகளை அந்த நாட்டிலுள்ள தேசிய நூலகத்தின் சட்ட வைப்பகத்துக்கு இலவசமாக அனுப்பி வைக்க வேண்டியது சட்டபூர்வமான கடமையாகும். இச்செயலை அந்நூலை அச்சிடும் அச்சகம் செய்ய வேண்டும் என்பது இலங்கையில் உள்ள நடைமுறை விதியாகும். வெளியீட்டாளர் அல்லது விநியோகஸ்தர் இச்செயற்பாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் உள்ள சட்ட விதியாகும். 1911ம் ஆண்டின் பதிப்புரிமைச்சட்டத்தின் கீழ் இது இங்கே சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நாடும் இந்த ஒழுங்கை தத்தம் நாட்டு சட்ட அமைப்புக்களின் வாயிலாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றன.

ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வெளியீடுகளைப் பொறுத்த வரையில் வெளியீட்டாளர், விநியோகத்தர் இருவரும் எழுத்தாளர் என்ற நபருக்குள் ஐக்கியமாகி விடுவதால் ஒரு தமிழ் நூலை ஆக்கும் எழுத்தாளர்கள் இந்த நடைமுறை பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

பிரித்தானியாவைப் பொறுத்தவரையில் சட்டபூர்வமாக எமது நூலின் ஆறு பிரதிகளை ஆவணக்காப்பகத்துக்கு அனுப்புவதால் எமது நூல்கள் நீண்டகாலம் பிரித்தானிய ஆவணக்காப்பகங்களில் பேணப்படும் என்ற ஆத்மதிருப்தியும் ஆக்கியோனுக்கு ஏற்படும். நான்கு நூற்றாண்டுக்காலமாக சேகரித்துப் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் நூல்களஞ்சியங்களுடன் தமிழ் வெளியீடுகளும் இன்னமும் பிரித்தானிய நூலகங்களிலும் சுவடிக் காப்பகங்களிலும் பேணப்பட்டு வருவதைப் பலரும் அறிவோம். இவற்றுடன் எமது நவீன வெளியீடுகளும் சேர்வது நல்லதல்லவா? நவீன வெளியீடுகள் என்று நான் குறிப்பிட்டது, அச்சிடப்பட்ட அனைத்து ஆவணங்களையுமாகும். இவற்றுள் சீடி, ஓடியோகஸ்ட்டுகளும் சிறு சஞ்சிகைகள் புதினப்பத்திரிகைகள் ஆகியனவும் உள்ளடங்கும்.

நூலின் விபரத்தை ஆங்கிலத்தில் நூலின் தலைப்புப்பக்கத்தின் பின்புறத்தில் (Verso Page) அச்சிடத்தவறும் வெளியீட்டாளர்கள் நூலை சட்டக்காப்பகத்துக்கு அனுப்பும் போது அந்நூல் பற்றி, ஆங்கிலத்திலான சுருக்கக்குறிப்பொன்றை, இணைக்கத் தவறாதீர்கள்.

இது நூல்தொடர்பான அதிகாரபூர்வமான தகவலை அவர்கள் உங்கள் குறிப்பிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள உதவும்.

பிரித்தானியாவின் சட்ட வைப்பகத்துக்கு ஆறு பிரதிகள், அந்நூல் வெளியிடப்பட்ட ஒரு மாத காலத்துக்குள் அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒரு விதியாகும். அவற்றில் ஒன்று legal deposit office, the british library, Boston Spa, Wetherby, West yorkshire, LS23 7BY என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும். இந்நூல் பிரித்தானிய நூலகத்தின் சேகரிப்பில் வைக்கப்படும்.

மற்றைய ஐந்து பிரதிகளையும் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் ஐந்து பிரதான தேசிய நூலகங்களான The Bodleian Library, Oxford; Cambridge University Library, The National Library of Scotland, Edinburgh; The Library of Trinity

College, Dublin; The National Library of Wales, Aberystwyth ஆகியவற்றிற்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். இவற்றை தனித்தனியாக அனுப்பி வைக்காமல் ஐந்து பிரதிகளையும் Copy Right Libraries Agency, 100 Euston Street, London NW1 2HQ என்ற விலாசத்தில் அமைந்துள்ள பிரதிநிதிக்கு அனுப்பி வைத்தால் அவர்கள் உரிய தேசிய நூலகங்களுக்கு இலவசமாக அனுப்பி வைப்பார்கள்.

அடுத்ததாக, தமிழில் வெளியான நூல்களை வேற்றுமொழி நாடொன்று பெற்றுக் கொள்ளுமா என்று நீங்கள் கருதலாம். எம்மொழியில் வெளியான நூல்களையும் இங்கு அனுப்பி வைக்கலாம். சட்ட வைப்பகத்தில் மொழிவாரியான வேறுபாடு கிடையாது. எமது வெளியீடுகளில் ஒரு சிலவே ஐக்கிய இராச்சியத்தில் அச்சிடப்படுகின்றன. பல இந்தியா போன்ற பிற நாடுகளில் வெளியாகின்றன. இந்நிலையில் இங்குள்ள சட்ட வைப்பகங்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்ளுமா என்ற கேள்வி எழலாம். இந்தியாவில் அல்லது பிறிதொரு நாட்டில் வெளியான நூலாயினும், அது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் விற்பனை அல்லது விநியோகம் செய்யப்படுமானால் அவை காப்பகத்தில் வைப்பிலிடத் தகுதி உடையனவாகும்.

இந்திய வெளியீட்டாளர்களிடம் நூல்களை அச்சிடக் கொடுக்கும் எம்மவர்கள் தமது நூலின் பிரதிகள் அந்த நூல் வெளியிடப்படும் நாட்டிலும் இத்தகைய சட்டவைப்பகத்தில் வைப்பிடப்பட்டதா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது நல்லது. இதைச் செய்வது நூல் வெளியீட்டாளரான அந்த நிறுவனத்தின் கடமையாகும். இதன் மூலம் எமது நூல்கள் பற்றிய தகவல் அந்த நாட்டின் தேசிய நூல்விபரப்பட்டியலில் இடம்பெறவும், நூலகங்களின் நூல்கொள்வனவின் போது இனம்காணப்படவும் வாய்ப்புள்ளது.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்நாட்டு தேசிய நூலகங்கள் ISBN இலக்கம் என அழைக்கப்படும் சர்வதேச தராதர நூல் எண் ISBN (International Standard Book Number) வழங்கும் பணியையும் மேற்கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும், தனது நூலுக்கு, அந்த நூலை வெளியிடும் வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக ISBN இலக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை உள்ளது. இந்தத் தராதர இலக்கம், உலகில் வெளியிடப்படும் ஒவ்வொரு நூலையும் இனம்காட்டும் வகையில் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இந்த இலக்கம் 10 எண்களைக் கொண்டதாகவும், நான்கு பிரிவினைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும்.

முதற்பிரிவில், அந்த நூல் வெளியிடப்பட்ட நாட்டின் இலக்கத்தைக் குறிக்கும். இலங்கைக்குரிய இலக்கம் 955 என்பதாகும். ஈழத்தில் வெளியிடப்பட்ட நூல்களின் ISBN இலக்கத்தின் ஆரம்ப இலக்கங்கள் 955 ஆக இருப்பதை நீங்கள் அவதானித்திருப்பீர்கள். இரண்டாவதாக அமைவது வெளியீட்டகத்துக்குரிய இலக்கம். ஒவ்வொரு வெளியீட்டகமும் தத்தம் நாட்டு ISBN இலக்கம் வழங்கும் நிறுவனத்தில் தமது வெளியீட்டகத்தைப் பதிவுசெய்ததும் அந்த நிறுவனத்துக்கு இவ்விலக்கம் வழங்கப்படும். உடத்தலவின்னை சிந்தனை வட்டம் என்ற வெளியீட்டாளருக்குரிய இலக்கம்

8913. இது எக்காலத்திலும் மாற்றமடையாது. மூன்றாவது அந்தக் குறிப்பிட்ட நாட்டின் வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் பெயரில் வெளிவந்த நூல்களில் குறித்த நூல் எத்தனையாவது படைப்பு என்ற தகவல் காணப்படும். இறுதியாக இருக்கும் இலக்கம் நூல் பரிசோதனை இலக்கமாகும்.

சஞ்சிகைகள் பதிதிரிகைகளைப் பொறுத்தளவில் பிரித்தானிய நூலகம் மாத்திரம் தனியான ஒரு பிரிவை காப்பகச் சேர்க்கைகளுக்காக வைத்திருக்கின்றது. Newspaper Legal Deposit Office, The British Library, Unit 3, 120 Colindale Avenue, London NW9 5LF (என்ற முகவரிக்கு பிரதிகளை அனுப்பி வைக்கலாம்.

பாதுகாப்பதற்காக மாத்திரமின்றி, பயன்படுத்துவதற்கும் எமது நூல்கள் வழங்கப்படவேண்டும். தனி நபர்களுக்கு வழங்குவதைவிட பன்மடங்கு பயன்பாட்டை பொது நூலகங்களில் இந்நூல்களை வைப்பிலிடுவதன் மூலம் அடையமுடியும். கனடாவில், உலகத் தமிழர் சமூக நூலகத்தினால் புகலிடத்து எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் சேகரித்துப் பேணப்படுகின்றன. ஐரோப்பாவில் தமது நூல்களை பிரசுரிப்பவர், நிச்சயமாக கடல்கடந்து கனடாவில் தமது நூல்கள் வாசிக்கப்பெறுவதை விரும்பவே செய்வார்கள்.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகம் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் என்ற தனியானதொரு சேகரிப்பினைப் பேணிவருகின்றது. தாயகம் நோக்கித் தம் விழுமுறைப்பயணத்தை மேற்கொள்பவர்கள், புகலிடத்தில் வெளியாகும் எம்மவரின் நூல்களில் ஓரிரு பிரதிகளை வாங்கிச் சென்று யாழ்ப்பாணத்து நூலகத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கலாம். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமும் தனது நூலகத்தில் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற பிரிவை நீண்டகாலமாகப் பேணி வருகின்றது.

மலேசியாவில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறை நூலகத்தில் ஈழத்து இலக்கியத்துறை என்ற தனியானதொரு பிரிவு நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. இப்பிரிவிலும் புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் சேகரிக்கப்பட்டு ஆய்வுத்தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

மேற்கண்ட நூலகங்களில் ஐரோப்பிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் நூல்களின் ஓரிரு பிரதிகளை வைப்பிலிடுவதன் மூலம் தமது இலக்கியப்பணியை காத்திரமாகப் பதிவுசெய்துகொள்ள முடியும். இதற்கு எழுத்தாளர்களும், அவர்களை ஆதரித்து, வழிநடத்தவேன உருவாக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் சங்கங்களும் முயற்சிசெய்யவேண்டும்.

நன்றி: ஜோர்மனியில் வெளியாகும் மண் சஞ்சிகையின் 15வது ஆண்டு விழா மலருக்காக தயாரிக்கப்பட்டது.

13. மலேசியத் தமிழர்களின் நீள்துயில் கலைகிறதா?

மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில், ஹிண்ட்ராப் (HINDRAF Hindu Rights Action Force) அமைப்பு நடத்திமுடித்த எழுச்சிப் பேரணி 25.11.2007 அன்று கலக்கிமுடித்திருந்த கையொடு ஈழத்தவனான எனது கால்கள் மலேசிய மண்ணில் பதிந்திருந்தன. நான் அங்கிருந்த ஏழு நாட்களும் என் அவதானத்தைப் பெற்றிருந்த மலேசிய மக்களின் இந்த எழுச்சியின் பின்புலம் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

1957இன் ஓகஸ்ட் 31இல் மலாயா பிரித்தானிய அரசிடமிருந்து தாமதமாகவே சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. துணை நிர்வாகிகளாகவும், அரச ஊழியர்களாகவும் இருந்த இலங்கைத் தமிழர்களில் பலர் மலாயன் பென்சனியர்களாக நாடுதிரும்பிவிட, எஞ்சியவர்கள் சுதந்திர மலாயாவின் பிரசைகளாகத் தம்மை வரித்துக்கொண்டார்கள். தேயிலை, ரப்பர், வெண்பனை (Oil Palm) தோட்டங்களின் பசுமையின் வருவாயில் திளைத்திருந்த பிரித்தானியர்கள் நாட்டைச் சுதேசிகளிடம் கையளித்தபோது அங்கிருந்த இந்தியத் தோட்டத்தொழிலாளர்களை அந்நாட்டின் பிரசைகளாகவே கருதினார்கள். அங்கிருந்த மலாய்க்காரர்கள், சீனர்கள், இந்தியர்கள் ஆகிய மூவினத்தவர்களிடமும் உரிமைகளைப் பங்கிட்டுவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். 1957களில் இம்மூவினத்தவரும் 60:30:10 என்ற விகிதத்தில் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது. (தென்னிந்திய மற்றும் இலங்கைத் தமிழர்கள், தெலுங்கர்கள், மலையாளிகள், செட்டிகள் என்று ஒரு கலவையாக அங்கு இருந்தவர்கள் அனைவரும் இந்தியர்கள் என்று பொதுவாக அடையாளம் காணப்பட்டார்கள்).

பிரித்தானியர்களின் சம விகிதாசாரமான ஆட்சிப் பங்களிப்பு மலேசியர்களிடையே எடுபடவில்லை. அந்நாட்களில் 30 வீதமாக இருந்த சீனர்கள் மலேசியாவின் பொருளாதாரத்தில் பலம்மிக்க ஆக்கசக்தியாக விளங்கினார்கள். பெரும்பான்மை மலாய்க்காரர்கள் அவர்களிலேயே தங்கியிருந்தார்கள். சிங்கப்பூர் 1965இல் பிரிந்து தனி நாடாக மாறியது. மலாயாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட அதன் பொருளாதார வளங்கள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துசென்றன.

இந்நிலையில் 1969இல் மலாயாப் பெருநிலத்தின் ஆளும்கட்சி ஆட்சியிலிருந்து படுதோல்வியுடன் அகற்றப்பட்டது. இதற்குச் சீனர்களையும், இந்தியர்களையுமே மலாயா அரசு காரணிகளாக்கியது. அதன் முடிவு, பாரிய இனக்கலவரமாக வெடித்தது. தமது நாட்டிலேயே தாம் சுரண்டப்படுவதாக உணர்ந்த மலாய்க்காரர்கள் தோல்வியுற்ற ஆட்சியினரால் சிறுபான்மையினர்மீது ஏவிவிடப்பட்டார்கள்.

இனக்கலவரத்தின் முடிவு அக்கட்சிக்கு மீண்டும் வெற்றியைத் தந்தது. மீண்டும் கலவரத்தின் பின் ஆட்சிக்கு வந்த அந்த மலாய்ப் பெரும்பான்மை அரசு மலாய்க்காரருக்கு நன்றிக்கடனாக புதிய சட்டம்

ஒன்றைக் கொண்டுவந்தது. பின்தங்கியுள்ள மலாய்க்காரர்கள் பொருளாதார முன்னேற்றம் காணவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிறுபான்மையினருடன் சமஉரிமையுடன் வாழமுடியும் என்று கூறி, பூமிபுத்திரர்களாக மகுடம் சூட்டி அவர்களுக்குப் பல வழிகளிலும் முன்னுரிமை வழங்கலாயிற்று. புதிய சட்டத்தின்படி 1970முதல் தொடரும் 20 ஆண்டுகளுக்கு மலாய்க்காரர்களுக்கு 30 சதவீதம் அனைத்து வாய்ப்புகளிலும் மற்றவர்களைவிட அதிகபட்சமுன்னுரிமை வழங்கப்படும். இருபது ஆண்டுகளில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் நிறுத்தப்படும். அதற்கிடையில் மலாய்க்காரர்கள் தம்மைச் சுதாரித்துக்கொள்ளவேண்டும் இதுவே அச்சட்டம்.

இந்தியர்களும், சீனர்களும் இச்சட்டத்திற்குத் தலையசைத்தார்கள். பெரும்பான்மை இந்தியர்கள் மீண்டும் தமது தோட்டப்புற வாழ்க்கைக்குள் மூழ்கிவிட சிறுபான்மையினர், புதிய சுதந்திரத்தின் அனுசூலங்களுக்குள் தமது வசதிகளை வளங்களை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள முனைந்தார்கள். இந்நிலையில் மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் என்ற அரசியல் கட்சி படிப்படியாகத் தலையெடுத்து உறங்குநிலைக்குச் சென்றுவிட்ட இந்தியர்களின் ஏகப்பிரதிநிதியாகத் தம்மை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு மலேசிய அரசாங்கத்திலும் இடம்பிடித்துவிட்டது. இந்தியர்களின் உறக்கம் கலையாமல் அவதானமாகத் தமது காய்களை நகர்த்திக்கொண்டு ஏகபோக அரசியல் லாபம் ஈட்டிக்கொண்டு வந்தது. சாமிவேலு என்ற இந்தியர் அவர்களுக்குத் தலைவரானார். தமிழ் ஊடகங்களும் அவர்களது கட்டுப்பாட்டில் பெருமளவு தங்கியிருந்தது. பெரும்பான்மை இந்தியர்களின் ஏழ்மையும், கல்வி வசதிக் குறைபாடும் எதிர்ப்பியக்கம் ஒன்றை அவர்களிடையே நீண்டகாலம் உருவாக்கவில்லை.

சீனர்களோ தமது காலில் தாம் ஊன்றித் தமது பொருளாதாரத்தை மேலும் வளப்படுத்தித் தமது இருப்பினை ஸ்திரிப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களது நிலைப்பாடு சாதூர்யமாக தமது இனத்தின் பொருளாதார கல்வி வளர்ச்சியை மையப்படுத்தியதாக வளர்ந்தது. தமது சமூகத்திற்கான அடிப்படை முதலீடுகளை அரசின் உதவியின்றியே அவர்களால் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடிந்தது.

20 ஆண்டுகள் 1990இல் முடிந்தாலும், மலாய்க்காரர்களுக்கான 30 வீத மேலதிக சலுகைவாய்ப்பு வழங்கல் நிறுத்தப்படவில்லை. 30 வீதம் காலக்கிரமத்தில் பல துறைகளில் 50 வீதமாகிவிட்டதை திடீரென உறங்குநிலையிலிருந்து விழித்துக்கொண்ட இந்தியர்களில் ஒரு சிலர் புரிந்துகொண்டார்கள்.

அண்டைநாடான இலங்கையில் படிமுறைவளர்ச்சிபெற்ற இனவாத ஒடுக்குமுறைகளையும், அங்கு எழுச்சிபெற்ற விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியும் நன்கு அறிந்தவர்களாகவே இவர்களில் பலர் இருந்து வந்துள்ளனர். ஈழத்தமிழரின் வெளிப்படையான அனுதாபிகளாகவும் மலேசியத் தமிழர்கள் நீண்டகாலமாகவே இருந்து வந்துள்ளனர். இந்நிலையில் ஈழத்தமிழரின் போராட்ட உணர்வு மலேசியத் தமிழர்களுக்குத்

தொற்றிவிடக்கூடாது என்பதில் மலேசிய அரசு வெகு எச்சரிக்கையுடனேயே அங்கு இருந்து வந்துள்ளது. தமிழ் ஊடகங்களை மிகுந்த எச்சரிக்கையுடனேயே அரசும் அதன் சார்பான அரசியல் கட்சிகளும் கவனித்து வந்தன.

இந்தப் பகைப்புலத்திலேயே ஓகஸ்ட் மாதம் 12ம் திகதி சுமார் 4000 பேர்கொண்ட பேரணியொன்று இந்தியர்களால் ஒருங்குசெய்யப்பட்டிருந்தது. இதற்கு முன்னோடியாக மலேசிய இந்தியர்களின் சமூக பொருளாதார கீழ்நிலையை எடுத்துக்காட்டி, அவர்களது முன்னேற்றத்தில் அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கும் நடவடிக்கையாக 18 அம்சக் கோரிக்கையொன்றை முன்வைத்து 1000 கடிதங்கள் பிரதம மந்திரி உள்ளிட்ட 1000 முக்கியஸ்தர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்தன. இக்கடிதத்தில் மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி முழுத்தமிழர்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை என்றும், தன் ஆதரவாளர்களை மாத்திரம் அக்கட்சியும் அதன் தலைவர் சாமிவேலுவும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள் என்றும் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் தமிழர்களைப் பாதிக்கும் வேறும் பல விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன.

சட்டவிரோதமாகக் கட்டப்பட்டவை என்று கூறி 300க்கும் மேற்பட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க இந்து ஆலயங்களைத் தகர்த்து எறிந்தமை, தமிழ்ப்பள்ளிகளை வளர்த்தெடுப்பதற்கான போதிய நிதிஆதரவு தராமையும் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் அவற்றுக்கு மூடுவிழாக்கொண்டாடியமை, அரசு பதவிகளில் தமிழருக்கு வேலைவாய்ப்பினை கோட்டா முறையில் மட்டுப்படுத்தியுள்ளமை, கல்வித்துறையில் இந்திய மாணவர்களுக்கு சமஉரிமை வழங்கப்படாமை, புலமைப்பரிசில்களை சட்டபூர்வமாக மலாய்க்காரர்களுக்கே முன்னுரிமை என்றாக்கியமை, தொழில்முயற்சிகளில் மலேசிய இந்தியர்களுக்கு லைசன்ஸ் பத்திரங்களை வழங்காமல் சட்டவிரோதமாக ஒதுக்கிவைப்பது என்று பல விடயங்கள் பட்டியலிடப்பட்டிருந்தன.

இந்த மகஜரை 4000பேர் வரை பேரணியாக எடுத்துச் சென்று மலேசிய மன்னரிடம் ஒப்படைத்திருந்தனர். இதனை மலேசிய அரசு முற்று முழுதாக உதாசீனம் செய்துவிட்டமை இந்தியத் தமிழர்கள் மத்தியில் ஆத்திரத்தையும், அவநம்பிக்கையையும் அதிகரித்தது.

இதன் விளைவாக பி.உதயகுமார், பீ.வேதமூர்த்தி, கணபதிராவ், கங்காதரன், மனோகரன் மலையாளம் ஆகிய மலேசியாவில் பிரசித்திபெற்ற ஐந்து சட்டத்தரணிகள் கொதித்தெழுந்தார்கள். இவர்களின் ஆலோசனையின் கீழ் மலேசிய மன்னராலும் அரசினாலும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் பிரித்தானிய அரசிடம் முறையிட்டு உலகத்தின் கவன ஈர்ப்பைப் பெறுவது என்று முடிவாகியது.

தமது மூதாதையரை தொழில்வாய்ப்பும், உயர்ந்த வாழ்க்கை வசதிகளும் தருவதாக ஏமாற்றித் தாயகத்திலிருந்து பிரிட்டிஷ் மலாயாவுக்குக் கொண்டுவந்தது தவறு என்றும், அதன் பின்னர் தம்மை ஒட்டுமொத்தமாக

மனிதநேயமற்ற முறையில் கூலிகளாக இன்றளவில் ஒதுக்கி வைப்பதற்குக் காரணியாக இருந்ததாகவும், மலேசியாவுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கும் வேளையில் பிரித்தானிய அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட Reed Commission தனது பரிந்துரையில் இந்தியத் தமிழரின் சமஉரிமையில் முற்றுமுழுதாக அக்கறை கொள்ளவில்லை என்றும் கூறி பிரித்தானிய அரசியார் தலைக்கு ஒரு மில்லியன் மலேசிய ரிங்கிட் வரையில் நட்சு தரவேண்டும் என்று கோருவதாக திட்டமிடப்பட்டது.

இது தொடர்பாகக் கிராமங்கள் தோறும் விளக்கக்கூட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. ஏராளமான மக்கள் ஆங்காங்கே இடம்பெற்ற இக்கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டார்கள். மலேசிய இந்தியர்களின் நீள்துயில் கலைவதற்கு இக்கூட்டங்கள் தம் பங்கை பெருமளவில் ஆற்றிவந்தன.

இந்தப் பாரிய முன்னெடுப்பின் அடுத்தகட்டமாக, Queen Council என்ற சட்டஅமைப்பிடமிருந்து பிரித்தானிய சட்டத்தின்கீழ் தமது சட்ட முன்னெடுப்புகளுக்கு ஆதரவாக இரண்டு சட்ட வல்லுநர்களைத் தந்துதவ வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கும் நோக்கத்துடன் 10000 பேர் வரையில் பேரணியாகத் திரண்டு வரும்படியும், அவர்கள் அனைவரும் பிரித்தானிய தூதராலயத்திற்கு ஊர்வலமாகச் சென்று ஒரு லட்சம் கையெழுத்துகளைக் கொண்ட அந்த மகஜரைக் கையளிக்கவுள்ளதாகவும் இந்தச் சட்டத்தரணிகள் தாம் சார்ந்த இந்து உரிமை நடவடிக்கைக் குழு (Hindu Right Action Force- - HINDRAF) வினூடாக வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

ஏற்கெனவே 4000 பேருடன் நடந்துமுடிந்த பேரணியைக்கண்டு வெகுண்டிருந்த மலேசிய அரசு, தனது முழுப்பலத்தையும் பயன்படுத்தி இந்தப் பேரணியையும் தடுக்க முயன்றது. பொதுமக்கள் கூடுவதை தடுக்கும் வகையில் ஆங்காங்கே வீதித்தடைகள், ஊடகங்களின் வாயிலாக எச்சரிக்கை என்று பலத்த கெடுபிடிகளைச் செய்திருந்தது.

அரசின் இந்த முன் முயற்சிகளும், தாம் இத்தனை ஆண்டுகளாக அடக்கப்பட்டிருப்பதைப் புரிந்துகொண்ட மக்களின் விழிப்புணர்வும் 10000பேரை 2 லட்சம் பேராக அதிகரிக்க வைத்துவிட்டது. இத்தனை பெரிய பேரணியை எவருமே எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. அதனை வழிநடத்துவதற்கு ஹிண்ட்ராப் ஒருங்கிணைப்பாளர்களும் அவ்வேளையில் தயாராக இருக்கவில்லை. (இதை பின்னாளில் உதயகுமார் ஒரு ஊடகப் பேட்டியில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்).

இந்நிலையில் பத்துகேவ்ஸ் என்ற இடத்தில் உள்ள புராதன மலைக்கோயிலில் (பத்துகேவ்ஸ் முருகன் கோவில்) கார்த்திகை திருநாள் உற்சவம் 24.11.2007 இரவு பெரும் எடுப்பில் கொண்டாடப்பட்டிருந்தது. மலேசியாவின் பல பாகங்களிலுமிருந்து இந்துக்கள் அங்கு கூடியிருந்தார்கள். அடுத்தநாள் நடைபெறும் ஊர்வலத்தில் பங்கேற்கும் எண்ணத்துடனும் வீடுதிரும்பாமல் பலர் அங்கு தங்கியிருந்திருக்கிறார்கள். இந்நிலையில்

மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் அனுதாபியாகக் கருதப்படும் அந்தக் கோயிலின் தலைமை நிர்வாகி, அமைச்சர் சாமிவேலுவுக்குத் தனது பற்றுதலைக் காட்டும் நோக்குடன், ஒரு செய்தியை அன்றிரவே கசியவிட்டிருந்தார். பேரணியில் கலந்துகொள்ள வந்த மலேசியத் தமிழர்கள் பத்துகேவ்ஸ் கோவில் வளவில் ஒன்றுசூடியிருக்கிறார்கள் என்பதே அச்செய்தி. இச்செய்தியின் விளைவு பின்னாளில் இந்தப் பேரணியை உலக அளவில் செய்தியாக்கிவிடப்போகின்றது என்ற உண்மையை அந்த அரசியல் பக்தன் அறிந்திருக்கவில்லை.

மக்கள் பத்துகேவ் கோவிலில் குழுமியிருக்கும் செய்தி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதும் அரசின் பொலிஸ் படையினர் விரைந்து வந்து கோயில் பிரகாரத்தை இழுத்து முடி அங்கிருந்த பல்லாயிரம் பக்தர்களையும் சிறைக் கைதிகளாக்கினர். மக்களின் இயல்பான குழப்பநிலையைப் பயன்படுத்தி கண்ணீர்ப்புகைப் பிரயோகமும், தடியடியும் மேற்கொண்டனர். இதன்போது காயமடைந்த ஒரு மலாய்க்காரப் பொலிஸ்காரரை கொலை செய்ய முயன்றதாக அங்கு தங்கியிருந்த அப்பாவி இளைஞர்கள் 31 பேரை கைதுசெய்து அவசர அவசரமாக அவர்கள் அனைவரின் மீதும் அந்த ஒரு பொலிஸ்காரனைக் கொலைசெய்ய முயன்றதாகக் குற்றஞ்சாட்டி, பிணை மறுத்துத் தடுப்புக்காவலில் வைத்திருக்கின்றனர். பத்துகேவ்ஸ் கோவிலில் நடந்தேறிய அரச வன்முறையும், கைதும் உலகத் தொலைக்காட்சிகளில் நேரடி ஒளிபரப்பாயின. இன்றுவரை அவை பத்திரிகைகளின் தலைப்புச் செய்தியாகிவருகின்றன.

அமைதியாக இடம்பெற்ற பத்துகேவ்ஸ் திருக்கார்த்திகை திருநாளில் பொலிஸ் நுழையநேர்ந்தது ஏன் என்ற கேள்விக்கும், கண்ணீர்ப்புகை, குண்டாந்தடிப் பிரயோகம் போன்றவற்றிற்கும் மூலகாரணம் அதற்கான தேவை என்ன என்பது பற்றியும் இன்றுவரை பதில் இல்லை.

இப்பொழுதுதானே கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன. விரைவில் பதில் வரும்.

இதே வேளையில் மலேசியாவில் சில வாரங்களுக்கு முன்னர் 10.11.2007 அன்று நடந்த Bresse Rally என்ற அழைக்கப்படும் பேரணியின்போது, ஆளும் கட்சிக்கு எதிரான எதிர்க்கட்சியினரும் அரசு சார்பற்ற மலேசிய நிறுவனங்களும் இணைந்து மன்னரிடம் ஒரு மகஜரை சமர்ப்பித்தனர். தேர்தல் ஆணைக்குழுவில் பலத்த அரசியல் ஊடுருவல் இருப்பதாகவும், தேர்தல் ஆணையம் சுதந்திரமாகச் செயற்பட மன்னர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் கோரி மேற்கொள்ளப்பட்ட 40 ஆயிரம் பேர் கொண்ட அந்த ஊர்வலமும் சட்டவிரோதம் என்று கூறி நசுக்கமுயற்சிக்கப்பட்டது. இங்கும் தடியடி, கண்ணீர்ப்புகைப் பிரயோகம் என்பன ஆரம்பத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் பின்னர் மன்னரின் இராணுவப்படை பொலிசாருக்கு எதிராக உசார் நிலையில் நிறுத்தப்பட்டதால் உயிர்ச்சேதம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. ஆயினும் 100 பேர்வரையில் பொலிசாரைத் தாக்கியதாகக் கைதுசெய்யப்பட்டிருந்தார்கள். ஆயினும்

அவர்கள் அனைவரும் உடனடியாக விடுவிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் மலாய்க்காரர்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நவம்பர் இறுதியில் நிகழ்ந்த இக்கலவரம் பற்றிய உணர்வலைகள் இன்னமும் மலேசியாவில் ஓய்ந்தபாடில்லை. மலேசியத் தமிழர்களிடம் அந்தமண்ணிலிருந்த வேளையில் நான் உரையாடியபோது, அங்கு இரண்டு பிரிவான உணர்வுகள் காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிந்தது. ஒன்று தாம் இவ்வளவு காலம் அடிமைப்பட்டிருந்து இப்பொழுதுதான் விழித்தெழுந்து எதிர்ப்பினைக் காட்ட முயன்றிருப்பதாகவும், அதற்கே இப்படிப் பலத்த அடி விழுந்தால் தமது எதிர்ப்பினைத் தாங்களும் முர்க்கத்தனமாகக் காட்டவேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது என்றே அர்த்தமாகின்றது என்று கூறுவோரிடையே, அரசியல் நடவடிக்கை மூலம் ஜனநாயக வழிகளில் ஆட்சிமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வழிமுறைகளை அங்குள்ள சீனர்களைப் பின்பற்றி நாம் மேற்கொள்ளவேண்டுமேயொழிய அரசு அடக்குமுறைக்கு எதிரான வன்முறைப்பிரயோகம் மீண்டும் வன்முறைக்கே எம்மை இட்டுச் சென்று இனக்கலவரங்களுக்கு வழிவகுக்கும் என்றும், இதுவே ஸ்ரீலங்காவில் தமிழருக்கு இன்றுள்ள நிலையை விரைவில் மலேசியாவிலும் காணவேண்டி நேரிடும் என்றும் கருத்துத் தெரிவிப்போரும் உள்ளனர். இவர்களில் பலர் மலேசியத் தமிழர் அரசியல்ரீதியாக இன்னமும் முற்றாக விழித்துக்கொள்ளவில்லை என்றே கருதுகின்றார்கள்.

தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி, மலேசியத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவாகக் கூறிய கருத்துக்களும் அதற்கு மலேசிய அரசின் பங்காளிகள் கூறிவரும் எதிர்க்கருத்துகளும் இந்திய மலேசிய அரசியல் உறவில் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்நிலையில் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் ஹின்ட்ராப் அமைப்புக்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளதாக மலேசிய அரசின் அங்கத்தினர் ஒருவர் குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார். போதாக்குறைக்கு எதிரணியினர் தமது பங்கிற்கு, மலேசியத் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையில் தமிழக அரசு தீவிரமாக இயங்காது போனால் தாம் தமிழ்ஈழத்தின் பெருந்தலைவரின் உதவியைக் கோரவேண்டி நேரிடும் என்றும் எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்.

மலேசியப் பத்திரிகைகள் இத்தகைய விறுவிறுப்பான செய்திகளையும், மறுப்புகளையும் அன்றாடம் வெளியிட்டு ஒரு தீவிரமான அரசியல் பிரச்சினையை ஜனரஞ்சகப்படுத்தி இலாபமீட்டுவதாகவும் அங்கு குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் RTM (Radio Television Malaysia) என்ற அரசு தொலைக்காட்சி வானொலி நிறுவனம் ஹின்ட்ராப்புக்கு ஆதரவாக இருந்ததாகக் கூறி 5 தமிழ் ஒலிபரப்பாளர்களை வேலை இடைநிறுத்தம் செய்திருக்கிறது. அத்துடன் மேலும் இருவரின் பதவி நீடிப்பை ஒத்திவைத்துமுள்ளது. பதவி நீக்கத்துக்கு அரசு வேறு மலினமான காரணங்களைக் குறிப்பிட்டாலும் உண்மை என்னவோ திட்டமிட்ட களையெடுப்பாகவே தோற்றமளிக்கின்றது.

இந்நிலையில் இந்தப்பாரிய அரசு எதிர்ப்பினை முன்னெடுத்து நகர்த்தும் அமைப்பிற்கு இந்துத்துவப் பெயரை ஏன் வழங்கினார்கள் என்ற கேள்வியும் எழுத்தான் செய்கின்றது. அத்துடன் நீண்டகாலமாக தாலாட்டி உறங்குநிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த மலேசியத் தமிழர்கள் திடீரென்று லட்சக் கணக்கில் கிளர்ந்தெழுப்பண்ணியதற்கு சாமிவேலுவின் எதிர்ப்பாளர்களின் மறைமுகப் பங்களிப்பு காரணமாக இருப்பதால், இது நாளடைவில் மற்றுமொரு சாமிவேலுவின் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாக அமையுமோ என்றும் ஒரு சந்தேகம் அங்கு எழுந்துள்ளது.

மக்கள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்புணர்வு திடுதிப்பென்று ஏற்படுவதில்லை. அது படிப்படியாக தூண்டப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்படவேண்டும். இது வரலாறு கண்ட உண்மை. அவ்வகையில் மலேசியத் தமிழர்களிடையே ஒன்றுபட்ட பாரிய மக்கள் எழுச்சியைப் பொறுத்தவரையில் இதுவே ஆரம்பகட்டமாக இருக்கிறது.

இறுதியாக ஒரு செய்தி: விரைவில் தென்னிந்திய சினிமாக்கலைஞர்கள் 220 பேர் கலை நிகழ்ச்சி ஒன்றை நடத்த வழமைபோல கோலாலம்பூருக்கு வருகிறார்கள். இதற்கான ஒழுங்குகளை மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் தமது பெருந்தலைவர் டத்தோ சாமிவேலுவின் ஆசியுடன் முன்னெடுக்கின்றன. கலைநிகழ்ச்சியின் நோக்கம் தென்னிந்திய திரைப்பட கலைஞர்களின் யூனியன் கட்டிடத்தை கட்டி முடிக்க நிதி சேகரிப்பதாகவும், இந்நிகழ்ச்சிக்கு டத்தோ சாமிவேலுவை பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொள்ள வைக்கவுள்ளதாகவும் இந்நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கமைக்கும் இணைப்பாளர் மலேசியப் பத்திரிகைச் செய்தியொன்றில் கூறியிருக்கிறார். வழமைபோல சினிமாக்காரர்களைக் கட்டியணைத்துத் தமது வாழ்வின் முக்திநிலையை மலேசியத் தமிழ்மக்கள் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு வெள்ளித் தட்டில் அவர்கள் தேடிவரும் பணத்தை அள்ளிக்கொடுத்து மீண்டும் தமது உறங்குநிலைக்குத் திரும்பிவிடப்போகிறார்களா அல்லது, சினிமா மாயையிலிருந்து விலகிச் சற்றே திறந்த கண்களை மூடவிடாது தீவிரமாகத் தமது சந்ததியினரின் எதிர்காலம் பற்றிச் சிந்திக்கப்போகிறார்களா? இதுவே இன்று எம் முன்னுள்ள கேள்வி.

நன்றி : வீரகேசரி (கொழும்பு, 24-02-2008, பக்கம் 6)

14. புலம்பெயர்ந்தோரிடையே கலாநிதிகளும் கல்லாநிதிகளும்

காலம் காலமாகத் ஈழத்தின் தமிழர் சமூகம் கல்வியை முன்நிலைப்படுத்தி வாழும் ஒரு சமூகமாகத் தம்மை இனம்காட்டி வந்துள்ளது. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின்கீழ் தொழில் வாய்ப்பைப்பெற்று அரச ஊழியனாகி “கவுர்மெந்து” உத்தியோகத்தனாகிய தமிழன் சமூகத்தில் முன்நிலைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு காலம் இருந்தது. சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் அரச ஊழியம் படிப்படியாக அடிப்பட்டுப் போய்விட்டாலும் தமது பிள்ளைகளை டொக்டர், இஞ்சினியர், லோயர், எக்கவுண்டன்ட் என்ற நான்கு கட்டமைப்புகளுக்குள் ஏதாவதொன்றினுள் புகுத்திவிட்டு தான் ஒரு படித்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற பெருமையைப் பெற்றுவிடுவதில் தமிழன் உடல் பொருள் ஆவியையும் கொடுக்கத் தயாராகியிருந்தான். தப்பித்தவறி ஒரு குடும்பத்தில் இந்த நாலுக்குள் ஒன்று இல்லாது போனால் அவனால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் முக்கித் தக்கி தனது குடும்பத்தில் ஏதாவதொரு தலைமுறையில் இருந்த ஒரு டொக்டரையோ இஞ்சினியரையோ தேடிப்பிடித்து தனது சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்திக்கொண்டான்.

“அட காசுதான் இருக்கு படிப்பில்லையே” என்ற கவலை கொண்ட இன்னொரு வகைக் காசுக்காரத் தமிழன், சீதனம் என்ற பெயரில் காசைக்கொட்டி இந்த நால்வகை மாப்பிள்ளைகளையும் தன் குடும்பத்துக்குள் விலைக்குவாங்கிச் சேர்த்துக்கொண்டு தன் சமூகத் தரத்தை உயர்த்திக்கொண்டான்.

இந்தக் கூத்துகள் தாயகத்தில் தான் நடந்து முடிந்ததென்றால் இப்போது புகலிடம் வரையும் தொடர்வது தான் வேதனையாக இருக்கின்றது. திறந்த கல்விவசதி, எவருக்கும் பல்கலைக்கழக வாய்ப்பு என்ற நிலை புலம்பெயர்ந்த தேசங்களில் உள்ளது. விதம்விதமான புதிய கல்வித்துறைகள் எம் இளஞ்சந்ததியினரின் முன்னே விரிகின்றன. இங்கும் இந்த நால்வகைத் துறைகளையும் மீறித் தன் பிள்ளைகளை சுயவிருப்பத்துடன் வேறு நல்ல துறைகளை நாடவிடாமல் சிறுபிராயம் முதலே மூளைச்சலவை செய்து விடுகிறார்கள் நம்மவர்கள். அதனால் பல்கலைக்கழகங்களுக்குள் நுழைந்தாலும், மனமொத்துத் தன் கல்வியைத் தொடரமுடியாமல் பல தமிழ் மாணவர்கள் தம் கல்வியைத் துறப்பதும், தாமதமாகத் தமது துறைகளை மாற்றிக்கொள்வதும் நிகழ்கின்றன.

அடையாளச் சிக்கல்

கல்வியே எமது புலம்பெயர் சமூகத்தின் அடையாளச் சிக்கலாகிவிட்ட நிலை இன்று காணப்படுகின்றது.

அரச பாடசாலைகளிலிருந்து தனியார் கல்வியை நாடுவதும், டியூஷன்

படிப்புக்கு பிள்ளைகளைத் தூண்டிவிடுவதும் இந்த நால்வகைத்துறைகளில் ஒன்றுக்குள் குறிப்பாக டொக்டர் இஞ்சினியர் படிப்புக்குத் தம் பிள்ளைகளைத் தயார்செய்வதற்காகத்தான் என்ற நிலை இன்று பரவலாகிவிட்டது.

டொக்டர் என்ற சொல் சமூக அந்தஸ்தில் மிக உயர்ஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்பதான ஒரு மாயை காலம்காலமாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதை புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்களும் தமது பொதிகளுடன் இங்கு கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டார்கள். மற்றவரைப் பெயர்சொல்லிக் கூப்பிடலாம் ஆனால் டொக்டரான ஒருவரைமட்டும் டொக்டர் இன்னார் என்று விழித்தால் தான் கூப்பிட்வருக்கும் செமிக்கும் கூப்பிடப்பட்டவருக்கும் செமிக்கும். புகலிடத்தில் டொக்டர்கள் படும் பாட்டை இவர்கள் அறியாதவர்களா என்ன?

இங்குதான் வேறு ஒரு சிக்கல் ஏற்படுகின்றது. டொக்டர் என்ற பதம் மருத்துவத்துறைக்கு மாத்திரமல்லாது அறிவியல்துறையில் முனைவர் பட்டத்தையும் குறிக்கப் பயன்படுவதால் இவர் எந்த டொக்டர் என்று தலையைப்போட்டு உடைத்துக்கொள்ளவேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன.

தமிழர்களின் டொக்டர் மாயையைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்ட சில கல்வித்துறை வியாபாரிகளும் காசுக்கு இரண்டு டொக்டர்ப் பட்டம் என்று விற்க ஆரம்பிக்க எம்மவர்களும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு அதை வாங்கித் தமது பெயருக்கு முன்னால் செருகிக்கொண்டு “நானும் ஒரு டொக்டர் அல்லது கலாநிதி பார்த்தியளே” என்று வரிந்துகட்டிக்கொண்டு கிளம்பிவிட்டார்கள்.

கவிஞர்கள், ஓவியக்காரர்கள், நடன ஆசிரியர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் என்று வந்த பிறகு ஐயர்மாருக்கும் கலாநிதிப் பட்டத்தில் ஆசை வந்தவிட்டது. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பாலைவன மாநிலமான அரிசோனாவில் பென்சன் மானிலத்தில் உலகப் பல்கலைக்கழகம் என்று ஒரு பல்கலைக்கழகம் இயங்குகின்றது. Dr. Howard John Zitko வினால் 1946இல் ஏதோ ஒரு புனிதமான நோக்கத்துக்காக தாபிக்கப்பட்டது. இன்று பிள்ளையார் பிடிக்கப்போய் குரங்காகிவிட்ட நிலை அதற்கு. இந்தியாவில் வாரனாசிமில்லும், மும்பாயிலும், நைஜீரியாவில் எனுகுவிலும் அதன் கிளைகள் இருப்பதாக அதன் இணையத்தளத்தில் காண முடிகின்றது.

காலக்கிரமத்தில் எம்மவர்களில் சிலர் மோப்பம் பிடித்து அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை அணுகி அவர்கள் வழங்கும் Cultural Doctorate பட்டத்தைப் பெற, இன்று சிவனே என்று இருந்தவரெல்லாம் திடீரென்று கலாநிதிப் பட்டத்தைச்சமக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். பின்புலம் எதுவுமில்லாமல், திடீரென்று கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தபாலில் வாங்கிச் செருகிக்கொண்டால் சமூக அந்தஸ்து கூடிவிடுமா என்ன? கலாநிதிப் பட்டம் என்றால் பொன்னாடையா என்ன?

முத்திரை பதிப்பித்தல்

இப்படித்தான் கனடாவின் தபால் திணைக்களம் கள்ளம் கபடமில்லாமல் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. கனேடிய தபால் தலைகளில் உங்கள் புகைப்படத்தைப் பதிந்து நல்ல நாள் பெருநாள்களில் அதை நண்பர்கள் உறவினர்களுக்கு தபாலில் அனுப்பிக் கொஞ்சம் முல்பாத்தி பண்ணலாம் என்று ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. வீட்டில் புதிய குழந்தை பிறந்ததும், திருமணம் முடித்தால், பிறந்தநாள் கொண்டாடினால், என்று அந்தப் படத்தை கனேடிய உள்ளூர் முத்திரைகளில் பதித்து அதை உறவினர்களுக்கு அனுப்பும் தபால்களில் சட்டபூர்வமான தபால் தலைகளாகப் பயன்படுத்தக் கொஞ்சம் காசை வாங்கிக்கொண்டு அச்சடித்து வழங்கியது.

கொஞ்சக்காலம் எல்லாம் நன்றாக நடந்தது. எங்கள் தமிழரின் மூளை என்ன லேசுப்பட்டதா? அடித்தார்கள் முத்திரை குமார் பொன்னம்பலத்துக்கு. விழா நடத்தி அதை விற்று நிதியும் திரட்டிவிட்டார்கள். குமார் பொன்னம்பலத்துக்கு மட்டுமா முத்திரை அடித்தார்கள். பட்டியல் போடலாம் யார் யாருக்கு அடித்தார்கள் என்று. கட்டுரை நீண்டுவிடும். இலங்கையில் வாழ்ந்து மறைந்த பலருக்கும் புகலிடத்தில் பிள்ளைகள் முத்திரை அடித்து இலங்கையில் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி, பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ரேஞ்சுக்குத் தமது தந்தையரையும் கொண்டு வர நினைத்தார்கள். நினைத்ததுடன் நிற்காமல் முத்திரையை இலங்கைக்கும் அனுப்பி அதை தமிழ் பேப்பரிலும் அல்லவா செய்தியாக்கி விட்டார்கள். எந்த மாதிரியாக விளம்பரம் இருக்கும் என்று சொல்லித்தான் தெரியவேண்டுமா? “ஈழத்தமிழரான அமரர் இன்னாரின் சேவைநலம் பாராட்டி கனேடிய அரசாங்கம் முத்திரை வெளியிட்டு கௌரவித்தது என்றல்லவா போட்டுவிட்டார்கள். அதை இலங்கைப் பத்திரிகைகளும் சந்தோஷமாக ஏன் எப்படி என்று கேள்வி கேட்காமல் மீள்பிரசுரம் செய்துவிட்டன.

இதைப்பார்த்துவிட்டு தேசியத் தலைவருக்கு முத்திரை அடிக்கப்போன ஒருவர் பேராசையில் எக்கச்சக்கமான பிரதிகள் கேட்கப் போய் கனடா தபால் திணைக்களம் விழித்துக்கொண்டுவிட்டது.

பிரிட்டனிலும் ரோயல் மெயில் Smilers என்ற புதிய திட்டத்தை அமுலாக்கினார்கள். கனடாக்காரர் பெற்ற அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக இங்கிலாந்தில் முன்எச்சரிக்கையாக நடந்துகொண்டார்கள். முத்திரையில் இடம்பெறுவதற்காக அனுப்பும் புகைப்படம் வேறாகவும், மகாராணியின் இலச்சினை பொறித்த ஓரிஜினல் முத்திரை வேறாகவும் தெளிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு அச்சிட முடிவுசெய்தார்கள். யாரும் முத்திரை அடிக்கலாம். 20 தபால்தலைகளுக்குக் குறையாமல் அடிக்கவேண்டும். நல்லவேளை லண்டனில் பெரிதாக இதுவரை யாரும் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. குடும்பப் படங்கள் எடுத்துப் பதிந்து மகிழ்வதுடன் சரி.

இந்த விடயங்களை எவரும் இதுவரை சீரியசாக எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்பொழுதும் கௌரவப் பட்டங்கள் வழங்கப்படவும், முத்திரையில் படம் பொறிக்கப்படவும், திரைமறைவு நடவடிக்கைகள்

மும்முரமாக நடந்தபடிதான் உள்ளது. தமிழகத்துக்கு மேடையேறப் போகும் இலக்கியப் பிரமுகர்கள் பெரும்பாலும் ஏதோவொரு பட்டத்துடன் தான் திரும்பி வந்துசேர்கிறார்கள். இந்தக்கட்டுரை எழுதும் இந்த நிமிடத்தில் கூட ஐரோப்பிய நாடொன்றில் அரிசோனா பட்டம் பெற்ற ஒரு இலக்கியவாதிக்கு எழுத்தாளர் சங்கமொன்றினால் விழா எடுக்கப்படுகின்ற செய்தி கிடைக்கிறது. லண்டனில் சிலர் கிடைத்த பட்டத்தை எப்படிப் பேப்பரில் போட்டு சனத்திற்குத் தெரியப்படுத்துவது என்று தலையைச் சொறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் விரைவில் அம்பலத்துக்கு வரத்தானே செய்யும்.

பட்டம் தான் ஒருவனை சமூகத்தில் உயர்ந்த மனிதனாக்குமா? பட்டம் பெற்றவர்கள் தான் சமூகத்தை நேர்வழிப்படுத்த அருகதையுள்ளவர்களா? பட்டம் பெறாதவர்கள் எல்லாம் என்ன செல்லாக்காசுகள் என்ற எண்ணமா? சுப்பிரமணிய பாரதியார் என்ன பட்டம் பெற்றுத்தான் பல்கலைக்கழகப் பாடப்பத்தகங்களில் இடம்பெற்றாரா? இன்றளவில் அமைதியாகச் சமூகப்பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு மக்கள் மனதில் நிலையான இடம்பெற்றிருப்பவர்களின் பட்டம் என்ன என்று பார்த்தா நாம் மதிக்கிறோம்.

அண்மையில் மலேசிய உள்ளூராட்சி அமைச்சு விடுத்த அறிவித்தல், பட்டங்களால் தடுமாறிநிற்கும் மலேசியர்களைச் சற்று சிந்திக்க வைத்துள்ளது.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகமொன்றில் முறையாகச் சேர்ந்து முழுமையான அரச அங்கீகாரம் பெற்ற கலாநிதிப்பட்டத்தைத் தவிர்ந்த பிற கௌரவப் பட்டங்களை தமது பெயரின் முன்னாலோ பின்னாலோ பொது நிகழ்ச்சிகளிலோ, அரசாங்க செயற்பாடுகளிலோ பயன்படுத்தத் தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. மேடையில் மாலை, பொன்னாடைகள் போர்த்துவது கௌரவிப்புக்காக மட்டுமே. அமைப்புகளால் வழங்கப்படும் பட்டங்களும் அவ்வாறே. கூட்டம் முடிந்ததும் மாலையையும் பொன்னாடையையும் சுருட்டிப் பக்குவப்படுத்துவோமா அல்லது அதைப் போர்த்தபடியே ஜாம் ஜாமென்று ஊரெல்லாம் நடந்து திரிவோமா?

தயவுசெய்து காசுக்கு வாங்கும் பட்டங்களால் சமூகத்தில் மற்றொரு பிரிவினை உருவாக்காதீர்கள். நீங்கள் செய்யும் பணி மக்கள் மனதில் நீங்கள் இல்லாத போதும் உறைக்க வேண்டும். நீங்கள் விட்டுச்செல்லும் வெறுமை, மக்கள் மனதில் ஆழப்பதிய வேண்டும். அது தான் உண்மையான கௌரவம். அதைவிடுத்து போலித்தனமான கடின உழைப்போ, ஆய்வுத்திறனோ அற்றதும் பணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதுமான இந்தப் பட்டம் பதவிகள் எல்லாம் சமூகத்தின் நோய்க்கிருமிகள். தயவுசெய்து கிட்ட நெருங்கவிடாதீர்கள்.

நன்றி : உதயன் (லண்டன், ஜூன்-ஜூலை, 2007, இதழ் 82, பக்- 6,13)

15. தமிழ்மண்ணில் ஒரு சிரமதான அமைப்பு: சர்வோதயம் பற்றிய ஒரு உள்மனப் பதிவு

ஈழத்தின் சமூகவியலாளர் சாந்தி சச்சிதானந்தன் எழுதிய வறுமையின் பிரபுக்கள் என்ற ஒரு நூலை அண்மையில் வாசித்தேன். Lords of Poverty என்ற பெயரில் Graham Hancock எழுதிய ஆங்கில நூலின் தலைப்பிலிருந்து சாந்தி சச்சிதானந்தன் தனது நூலுக்கான தலைப்பை உபயோகப்படுத்தியிருக்கின்றார். தனது நூலில் Graham Hancock, அபிவிருத்தி நிறுவனங்களில் பணிபுரிபவர்களை வறுமையின் பிரபுக்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார். வறுமையின் பெயரால் தாம் வாழும் பிரபுத்துவ வாழ்க்கையை குறிப்பிடுவதற்காகவே அவர் அவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். தாயகத்தில் இன்றுள்ள நிலையும் அவ்வாறுள்ளதையே சாந்தியும் தன் வறுமையின் பிரபுக்கள் என்ற நூலின் வாயிலாக வெளிக்கொண்டுவர முனைந்துள்ளார். அங்குள்ள பன்னாட்டு அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள், சர்வதேச நிதிக்கொடை அமைப்புக்கள் போன்ற நிறுவனங்களின் வரையறையற்ற நிர்வாகச் செலவீனங்கள், வீண்விரயங்கள் என்பன போக எஞ்சிய கொஞ்சநஞ்ச வளங்களே தாயக மக்களுக்குப் போய்ச்சேரும் அவலத்தை இந்நூலில் துல்லியமாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. வறியவர்களுக்கெனப் பெறப்படும் நிதிகள் அனாவசியமாக பெரிய அலுவலகங்களுக்கும், அவர்களின் சொகுசு வாழ்க்கைக்கான குளிர்நீர்களைச் செயற்படுத்துவதற்கும், ஒரு லயம் கொள்ளக்கூடிய வாகன வசதிகளுக்கும் பெருமளவிலான உள்ளூர் அலுவலர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவும் செலவழிக்கப்படுவதைத் தாயகத்தில் அன்றாட இயல்புநிலையில் காணக்கூடியதாயுள்ளது.

இந்த அநியாயமான, ஒழுங்கற்ற நடைமுறையினை விடுத்து, தாயகத்தில் கவனிக்கப்படாது ஒதுக்கப்பட்ட பிரதேசத்து மக்களினதும் வறியவர்களினதும் பெயராலேயே, அவர்கள் சார்பிலேயே அவர்களின் வாழ்வுக்காகவே நாம் பணிபுரிகின்றோம் என்ற உணர்வும் பணிவும் இத்தகைய அபிவிருத்தி நிறுவனங்களில் வேலைசெய்பவர்களுக்கு அவசியம் இருக்க வேண்டிய பண்பாகும் என்று வறுமையின் பிரபுக்கள் இடித்துரைக்கின்றது. அந்த நூலின் உள்வாங்கலின் பாதிப்பிலிருந்து நீங்கும் முன்னதாக வடமாகாண சர்வோதய இயக்கத்தின் இணைப்பாளர் சகோதரி ஜமுனாவின் ஐம்பதாண்டு நிறைவைக் குறிக்குமுகமாக வெளிவரும் ஒரு சிறப்பு மலருக்கான கட்டுரையொன்றை வழங்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தினை இனிய நண்பர் பேராசிரியர் கா.குமரலன் தற்போது வழங்கியுள்ளார்.

வடமாகாண சர்வோதய இயக்கம், வறுமையின் பிரபுக்களின் ஆக்கிரமிப்புக்குட்படாத அவர்களின் வாசனையே கண்டிராத ஒரு அமைப்பு. காந்திய வழிநின்ற முற்றிலும் சுயநலநோக்கற்று அதனைக் கட்டியெழுப்பிய

சர்வோதய அமைப்பாளர் அமரர் கந்தையா திருநாவக்கரசு அவர்களின் சீரிய வழிநடத்தலில் துளிர்ந்து வளர்ந்து இன்று பொன்விழாக்காணும் செல்வி பொ.ஜமுனாதேவியின் தலைமையில் விழுதெறிந்து பெரு விருட்சமாகி நிற்கும் இவ்வமைப்புடனான எனது தொடர்பு பற்றியும், இவ்வமைப்பின் தொண்டியர்களின் தன்நலமற்ற பணிக்கு பாதை அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களுக்கான தலைமைத்துவப் பயிற்சியையும் வழங்கிய “திருநா அண்ணர்” என வழங்கும் அமரர் க.திருநாவக்கரசு அவர்களின் ஆளுமை பற்றிய சில அவதானிப்புகளையும் இங்கு பதிவுக்குள்ளாக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வட மாகாண சர்வோதய நிலையத்துடனான தொடர்பு எனக்கு 1979இல் ஏற்பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் சுமார் நான்காண்டுகள் முழுநேர ஊழியமாகவும், பின்னர் நான் புலம்பெயரும்வரை பகுதிநேர ஊழியமாகவும் எனது பணிகள் அங்கு தொடர்ந்தன.

நூலகவியல் துறையில் கற்றுத்தேர்ந்த பின்னர் எனது ஆரம்பகால துறைசார் பயிற்சிக்களமான சுன்னாகம் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியையடுத்து, அடுத்த படிநிலைக்கு வாய்ப்பளித்தது சர்வோதய மத்திய நூல்நிலையமே. அங்கு பணியாற்றிய காலம் வாழ்வின் மறக்கமுடியாத சுவாரஸ்யமான வசந்தகாலம். கட்டற்ற சுதந்திரத்துடன் எனது நூலகவியல்துறைசார்ந்த சிந்தனைகளையெல்லாம் சமூகமட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்ற வேகத்துடன் பிரவேசித்த காலம். அதற்கு வசதியாக எனக்கு வாய்த்தவர் திருநா அண்ணர். சர்வோதயம் நிதிவளம்மிக்கதொரு அமைப்பாக என்றமே இருந்ததில்லை. ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் முன்வைக்கும்போது அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு பற்றி எனது மனதில் சஞ்சலம் தோன்றும். அப்போதெல்லாம் திருநா அண்ணர் கூறும் நம்பிக்கை வாசகம் இன்றளவும் ஏனோ என்னால் மறக்கமுடியாதுள்ளது. “உங்கள் பணி சுயநலநோக்கற்றதாக, சமூகத்துக்குத் தேவையானதாக நீங்கள் பூரணமாக நம்பினால் துணிந்து வேலையைத் தொடங்குங்கள். கடவுள் காசை எப்படியும் அனுப்பிவைப்பார்.” இத்தகைய துணிச்சலையும் நம்பிக்கையையும் எனக்கு திருநா அண்ணருக்குப் பின்னர் இன்றுவரை வேறு எவருமே தந்ததில்லை. புதிய நூல்தேட்டம் தொகுதியொன்றைப் பதிவுக்காகத் தொடங்கும் ஒவ்வொரு தடவையும் பணத்துக்காக நான் தடுமாறும் போதெல்லாம் திருநா அண்ணரின் அந்த நம்பிக்கையூட்டும் வாசகங்களே என் மனதில் தவறாமல் வந்துசெல்கின்றன.

நூல்தேட்டத்தின் ஆறாவது தொகுதியின் தொகுப்புப் பணியில் நிற்கும் என்னை எறத்தாழ பதினைந்து தொகுதிகள் வரையாவது இந்த வாசகமே இழுத்துச்செல்லும் என்று நம்புகின்றேன்.

பாடசாலைக் கல்வியை முறையாகக்கற்று முடித்திராத அவரது வாழ்வை நெறிப்படுத்தியது யாழ்ப்பாண பொது நூலகமே என்று அடிக்கடி எனக்குக்

சுறிவந்த அவரின் மனதில் நூலகம் நூலகர் பற்றிய கருத்துநிலை ஒரு பக்தியாகவே உருவெடுத்திருந்தது. அமரர் வே.இ.பாக்கியநாதன் யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் நூலகராகப் பதவியேற்றிருந்த அறுபதுகளின் இறுதிகளில் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் அன்றாட வாசகராக இவர் இருந்துள்ளார். அங்கிருந்த திராவிடர் கழகத்தினதும், குறிப்பாக அறிஞர் அண்ணா, பெரியார், பாரதிதாசன் போன்றோரின் ஆரம்பகால நூல்கள் அவருடைய அறிவுப்பசிக்குத் தீனியிட்டிருந்தன. பின்னாளில் மிகச்சிறந்த மேடைப்பேச்சாளராகவும், சிந்தனாவாதியாகவும் அவரை எம்மிடையே வலம்வரச்செய்தது யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் அவருக்கு ஊட்டிய தமிழே என்றால் அது மிகையாகாது. அதன் காரணமாகவே நூலகங்களின்பால் அவருக்கு அத்தீ பக்தி காணப்பட்டது. நூலகத்தைக் கோவிலாகவும், அதன் நூலகரை அந்தணராகவும் கண்டு போற்றும் அவரது பெரும்பண்பை இன்றுவரை வேறு எவரிடமும் நான் காணவில்லை. அவர் கொண்ட அத்தகையதொரு புனிதமான கருத்துருவாக்கமே என்னையும் திருநா அண்ணரையும் இணைக்கக் காரணமாகியிருந்தது. அதுவே எனது வாழ்வில் இன்றளவில் வித்தியாசமானதொரு நூலகனாக்கி, கடல்கடந்து சென்றபோதும், இனப்பற்றுமிக்கதொரு நூலகவியலாளனாக உருவாக்கி, புதிய சிந்தனைகளுடன் வலம்வரச்செய்துள்ளது என்று உறுதியாக நம்புகின்றேன்.

1975ம் ஆண்டு சுமார் 500 தமிழ் ஆங்கில நூல்களுடன் சிறியளவில் திருநா அண்ணரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்புகளுடன் இயங்கத்தொடங்கியிருந்த நூலகம், பின்னாளில் சர்வோதய வளாகத்தினுள்ளேயே, தனியான கட்டிடம் ஒன்றுக்குள் இடம் மாறத் தயாராகி ஏராளமான அட்டைப் பெட்டிகளுக்குள் சிறைப்பட்டிருந்த வேளையிலேயே 1978இல் எனது சர்வோதயப் பிரவேசம் ஆரம்பமாகியது. சர்வோதய நூலகத்தை ஒழுங்கமைத்த அந்த ஆரம்பகால இனிய நினைவுகள் எனது மனதில் இன்னும் பசுமையாக உள்ளன. பின்னாளில் சர்வோதய நூலகம் சர்வோதய மத்திய நூலகமாகி மூன்று கிளை நூலகங்களையும் விஸ்தரித்திருந்த வேளையில், யுனெஸ்கோ அமைப்பின் நிதி உதவியால் மேலும் பல கிளை நூலகங்களை மானாவெள்ளை, மண்காடு, உயரப்பலம், நயினாதீவு, வேலணை, மண்கும்பான் மேற்கு, மண்கும்பான் கிழக்கு கிளிநொச்சி என்று விஸ்தரிக்க வாய்ப்புக் கிட்டியது.

அந்நாளில் துணிச்சலுடன், குடும்ப நூலகத் திட்டம், கிராமிய நூலகத்திட்டம், வாசகர் வட்டம், நூலக வங்கி என்று எனது சிந்தனையில் அவ்வப்போது உதித்த திட்டங்கள் அனைத்தையும் நான் பரிட்சித்துப்பார்க்கும் துணிச்சலையும், நம்பிக்கையையும் திருநா அண்ணரின் பக்கபலமே எனக்கு வழங்கியது.

என்னளவில் சமூகசேவை, மனித நேயம் போன்றவற்றை கற்றுக்கொள்ள வாழ்ந்துபார்க்க, சர்வோதய வளாகம் அந்நாட்களில் வாய்ப்பளித்திருந்தது. தமக்காக வாழாது மற்றவர்களுக்காக வாழவேண்டும் என்று தானே

அவ்வாறு வாழ்ந்து காட்டியவர் திருநா அண்ணர். வாழ்நாள் முழுவதும் சுவாமி இராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர் வழியில் தன்னை நெறிப்படுத்தி பகட்டான வாழ்வைத் துறந்து, பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்ததுடன் மக்கள்சேவையே மகேசன் சேவை எனத் தான் வாழ்ந்ததுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது, தன் தாய், சகோதரியரையும் இணைத்துத் தன் குடும்பத்தையை தான் பிறந்த மண்ணுக்காக சர்வோதய வழியில் காந்தீய சிந்தனையுடன் உழைத்துவாழ வழிகாட்டிச் சென்றவர் அவர்.

அரசியலரீதியில், 1950களின் பின்னரும் 60களின் முற்பகுதிகளிலும் திருநா அண்ணரின் தமிழரசுக் கட்சியின்பாற்பட்ட ஈடுபாடு புங்குடுதீவில் தமிழரசுக்கட்சியின் செல்வாக்கு வளர வாய்ப்பளித்தது. 1962இல் புங்குடுதீவில் வீசிய புயல்காற்றின்போது தடைப்பட்டிருந்த பாதைப் போக்குவரத்தை சீர்செய்ய தனிமனிதனாகப் புறப்பட்டு இளைஞர்களையும் இணைத்து சிரமதானப்பணிகளில் ஈடுபட்டதும், தீவகத்துக் குளங்களை சீர்செய்து மழைநீரைச் சேகரித்து அந்த மண்ணுக்கு நல்ல நீர் வளம் சேர்க்கத் தனிமனிதனாகப் பணியாற்றியதும், அரசாங்கத்தையே நம்பியிராது நாமே நமது கிராமத்தை சுயதேவைப் பூர்த்திசெய்யும் ஒரு காந்தீயக் கிராமமாக வளர்த்தெடுப்போம் என்ற நம்பிக்கையை இளைஞர் மத்தியில் கொண்டு சேர்த்தவர். முதலாளித்துவ, வர்த்தக சிந்தனையில் ஊறித்திளைத்திருந்த தீவகத்து மனிதர்களில் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களை சமூகநலன்விரும்பிகளாக மாற்றலாம் என்று இறுதிவரை நம்பியிருந்தார்.

தீவ்ப்பகுதி மக்கள் பஞ்சத்தில் வாடியபோது தனது தாயின் தங்கச் சங்கிலியை விற்று அதனைப் பணமாக்கி அதன்மூலம் மரவள்ளிக்கிழங்கு வாங்கி கஞ்சியூற்றிய செயற்பாடு இளம் வயதிலேயே இவரது சமூகம் பற்றிய இறுக்கமான பிணைப்புக்கு உதாரணமாகின்றது.

இத்தகைய ஒரு மாமனிதரின் காலத்தில் இவருடன் இணைந்து சிறிதுகாலமாவது பணியாற்றிய பெருமையை அங்கு பணியாற்றிய காலத்தில் மட்டுமல்லாது அதன் பின்னரும் கூடப் பெற்றதுண்டு.

சர்வோதய நூலகத்தில் பணியாற்றிய வேளையில் அரசசேவையில் அனுமதிபெற்று திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள முஸ்லிம் கிராமமான முள்ளிப்பொத்தானையில் கிராமசபை நூலகத்தில் பணியாற்ற நியமிக்கப்பட்டேன். அங்கு ஒரு நூலகம் இருப்பதை அந்த ஊர் இளைஞர்களே மறந்துவிட்ட ஒரு வேளை அது. நீண்டகாலம் செயலிழந்த கிடந்த அந்தக் கிராம நூலகத்தை புனரமைப்பது எனது முதற்பணியாகியது. ஆறுநாட்களும் நூலகத்தைத் திறப்பதானால் அது அமைந்திருந்த கிராமசபை அலுவலகத்தையும் ஆறநாளும் திறக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அரச ஊழியர்கள் சிலரின் முகச்சுழிப்புக்கு நான் ஆளாக வேண்டியிருந்தது. அவர்களும் ஆறு நாட்களும் வேலைக்கு வந்தாகவேண்டுமே!

நூலகம் திறக்கப்பட்டாலும் அங்கு வாசகர்களை வரவழைக்க என்ன செய்யலாம் என்று சிந்தித்து இறுதியில் அங்கு இளைஞர் யுவதிகளுக்கு ஆங்கிலம் படிப்பிக்கும் யுக்தியொன்றைக் கையாளத் தொடங்கினேன். சிங்கள, முஸ்லிம் இளைஞர்களும் யுவதிகளுமாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இணைந்து ஒரு கட்டத்தில் மண்டபம் நிறையும் அளவுக்கு அந்த இலவச ஆங்கிலக்கல்வித்திட்டம் வளர்ந்தது. படிப்படியாக அவர்கள் நூலகத்தின் அங்கத்தவருமானார்கள். காலை ஒன்பது மணிக்கே கட்டிட வாசலில் இளைஞர்கள் குவிய ஆரம்பித்தார்கள். ஆர அமர பத்து மணிக்கு தாம் விரும்பியபடி கட்டிடத்தைத் திறந்துவைக்கும் சிற்றூழியர் ஹாசிம் காக்காவுக்கு ஒன்பது மணிக்கே விழுந்துகட்டி வந்து கட்டிடத்தைத் திறந்துவிடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம். கட்டிடம் திறந்ததும், தமது இறைச்சிக்கடை லைசென்சைப் புதுப்பிக்க வரும் கிராமத்து வர்த்தகர்களும், துவிச்சக்கரவண்டிக்கான லைசன்ஸ் தகட்டினைப் புதுப்பிக்க வரும் கிராமத்தவரும் அன்றாடம் அந்தச் சிறுஅலுவலகத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக் கிளார்க்கரைத் தேட ஆரம்பித்து விட்டதால் அவரும் விழுந்தடித்துக்கொண்டு திங்கட்கிழமை காலையிலேயே அலுவலகத்தைத் திறக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்.

காலக்கிரமத்தில் நூலகம் ஒழுங்காக இயங்கத் தலைப்பட்டதால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அசௌகரியம் எனக்கெதிரான செயற்பாடுகளை முடுக்கிவிட்டது. அலுவலக நேரத்தில் டியூஷன் கொடுத்து காசு உழைப்பதாக நூலகசேவைக்குப் பொறுப்பான திருக்கோணமலை உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளருக்கு எவரோ கடிதம் அனுப்பிவிட்டார்கள்.

ஒரு நாள் பகல் மண்டபம் நிறைந்த கிராமத்து இளைஞர் யுவதிகளுக்கு சுவாரஸ்யமாக ஆங்கில வகுப்பை எடுத்துக்கொண்டிருந்த வேளையில் உதவி ஆணையாளரே நேரில் வந்து அந்தச் சிறு கிராம நூலகத்தில் ஆர்வத்துடன் மண்டபத்தில் பாதிப்பேர் நூல்களை வாசித்துக்கொண்டிருப்பதையும், மீதிப்பேர் என்னிடம் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொண்டிருப்பதையும் கண்டார்.

வாசகர்களை நேரடியாகவே அவரால் சந்தித்து இந்த வகுப்புகள் முற்றிலும் இலவசமாக என்னால் நடத்தப்படுவதை உறுதிசெய்துகொள்ள அவரால் முடிந்ததுடன், கல்வியறிவுக்கு முக்கியத்துவமளிக்காத ஒரு சிறு முஸ்லிம்சிங்கள விவசாயக் கிராமமொன்றில் வாசிப்பு அறிவை வழங்க இத்தகைய விரிவாக்க சேவைகள் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டார். பின்னர் சாவதானமாக எனது அலுவலக அறைக்குள் வந்து உரையாடிக்கொண்டிருந்த அவர் தற்செயலாக எனது மேசையில் இருந்த கண்ணாடித்துண்டொன்றில் நான் ஒட்டிவைத்திருந்த சர்வோதய இலச்சினை பொறித்த வெள்ளை ஸ்டிக்கரைக்கண்டதும் அதைக் கூர்ந்த பார்த்துவிட்டு என்னை நோக்கி, நீரும் சர்வோதய ஊழியனா என்று கேட்டார். நாம் ஆம். நான் அந்தப் பாசறையிலிருந்து நேரடியாக இங்கு வந்தவன்தான் என்றேன்.

உடனே அவர் எழுந்து நின்று எனக்குக் கைலாகு கொடுத்துவிட்டு, “மொரட்டுவையைச் சேர்ந்த நானும் சர்வோதய இயக்கத்தின்

நீண்டகால ஆதரவாளன் தான். இப்பொழுது உமது வித்தியாசமான செயற்பாடுகளுக்கான ஊற்று எங்கிருந்து கிளம்பியதென்று தெரிந்துவிட்டது. தொண்டுக்கும் தொழிலுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை சம்பளத்துக்காக மட்டுமே வேலைசெய்யும் இங்குள்ள சாதாரண அரச ஊழியர்களினால் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. நீர் தொடர்ந்தும் உமது பணிகளைத் தொடரும். உமக்கு நான் எப்போதும் துணையாக இருப்பேன்” என்றுசுறி அந்தச் சிங்கள உயரதிகாரி மகிழ்ச்சியுடன் புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டார். நானும் ஆறு மாதங்கள் வரை அங்கு தொடர்ந்தும் பணியாற்றிவிட்டு, திருநா அண்ணரின் அழைப்பையேற்று சர்வோதய இயக்கத்தின் அனுசரணையுடன் வழங்கப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் கிராம நூலக அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் கீழான வேலைத்திட்டம் ஒன்றைப் பொறுப்பேற்று இந்நோனேசியாவுக்குச் சென்றுவிட்டேன்.

இன்று பொது மேடை, இலக்கிய மேடை, வானொலி, தொலைக்காட்சி, என்று உரையாற்றும் எனக்கு ஆரம்பகாலச் சபைக்கூச்சத்தை இல்லாதொழிக்க திருநா அண்ணரும் அவரது திருக்கூட்டத்தினரும் நடத்திய நாடகங்களை இன்றும் நினைவுசூர்ந்தால் உள்ளம் இனிக்கும்.

கூட்டத்தில் பேசுவதென்பது புத்தகப் பூச்சியான எனக்கு அறவே பிடிக்காத ஒன்றாக இருந்தது. குடும்பச் சந்திப்புகளில் மாலை வேளைகளில் வட்டமாக அமர்ந்திருந்து எனது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதே எனது ஆகக்கூடிய சொற்பொழிவாக இருந்தது. இந்நிலையில் நூலகத் திறப்பு விழாவை கிராமோதய சபையினர் அவ்வப்போது ஒழுங்குசெய்து எனது வயிற்றில் புளியைக் கரைத்துவைப்பார்கள். நூலகப் பொறுப்பாளர் என்ற வகையில் நான்தானே பேசியாக வேண்டும். பேச எழுந்ததும் முழங்கால்கள் முட்டிக்கொள்வதுடன் கைகால்கள் வேர்த்து விறுவிறுத்துப் போவதும் நாவறண்டு பேச்செழுது போவதும் எனது சர்வோதய அனுபவங்கள். காலக்கிரமத்தில் திருநா அண்ணர் மட்டுமல்லாது புஷ்பம் அக்கா, சகோதரி ஜமுனா போன்றோர் துணிச்சலுடன் நிமிர்ந்து நின்று பேசுவதைக்கண்டு நானும் பேசத் தொடங்கினேன். அன்று சர்வோதய மேடைகளில் பேசத்தொடங்கிய இந்த நூலகனின் குரல் இன்னும் ஓயவில்லை.

திருநா அண்ணனுடன் பணியாற்றிய காலத்தில் அவரது தனித்துவமான ஆளுமைகள் பற்றிக் கண்டனுபவிக்கும் வாய்ப்புக்கள் பல எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தன. அதிகாலையிலேயே எழுந்து தன் பணிகளைத் தொடங்கும் பாங்கு அவரிடமிருந்து எனக்குத் தொற்றிக்கொண்ட ஒரு பழக்கமாகும்.

வடமாகாண சர்வோதய இயக்கம், கலாநிதி ஆரியரத்னாவின் இலங்கை சர்வோதய சிரமதானச் சங்கத்துடன் இணைந்து அதன் வடமாகாண பிராந்திய அலுவலகமாக இணைந்திருந்த ஒருகாலகட்டத்தில் கலாநிதி ஏ.ரி.ஆரியரத்னாவுடன் கருத்துவேறுபாடுகள் முகிழ்த்தெழுத் தொடங்கிய வேளை அது. 1983 இனக்கலவரம் வெடித்த காலகட்டமும் அதுவே. தென்னிலங்கையில் பாதிக்கப்பட்ட ஈழத்தமிழர்கள் உறவுகளை,

உடமைகளை இழந்து குடும்பம் குடும்பமாக காங்கேசன்துறையில் கப்பலில் தரையிறக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய நலன்பேணும்வகையில் ஒரு மண்டபத்தை சர்வோதயம் நடத்தியது. அக்காலகட்டத்தில் தரையிறங்கும் அகதிகளுக்கு உணவுப்பொருட்களை வழங்க சர்வதேச அமைப்பொன்று மொரட்டுவை சர்வோதயத் தலைமையகத்திற்கு ஏராளமான நிதியுதவியை வழங்கியிருந்தது. அதைப் பயன்படுத்தி தென்னிலங்கையிலிருந்து தேங்காய், மரக்கறி, டின்மீன், பருப்பு வகைகளை யாழ்ப்பாணத்துக்கு நேரில் கப்பலில் அனுப்ப ஆரியரத்னா ஒழுங்கு செய்திருந்தார்.

இனக்கலவரத்தால் முற்றாகப் பாதிக்கப்பட்ட வடஇலங்கை தென்பகுதிப் போக்குவரத்து, ஏற்றுமதிக்கான மீன் மற்றும் விவசாயிகளின் விளைபொருட்களை வடபகுதிகளிலேயே முடக்கிவிட்டது.

உற்பத்திப் பொருட்கள் விற்பனையாகாது உற்பத்தி விலையில் கூட அவற்றை உள்ளூர் சந்தைகளில் விற்கமுடியாது தமிழ் விவசாயிகளும், மீனவர்களும் திண்டாடிய வேளையில், யாழ்ப்பாணத்துக்கு கப்பலில் உணவுப்பொருட்களை ஆரியரத்னா குழுவினர் அனுப்பமுயற்சிசெய்வதை திருநா அண்ணர் முற்றாக எதிர்த்தார். பாதிக்கப்பட்ட உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்களிடமே மரக்கறி மீன் வகைகளை கொள்வனவு செய்தால் அனைவருக்கும் நன்மையாகும் எனத் தலைமையகத்திற்கு விளக்கமுனைந்தார். அரசியல் லாபமீட்ட விரும்பிய ஆரியரத்னா அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. திருநா அண்ணர் இந்த நிராகரிப்பால் பெரிதும் மனமொடிந்திருந்தார். தமது மக்களுக்கு உதவும் ஒரு வாய்ப்பை தலைமைத்துவம் மறுத்து தென்னிலங்கையிலிருந்த தேங்காய் முதல் அனைத்துப் பொருட்களையும் அனுப்பியது எவ்வகையிலும் நியாயமாகப்படவில்லை. கண் கலங்கி வருந்திய அவரது மன உளைச்சலை என்னால் நேரில் கண்டு கலங்கத்தான் முடிந்தது. காலக்கரமத்தில் இந்த விரிசல் வடமாகாண சர்வாதயம் தனித்தியங்கும் அளவுக்கு பெரிதாகியது. திருநா அண்ணரின் ஆழமான தாயகப்பற்றை இச்சம்பவம் எனக்கு வெளிக்காட்டியிருந்தது.

ஒரு தடவை அப்போதைய இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனா ஜனாதிபதி தேர்தல் காரணமாக யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். சர்வோதய அமைப்பின் இணைப்பாளர் என்ற பெயரில் திருநா அண்ணரைத் தான் சந்திக்க விரும்புவதாக தனிப்பட்ட அழைப்பொன்றினை ஊர்காவற்றுறை பொலிஸ் அதிகாரியின் வாயிலாக அனுப்பியிருந்தார். ஜே.ஆர். அப்போது “யுத்தமென்றால் யுத்தம் சமாதானமென்றால் சமாதானம்” என்று சூழரைத்து தமிழ்மக்கள் மீது வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்திருந்த காலகட்டம். அவரைச் சந்திக்க விரும்பாத திருநா அண்ணரை காவல்துறையினர் தாமே வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துச் சென்று ஜனாதிபதியைச் சந்திக்கவைத்திருந்தனர். ஜே.ஆர். திருநா அண்ணரை வரவேற்று, உங்களுக்கு நான் என்ன வகையில் உதவி செய்யவேண்டும்? என்று கேட்டாராம். அதற்கு திருநா அண்ணர் “நாட்டில் மக்கள் நிம்மதியாக

வாழவேண்டும். அதைத் தவிர நான் உங்களிடம் எதைக் கேட்பது?" என்று நெற்றியடியாகப் பதில் சொல்லிவிட்டு வந்தாராம். இதை மறுநாள் நான் திருநா அண்ணரைச் சந்தித்தபோது சாவதானமாக எனக்குக் கூறிச் சிரித்தார். ஒரு நாட்டின் ஜனாதிபதியை சந்தித்துவிட்டு வந்த சுவட்டையே அன்று அவரது செயலிலும் சிந்தையிலும் என்னால் காணமுடியவில்லை.

திருநா அண்ணரின் தியாக சிந்தையும் துணிச்சலும், உறுதியும் இணைந்த நேர்மையான செயற்பாடும் அவரை யாழ்ப்பாண மண்ணில் ஒரு தொண்டரடிப்படையிலான நிறுவனத்தை உருவாக்கி, சிக்கலான போர்க்காலச் சூழ்நிலையிலும், தடம் பிறழாது அதை வழிநடத்தும் வல்லமையைக் கொடுத்திருக்கிறது. 03.10.2001இல் திருநா அண்ணர் அமரத்துவம் அடைந்தபின்னர் அவர்வழிநின்று அமைப்பினை இன்று இக்கட்டான அரசியல், பொருளாதார, போர்க்கால இடைஞ்சல்களுக்கு மத்தியிலும் முன்னெடுத்துச்செல்லும் சர்வோதயச் சகோதரி ஜமுனாவின் தலைமைத்துவச் செயற்பாடுகளும் திருநா அண்ணரின் வழிகாட்டலால் செதுக்கி உரமேற்றப்பட்ட தூயசிந்தனைவழிப்பட்டவையாகவே உள்ளன. அதனாலேயே திருநா அண்ணரின் பாதையில் சர்வோதய இயக்கத்தை யுத்தகால சூழலிலும் நிலைகுலையாமல் நம்பிக்கையுடன் வழிநடத்திச்செல்ல இவர்களால் முடிந்துள்ளது.

நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகம் என்பார்கள். என்னளவில் சர்வோதய அமைப்பும் ஒரு திறந்த பல்கலைக்கழகம் தான். அங்கு உருவான பலர் சமூகவாழ்வில் சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுள் நானும் ஒருவன் என்பதைப் பெருமையுடன் நினைவுகூர்ந்துகொள்கின்றேன்.

தமிழ் மண்ணில் வறுமையின் பிரபுக்களாகவே பார்க்கப்பட்டுவருகின்ற செல்வம் கொழிக்கும் சர்வதேச சமூக சேவை அமைப்புகளிடையே வித்தியாசமானதொரு மண்பற்றுக்கொண்ட உள்ளூர் அமைப்பொன்றாக வடபகுதிச் சர்வோதயம் தனித்துவமான பாதையில் பயணிக்கின்றது. அதை இயக்கும் கரங்களை வலுப்படுத்த வேண்டியது உலகெங்கும் பரந்துவாழும் தீவகத்து மக்களின் பணியாகும். "பாதைகளை நாம் உருவாக்குவோம். பாதைகளில் நாம் உருவாகுவோம்" என்பது சர்வோதயப் பணியாளர்களின் வேதமாகும்.

நன்றி: பொன்விழாமலர், வட இலங்கை சர்வதேய அரங்காவலர் சமூகசேவகி, பொன். யமுனா அவர்களின் சேவை பாராட்டுவிழா, 19-09-2008. புங்குடுதீவு, இலங்கை, பக்கம் 40-46)

16. நா.சுப்பிரமணியனின் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் ஒரு பார்வை

“ஈழத்திலும் ஈழத்தவர் புலம்பெயர்ந்து உறையும் நாடுகளிலும் உருவாகும் தமிழிலக்கிய ஆக்கங்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு” காணிக்கையாக்கி வெளியிடப்பட்டுள்ள “ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்” என்ற நூல் அண்மையில் நான் இலங்கை சென்றிருந்த வேளையில் என் கைகளுக்கெட்டியிருந்தது.

1978ம் ஆண்டு இதே தலைப்பில் கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தின் வழியாக ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இந்நூல் குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் இரண்டாவது பதிப்பாக வெளியிடப்படுகின்றது. இப்பதிப்பு 1978ஆம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றுச் செல்நெறிகளை இனம்காட்டும் பின்னிணைப்புகளுடன் வெளியிடப்படுவதாக தலைப்புப் பக்கத்திலேயே விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். முதல் 143 பக்கங்கள் மூல நூலாகவும் 144ம் பக்கம் முதல் 309ம் பக்கம் வரை (நூலின் பாதிப்பகுதி) பின்னிணைப்புகளாகவும் நூல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மூல நூல் எனக்கொள்ளப்படுவது, நூலாசிரியர் நா.சுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனின் வழிகாட்டலில் 1970 - 1972 காலப்பகுதிகளில் தனது முதுகலைமாணிப் பட்டத்திற்காக மேற்கொண்ட ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள் தொடர்பான ஆய்வின் அடிப்படையில் உருவானதாகும். ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றை ஐந்து முக்கிய கட்டங்களாக வகைப்படுத்தி இவ்வாய்வை இவர் மேற்கொண்டுள்ளார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் ஈழத்திலே தமிழ்நாவல்கள் எழுதப்படுவதற்கான சூழலை விளக்கி அதன் ஆரம்ப முயற்சிகளை மதிப்பிடுவதாக ஈழத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றம் என்ற முதலாம் இயல் அமைகின்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் நாற்பதாண்டுக் காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட நாவல்கள் பற்றி சமுதாய சீர்திருத்தக்காலம் என்ற இரண்டாம் இயல் ஆராய்கின்றது. அக்காலப்பகுதியை அடுத்து எறத்தாழ 25 ஆண்டுக்காலப்பகுதி எழுத்தார்வக் காலம் என்ற தலைப்பிலும், அடுத்துள்ள 15 ஆண்டுக்காலம் சமுதாய விமர்சனக் காலம் என்ற தலைப்பிலும் வகைப்படுத்தப்பட்டு அவ்வக்காலகட்டத்தில் வெளியான ஈழத்து நாவல்கள் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பின்னைய ஐந்தாண்டுகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியானது பிரதேசங்களை நோக்கி என்ற இறுதி இயலில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

காணிக்கைப் பதிவு தந்த நம்பிக்கையினாலும், தலைப்புப் பக்கம் தந்த உந்துதலினாலும் ஆர்வத்துடன் பின்னிணைப்பைத் தட்டிப்பார்த்தேன். நூலின் அரைப்பங்கை பின்னிணைப்புகள் ஆக்கிரமித்துள்ளன. அனைத்தும் மிக முக்கியமான வரலாற்றுப் பதிவுகள். முதலாவது பின்னிணைப்பு

1977க்குப் பிற்பட்ட வரலாற்றுச் செல்நெறிகள் என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ளது. 1978 முதல் 1988 வரையிலான காலகட்டத்து ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தின் வளர்ச்சி முதற்பிரிவில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. இது தனிக்கட்டுரையாக ஏழு பகுதிகளில் மல்லிகை இதழில் ஏப்ரல் 1988 முதல் மார்ச் 1989 வரையிலான காலப்பகுதியில் வெளிவந்திருந்தது.

முதலாவது பின்னிணைப்பின் இரண்டாவது பிரிவு 1988க்குப் பின் தாயகத்திலும், புகலிடத்திலும் எழுந்த ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியம் பற்றிய விரிவான ஆய்வாக அமைகின்றது.

இரண்டாவது பின்னிணைப்பு ஆசிரியரின் தனிக்கவனத்தைப் பெற்ற இருநாவல்கள் பற்றிய ஆய்வுரையாக அமைகின்றது. மங்களநாயகம் தம்பையாவின் நொறுங்குண்ட இருதயம், தேவகாந்தனின் கனவுச் சிறை ஆகிய இரண்டு நாவல்கள் பற்றிய இக்கட்டுரை 2005இல் வெளிவந்த ஆசிரியரின் கட்டுரைத் தொகுப்பான கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியனின் ஆய்வுகள், பார்வைகள், பதிவுகள்: தொகுதி 2இல் ஏற்கெனவே பிரசுரமாகியுள்ளது.

மூன்றாவது பின்னிணைப்பில் ஈழத்துத் தமிழ்நாவல்களின் விரிவான பட்டியல் ஒன்று பிரசுரமாகியுள்ளது. ஆசிரியர் பெயர். நாவலின் தலைப்பு, (சில இடங்களில்) வெளியீட்டாளர் விபரம், வெளியிட்ட ஆண்டும் பக்கமும், தகவல் தெரியாதவிடத்து கேள்விக்குறிகள் (?) என்றவாறாக இப்பட்டியல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாவது பகுதியில் 1977 வரையிலான நாவல்களின் விபரங்களும், இரண்டாவது பகுதியில் 1977க்குப் பின்னைய நாவல்களின் விபரமும் இடம்பெற்றுள்ளன. இது 2007 வரை நீளுகின்றதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

இவ்விடத்தில் மேலதிகமான தகவல் ஒன்றையும் குறிப்பிடப்படவேண்டும். நூலாசிரியர் நா.சுப்பிரமணியன் 1885 - 1977 காலப்பகுதியில் வெளியான 407 நாவல்கள் பற்றிய விபரங்களைத் தொகுத்து, சில பதிவுகளுக்கு (நூல்தேட்டத்தில் நான் குறிப்பிடுவதுபோன்று) குறிப்புரையுடன் ஒரு நூலை எழுதியிருந்தார். இது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் யாழ்ப்பாண வளாக நூலக வெளியீட்டு இலக்கம் 2 என்ற தொடரில் தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு நினைவாக, கல்லச்சுப் பிரதியுருவில் (Cyclostyled) ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள்: நூல்விபரப்பட்டியல் 1885 - 1976 என்ற தலைப்பில் பெப்ரவரி 1977இல் வெளிவந்திருந்தது.

ஆக்கியோன் பெயர் வரிசை ஒழுங்கில் தொகுக்கப்பெற்றிருந்த இந்நூற்பட்டியலில் முதற்பகுதியில், நூல் வடிவில் வெளியான 212 நூல்களில் இடம்பெற்ற 220 நாவல்களும், இரண்டாவது பகுதியில் ஊடகங்களில் வெளியானதும் நூலுருப்பெற்றமை பற்றிய தகவல் அறியமுடியாததுமான 94 நாவல்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் பற்றி எழுதப்பட்டு ஊடகங்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், மற்றும் நூல்களின் விபரங்களும் பின்னிணைப்பில் காணப்பட்டன. (பார்க்க: நூல்தேட்டம் தொகுதி 2, பதிவு

இலக்கம் 1006).

நூலின் நான்காவது பின்னிணைப்பும் ஒரு தேர்ந்த பட்டியலாகும். இதில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் தொடர்பான ஆய்வுகள் பற்றிய விபரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இங்கும் 1977 வரை வெளியான விமர்சன நூல்கள், கட்டுரைகள் என்பன ஒரு பிரிவாகவும், 1977க்குப் பின்னர் வெளியான நூல்களும் ஆய்வேடுகளும், திறனாய்வுகள் மற்றும் “பட்டியல் முயற்சிகள்”, அணிந்துரைகள், அறிமுக உரைகள் மற்றும் மதிப்புரைகள் முதலியனவும் இடம்பெற்றுள்ளன. இங்கு திரு. நா.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தீவிரமான தேடலில் அகப்படாத இரண்டு விடயங்கள் பற்றியும் நான் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

அவர் இன்று புலம்பெயர்ந்து வாழும் கனேடிய மண்ணில் 2005ம் ஆண்டில் தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட “தமிழர் தகவல்” ஆண்டுமலரில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தேன். தமிழர் தகவல் எஸ்.திருச்செல்வம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு கனடாவில் வெளிவரும் ஒரு மாத இதழ். (மலேசியத் தமிழ் நூல் வெளியீட்டில் ஈழத் தமிழர்களின் பங்களிப்பு; ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு. தமிழர் தகவல் 14ஆவது ஆண்டு மலர் (P.O.Box 3, Station F.Toronto, Ontario, M4Y 2LA, Canada) பெப்ரவரி 2005, ப.124-129.) அதில் ஈழத்தவர்கள் மலாயா மண்ணில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த காலத்தில் மேற்கொண்ட படைப்பாக்க முயற்சிகள் பற்றி விரிவான தகவல்களை வழங்கியிருந்தேன். இந்த நூலில் அந்தக்கட்டுரை பற்றிய எவ்வித குறிப்பும் இல்லாததால், திரு. நா.சுப்பிரமணியனுக்கு தமிழர் தகவல் ஆண்டு மலர் கிடைக்கவில்லை போலுள்ளது. இதே கட்டுரை பின்னாளில் இலங்கையில் ஞாயிறு தினக்குரலில் 1.5.2005 முதல் 22.5.2005 வரை நான்கு இதழ்களில் தொடராகவும் வெளியிடப்பட்டது. கோலாலம்பூரில் வல்லினம் சஞ்சிகையும், மலேசிய நண்பன் பத்திரிகையும் இக்கட்டுரையை மீள்பதிப்புச் செய்திருந்தன.

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தவரின் நாவல்களில் பல மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல்துறை நூலகத்தில் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இது பற்றி எனது மலேசிய-சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம் தொகுப்பில் அவற்றை நேரில் பார்வையிட்டுத் தொகுக்கப்பட்ட விரிவான விபரங்கள் உள்ளன. ஆசிரியரின் விரிந்த தேடலில் நிச்சயம் மலேசிய நூல்தேட்டம் தொகுதி கிட்டும் என்று நம்புகின்றேன். மலாயாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தவருள் ஒருவரான புலோலியூர் க.சுப்பிரமணியம் எழுதிய நீலாசுடி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு என்ற நூல் பற்றி, சுப்பிரமணியன் தனது பின்னிணைப்புப் பட்டியலில் பக்கம் 267இல் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும் புலோலியூர் க.சுப்பிரமணியம் (எஸ்.கே.சுப்பிரமணியம்) மலேசிய மண்ணில் வாழ்ந்த காலத்தில் எழுதிய பிற நாவல்கள் பற்றிய வேறு பதிவுகள் எதுவும் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. மலேசியாவில் Krian Licensing Boardஇல் அங்கத்தவராயிருந்த இந்நாவலாசிரியர்

யாழ்ப்பாணம் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். பின்னாளில் புலம்பெயர்ந்து மலாயாவுக்குச் சென்றவர்.

நீலாசுதி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு என்ற நாவல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் உள்ளது. (நூலகப் பதிவிலக்கம்: 35334) இந்நாவலின் முன்னுரையில் ஆசிரியர் தன்னுடைய முன்னைய நூலான பலசந்தரம் அல்லது சன்மார்க்கஜெயம் என்ற நூலின் தொடர்ச்சியே இந்நூல் என்று குறிப்பிடுகின்றார். பாலசந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் இரண்டு பாகங்களில் வெளிவந்திருந்தது. மலேசியாவில் பினாங்கு, சி.அரிகிருஷ்ண நாயுடு பதிப்பகத்தினர் இந்நூலின் இரண்டாவது பாகத்தை 1918 இல் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். (அச்சகம்: எட்வார்ட் பிரஸ், இல. 80, Chulia Street, பினாங்கு). முதல் 21 அத்தியாயங்கள் முதலாம் பாகத்திலும், 22ம் அத்தியாயத்திலிருந்து 36ம் அத்தியாயம் வரை இரண்டாம் பாகத்திலும் இடம்பெறுகின்றன.

அந்நாவலில் நீலாசுதி ஒரு பிரதான பாத்திரமாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றார். துர்அதிர்ஷ்டவசமாக பாலசந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் நாவலின் இரண்டாவது பாகத்தையே மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் என்னால் பார்வையிட முடிந்தது. இந்நூலின் முதலாம் பாகத்தை எங்கும் காணமுடியவில்லை. மலேசிய தமிழ் நாவல் இலக்கியம் தொடக்க காலத்திலேயே சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் பொதிந்தனவாக அமைய ஆரம்பித்துவிட்டன என்பதற்கு இந்நாவல் எடுத்துக்காட்டாகவுள்ளது. ஒழுக்கம் நேர்மை ஆகியவற்றால் வரும் உயர்வைப்பற்றி விளக்கும் இந்நாவலில் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நிலவிய மலாயா நாடு கதைக்களமாகின்றது. பிரித்தானியர் ஆட்சி, கோலாலம்பூர் நகர உருவாக்கம், கிறிஸ்தவ சமயப் பரம்பல், இலங்கை இந்தியத் தமிழர்களுக்கு இடையிலான பிணக்குகள் முதலிய பல வரலாற்றுத் தகவல்கள் கதையில் விதைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாவலின் தொடர்ச்சியே நீலாசுதி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு என்ற நாவலாக அமைந்துள்ளது.

மலேசிய தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரிசையில் இடம்பெறும் இந்நாவல் இலங்கைக்கும் மலேசியாவுக்கும் தமிழ் இலக்கியப் பாலமாக அமைந்துள்ளது. இந்நாவலின் முதற்பாகம் வெளிவந்திருக்கக்கூடிய ஆண்டு விபரம் பற்றிய தகவல்களை அறியமுடியவில்லை. அதனால் இன்றையளவில் மலேசிய நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் வெளிவந்த இரண்டாவது நாவல் என்ற நிலையையே இது எய்தியுள்ளது. இன்றளவில் மலேசியாவின் முதல் நாவல் 1917இல் வெளியான “கருணாசாகரன் அல்லது காதலின் மடாட்சி” என்ற நாவலாகும். இது ஒரு இந்தியரால் எழுதப்பட்டது.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாறு பற்றி ஆராய்ப்புக்கும் நா.சுப்பிரமணியன் செங்கை ஆழியான் போன்றோருக்கு ஈழத்தமிழ் நாவல் வரலாறு இலங்கை என்ற பிரதேச வரம்புக்குள் மட்டும் அடங்கிவிடக்கூடியது அல்ல என்பதை இலக்கிய உலகம் வலியுறுத்தவேண்டியுள்ளது. ஈழத்தவரின் முதலாவது புலம்பெயர்வு 1870களில் மலாயாவை நோக்கி ஏற்பட்ட

காலம்முதலாக ஈழத்தமிழர்கள் பலர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வைத்து நாவல்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். இன்றைய புகலிடத்தில் வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்பக்களை ஈழத்து படைப்புக்களாகவும், அவர்களை இன்னமும் (புலம்பெயர்ந்த) ஈழத்துப் படைப்பாளிகளாகவும் குறிப்பிட்டுவரும் இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் முன்னைய தலைமுறையினரான இவர்களின் படைப்புக்களையிடும் அக்கறை கொள்ளவேண்டும். இவர்களையும் நாம் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளாகவே ஏற்று அவர்களுக்கும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு இடத்தை வழங்கவேண்டும்.

மலேசிய இலக்கியத்துக்கு உயிர்கொடுத்த எம்மவர்கள் பற்றிய எனது விரிவான ஆய்வில் பல படைப்பாளிகள் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இவர்களின் பெயர்களை இன்றளவில் வெளிவந்த கனக செந்திநாதன், சில்லையூர் செல்வராசன் போன்றவர்களின் பட்டியல்களில் தேடினால் எமக்கு ஏமாற்றமும் எரிச்சலுமே மிஞ்சும்.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் ஆசிரியர் கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு மற்றுமொரு தகவலையும் வழங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நூல்தேட்டம் என்ற பெயரில் 2002ம் ஆண்டுமுதல் ஒரு பாரிய தொகுப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றேன். தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ்நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்விபரப்பட்டியல் இதுவாகும். ஏழாவது தொகுதிக்கான தொகுப்புப்பணிகள் முடிவடைந்துவிட்டன. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 1000 நூல்கள் என்றவாறாக இதுவரை (உங்கள் நூல்களும் உள்ளிட்ட) 7000 நூல்கள் வரை பதிவாக்கியிருக்கின்றேன்.

பதிவுகள் பிரதான பதிவு தூவிதசாம்சப் பகுப்புமுறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டும், பாடவாரியாகப் பதியப்பட்டுமுள்ளது. நூல் தலைப்பு வழிகாட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

நூல்தேட்டம் தொகுப்பின் 800ஆவது பிரிவு இலக்கியத்துக்கானதாகும். இதில் மற்றைய பாடத்துறைகள் போன்றே நாவல்களுக்கென்றும் தனியான பிரிவொன்றை ஒதுக்கி, குறிப்புரையுடன் நூல்பற்றிய நூலியல் விபரங்களை முழுமையாகத் தந்திருக்கின்றேன். இவை அனைத்தும் நான் நேரில்சென்று நூலகங்களிலும், தனியார் இருப்புகளிலும் பார்வையிட்ட நூல்கள். (எவ்விதமான கேள்விக்குறிகளும் பதிவுகளில் இல்லை) எனது ஆதங்கம் என்னவென்றால், பலநூறு நூல்களைப் பார்வையிட்டு ஆய்வுசெய்துள்ள நீங்கள் நூல்தேட்டம் பற்றி எதுவுமே அறியாதிருப்பது நம்பமுடியாததாக உள்ளது. இரண்டாம் பதிப்பாக புத்தாக்கங்களையும் உள்ளடக்கி நீங்கள் வெளியிட்டுள்ள “ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்” என்ற நூலில் ஓரிடத்தில்கூட இதுபற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை என்பது மனதை நெருடுகின்றது. நீங்கள் வெளியிட்டுள்ள நூலை என்னைப்

போன்றவர்களுக்காகக் காணிக்கையாக்கியிருக்கும் உங்கள் உணர்வை மதிக்கிறேன். நீங்களும் 1977இல் ஒரு பட்டியலை நாவல்களுக்காகத் தொகுத்தவர். தொகுப்பின் உழைப்பும், வலியும் உங்களுக்குப் புரியாததல்ல. நாவல்களையும், மற்றும் சிறுகதை கவிதை இலக்கியவடிவங்களையும் மாத்திரமல்லாது ஈழத்தின் முழுமையான நூலியல் வரலாற்றைப் பதிவுசெய்யும் நோக்குடன் தனிமனித முயற்சியாகத் தமிழ் நூல்களையும் பரந்த புவியியல் பரப்பை உள்ளடக்கித் தொகுத்துவரும் என்போன்றவர்களுக்கு எமது பணிபற்றிய சிறிய குறிப்பும் பேருவகைதரும் மருந்தாகும். “இருட்டடிப்பு” என்ற சொல்லை அறவே வெறுப்பவன் நான். ஆவணப்படுத்தலில் அதனை கிட்டவும் நெருங்கவிடக்கூடாது. படைப்பாளியினதும் படைப்பினதும் நம்பகத்தன்மையை வரலாறு கேள்விக்குள்ளாக்க அது வழிசமைத்துவிடும். (உங்கள் தகவலுக்காக: நூல்தேட்டம் இலங்கையில் அச்சிடப்படுகின்றது. இலங்கையின் அனைத்து பிரதான நூலகங்களிலும் புத்தகசாலைகளிலும் கிடைக்கும். நீங்கள் வாழும் கனடாவில் ஸ்கார்பரோவில், உலகத்தமிழர் நூலகத்திலும் ஒரு தொகுதி பேணப்படுகின்றது).

நன்றி: தினக்குரல், 20-06-2010, பக்கம்.31

17. ஈழநாடு சிறுகதைகள்: ஒரு பிராந்திய இலக்கிய வரலாற்று மூலநூல்

காலைக்கலசத்தின் இலக்கியத் தகவல் திரட்டில் அடுத்ததாக அறிமுகப்படுத்தவுள்ள நூல் ஈழநாடு சிறுகதைகள் தொகுதி ஒன்றாகும். திருக்கோணமலையிலிருந்து, வடமாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், 420 பக்கம் கொண்ட இப்பாரிய நூலை வெளியிட்டுள்ளது. இதன் தொகுப்பாசிரியராக செங்கை ஆழியான் அவர்கள் இயங்கியிருக்கிறார்.

கே.சி.தங்கராஜா, கே.சி.சண்முகரத்தினம் ஆகிய இரு சகோதரர்களின் உள்ளத்தில் முகிழ்த்த பிராந்தியப் பத்திரிகை ஒன்றின் உருவாக்கத்துக்கான சிந்தனை 1958இல் யாழ்ப்பாணத்தில், கலாநிலையம் என்ற பதிப்பகமாக வித்தூன்றப்பட்டது. இது பின்னர் 1959 பெப்ரவரி 3ம் திகதியில் முளைவிட்டு வாரம் இருமுறையாக “ஈழநாடு” என்ற பெயரில் வெளிவரத் தொடங்கி, நாளும் பொழுதும் உரம்பெற்று வளர்ந்து, சுற்றில் 1961இல் அதாவது 11.02.1961 சனிக்கிழமையிலிருந்து ஈழத்தமிழரின் முதலாவது பிராந்தியத் தமிழ்த் தினசரியாக சிலிர்த்து நிமிர்ந்தது. அன்று தொட்டு இறுதியில் 1995இல் யாழ் மண்ணில் தன் இறுதிமூச்சை நிறுத்திக்கொள்ளும் வரை அதன் இயங்கலுக்கான போராட்டம் ஈழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றுடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே கருதப்படுகின்றது.

1981இல் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தையும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையையும் கொழுத்திய பேரினவாதத்தின் கண்களுக்கு ஈழநாடு காரியாலயமும் தப்பிவிடவில்லை. அதன் பின்னர் ஈழப் போராளிகளின் குண்டுத் தாக்குதலுக்கும் இலக்காகி, 1988 பெப்ரவரியில் மீண்டும் தன்னைக் காயப்படுத்திக் கொண்டது. பின்னர் தொடர்ச்சியான பத்திரிகைச் செய்தித் தணிக்கைகள், அச்சுறுத்தல்கள், பொருளாதார நெருக்கடிகள் என்று சுற்றிச் சூழ்ந்த நிலையில் தொன்னூறுகளின் ஆரம்பத்தில் தன் இயக்கத்தை ஈழநாடு பத்திரிகை நிறுத்திக் கொண்டது.

ஈழநாடு தன் இயக்கத்தைத் தாயக மண்ணில் நிறுத்திக் கொண்டாலும் அதன் பெயர் இன்றும் தாயகத்திலும், புலத்திலும் பத்திரிகைகளாக நின்று நிலைத்தவண்ணமே இருக்கின்றது. ஈழநாடு வளர்த்து விட்ட பத்திரிகையாளர்கள் காலத்துக்குக்காலம் தமது மலரும் நினைவுகளில் ஈழநாடு காலத்தை நினைவுசுர்ந்தவண்ணமே இருக்கின்றார்கள்.

அத்தகையதொரு மலரும் நினைவுகளின் வரலாற்றுப் பதிவாகவே ஈழநாடு சிறுகதைகள் என்ற தொகுப்பும் காணப்படுகின்றது.

50களின் பின்சுற்றில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த ஈழநாடு 90களின் நடுக்கூறு வரை வெளிவந்தது. 700க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் ஈழநாடு வார மலர்களில் வெளிவந்துள்ளன. கிட்டத்தட்ட நான்கு

தசாப்தங்கள் உயிர்வாழ்ந்த ஈழநாடு பத்திரிகை எழுதலைமுறைகளுக்கூரிய எழுத்தாளர்களின் நாற்றுமேடையாகி நல்ல பல புதிய எழுத்தாளர்களையும் ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு வழங்கியிருக்கிறது.

ஈழத்தின் முன்னோடி பத்திரிகையான ஈழகேசரியின் நிறைவு காலகட்டத்தில் அதன் ஆசிரியராக இருந்த இராஜ அரியரத்தினம், மற்றும் பத்திரிகையாளர்கள் கே.பி.கரன், பி.எஸ்.பெருமாள், திருமதி குணமணி, சசிபாரதி முதலானவர்களின் கைகளுக்கூடாக இப்படைப்பாளிகளுள் பலர் செழித்து வளர்ந்திருக்கிறார்கள். மறைந்த இலங்கையர்கோன் முதல் கே.டானியல், செம்பியன் செல்வன், என்று பல ஈழத்து இலக்கிய ஜாம்பவான்களும் தமது படைப்புகளை ஈழநாடுவில் வெளிவரக்கண்டு மகிழ்ந்துள்ளனர்.

பிராந்தியப் பத்திரிகையாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த போதினும்சூட, ஈழநாடு பத்திரிகை படைப்பிலக்கியங்களையும், செய்திகளையும் பொறுத்தவரையில் நாடுதழுவியதாகவே அவற்றை உள்வாங்கிப் பிரசுரித்திருக்கின்றது. மலையக, தென்னிலங்கை மற்றும் கிழக்கிலங்கையிலிருந்தும் பல படைப்பாளிகள் ஈழநாடு பத்திரிகைக்கு சிறுகதைகளை அனுப்பிப் பிரசுரமாகக் கண்டுள்ளனர் என்பதை இதன் விரிவான இலக்கியப்பங்களிப்புப் பற்றிய இலக்கியவாதி செங்கை ஆழியானின் நீண்ட கட்டுரையின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

ஈழத்தின் சிறுகதை முன்னோடிகளுள் சம்பந்தன், இலங்கையர்கோன், சுயா என்ற புனைபெயரில் எழுதிய அமரர் சு.நல்லையா, மற்றும் அதே காலத்தில் அனுசுயா என்ற புனைபெயரில் எழுதிவந்துள்ள கவிஞர் அல்வாயூர் மு.செல்லையா ஆகிய நால்வரும் ஈழநாடுவில் தமது சிறுகதைகளை பிரசுரமாக்கியுள்ளனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் தலைமுறையினராக ஈழநாடு சிறுகதைகளினூடாக பரவலாக அறியப்பெற்றவர்கள் வ.அ.இராசரத்தினம், சோக்கன், தேவன்யாழ்ப்பாணம், மயில்வாகனன், சு.வேலுப்பிள்ளை, அ.செ.முருகானந்தன், கனகசெந்திநாதன் ஆகியோராவர். இவ்வெழுவரும் 17 கதைகளை ஈழநாடு பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளதாக செங்கை ஆழியான் தனது நீண்ட அறிமுகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூன்றாம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களாக உருவாகியிருந்தவர்களுள் ஒன்பது படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள் ஈழநாடு பத்திரிகையில் இடம்பெற்றுள்ளன. இ.நாகராஜன், கச்சாயில் இரத்தினம், தாழையடி சபாரத்தினம், கே.டானியல், பரம். எஸ்.அகஸ்தியர், புதுமைலோலன், ம.ஜீலரெத்தினம், கே.வி.தடராஜன் ஆகியோர் மொத்தம் 23 சிறுகதைகளை ஈழநாடு பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளனர்.

நான்காம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களான ஜோவலன் வாஸ், அ.ஈ.தம்பிரத்தினம், இ.பெரன்னையா, உள்ளிட்ட எண்மரின் 11 சிறுகதைகளும், ஐந்தாம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களாகக் கருதப்படும்

ஜேர்ஜ் சந்திரசேகரன். ந.கிருஷ்ணசிங்கம், சு.துரைசிங்கம், ஈழத்துச் சிவானந்தன், இரா.சிவச்சந்திரன், க.யோகநாதன், செங்கை ஆழியான், செ.கதிர்காமநாதன், சிவா சுப்பிரமணியம் உள்ளிட்ட 42 எழுத்தாளர்களின் 151 கதைகளும் ஈழநாடு சிறுகதைகளில் அடங்குகின்றன.

ஆறாம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களாக 94 எழுத்தாளர்களை அவர்கள் ஈழநாடு பத்திரிகையில் எழுதிய 302 கதைகளினூடாக இனம்காண முடிகின்றது. முனியப்பதாசன். மா.பாலசிங்கம், பாமா இராஜகோபால், தி.ஞானசேகரன், அப்பச்சி மகாலிங்கம், தெணியான், குப்பிளான் ஐ சண்முகம் போன்றோர் இவர்களுள் சிலர்.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் இறுதிக்காலத்தில் எழுதிய ஈழத்தின் ஏழாவது தலைமுறைச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களாக 223 பேரை செங்கை ஆழியான் தனது ஆய்வுக்கட்டுரையில் இனம்காண்கிறார். இவர்களின் 330 சிறுகதைகள் ஈழநாடு பத்திரிகையை அக்காலகட்டத்தில் அலங்கரித்திருக்கின்றன. வ.ந.கிரிதரன், அனலை ஆறு இராசேந்திரன். வடகோவை வரதராஜன். கலைச்செல்வி, இயல்வாணன், தேவி பரமலிங்கம் முதலானோர் இந்நீண்ட பட்டியலில் ஒரு சிலர்.

ஈழநாடு இதழில் 36 வருட வரலாற்றில் 17 நாவல்கள், 12 குறுநாவல்கள், 799 சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. ஈழத்தின் புனைகதை முன்னோடிகளிலிருந்து இளம் எழுத்தாளர்கள் வரை இதில் பங்கேற்றுள்ளனர். ஈழநாடு சிறுகதைகளின் தேர்ந்த தொகுப்பாக மலர்ந்துள்ள இந்த முதலாவது தொகுதியில் 53 சிறுகதைகள் ஈழத்துப் படைப்பிலக்கியவாதியான செங்கை ஆழியானால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாம் தலைமுறைப் படைப்பாளியான சம்பந்தனிலிருந்து ஏழாம் தலைமுறைப் படைப்பாளியான பா.சிவபாலன் வரை பரவிப் பாய்ந்திருக்கும் 799 சிறுகதைகளில் 53 கதைகளை மாத்திரம் தேர்வதென்பது யிகச் சிரமமான காரியமாகும்.

அப்படிச் சிரமப்பட்டுத் தேர்ந்த ஒவ்வொரு கதைக்கும் முன்னதாக கதாசிரியரின் சிறிய புகைப்படமும் அவரது இலக்கியப் பங்களிப்புப் பற்றிய இரத்தினச் சுருக்கமான விபரிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது. இத்தொகுப்பின் பாரிய பணியினை சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன் செங்கையாழியான் அவர்கள் செவ்வனே செய்து முடித்துள்ளார். ஈழத்தமிழரின் படைப்பிலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாக ஈழநாடு காலமும் கருதப்படவேண்டியதாகும். அவ்வகையில் இத்தொகுப்பு முக்கிய இடம்பெறுகின்றது.

நன்றி: IBC, காலைக்கலசம், 16-08-2009.

நீண்ட காலமாக
லண்டன் ஐ.பி.சி.
வானொலியில்
ஞாயிறு
காலங்களில்
"காலக்கலசம்"
என்னும் நிகழ்வில்
எம்மவரின் நூல்கள்
பற்றிய அறிமுகம்
அவரின் வெண்கலக்
குரலிலும்

பிசிறில்லாத தமிழ் உச்சரிப்பிலும்
ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்தது மிக ஆரோக்கியமான
நிகழ்வு.

அனைவருக்கும் கோடைகால விடுமுறை
என்பது களியாட்டங்களும் சுற்றுலாக்களும் என
அமைந்திருக்க இவருக்கோ ஏதாவது ஒரு
நாட்டில் ஒரு பதிப்பகத்தினுள் அல்லது
பல்கலைக்கழக நூல்நிலையத்தினுள் கழிந்து
கொண்டிருக்கும்.

இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை
இதுவரை "நூல் தேட்டம்" என்ற வரிசையில்
ஐந்து பெரிய தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார்.
தற்பொழுது ஆறாவது தொகுப்பில் தன்னை
ஈடுபடுத்திக் கொண்டு இருக்கின்றார். தவிரவும்
இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஆங்கில
நூல்களையும், மலேசியா சிங்கப்பூர்
எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் இவர்
தொகுத்துள்ளார். ஆசிரியர் நிரையில் இவரின்
பெயர் அடங்கிய 27 நூல்கள் இதுவரை
வெளியாகியுள்ளது. தவிரவும்
பத்திரிகைகளையும், இலக்கியச்
சஞ்சிகைகளையும் இவரின் கட்டுரைகள்
அலங்கரித்து இருக்கின்றன.

